

Vlaams
Parlement

vergadering **22**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 29 januari 2014

VOORLOPIGE VERSIE

Nog niet goedgekeurd door de sprekers
Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	6
VERONTSCHULDIGINGEN	6
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	6
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jean-Jacques De Gucht, de dames Ann Brusseel, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Fientje Moerman en de heer Bart Tommelein betreffende de omzetting van de resolutie van de Belgische Senaat van 24 januari 2013 aangaande de erkenning van de verantwoordelijkheid van de Belgische overheid met betrekking tot de Holocaust op het Vlaamse beleidsniveau, vooral met betrekking tot de sensibilisering van de jeugd door de Holocaust expliciet op te nemen in de eindtermen van het secundair onderwijs, en de archivering van bronnen die inzicht geven in dat verleden – 2195 (2013-2014) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	6
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	7
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de financiering van het nieuwe Kunsthuis (fusie Vlaamse Opera en Koninklijk Ballet van Vlaanderen)	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het stijgend aantal onbetaalde schoolfacturen en de mogelijke uitbreiding van de maximumfactuur naar de eerste graad secundair onderwijs	13
ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het STEM-actieplan en het gebrek aan interesse voor zogenaamde harde studierichtingen	17
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de korte arbeidsloopbaan van Belgische werknemers en de Vlaamse aanmoedigingspremies voor tijdscrediet en loopbaanonderbreking	20
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid van 28 januari 2014, wat betreft de herziening van de samenwerkingsakkoorden tussen federale overheid en de deelstaten	24
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met de CEO van Liberty Global en de recente evoluties in het Vlaamse medialandschap	28
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de winkelleegstand in Vlaanderen	32

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceyskens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de achterstand in uitbetalingen bij het VLIF en het nieuwe programma inzake plattelandsontwikkeling 35

ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Quintens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013 37

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de ondersteuning van de publieke ouderenzorgsector in het licht van de financiële problemen bij de OCMW's 47

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kritiek op het minder-hinderbeleid van de Vlaamse Regering 51

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de aanpak van mensensmokkel op snelwegparkings 53

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de concrete toekomst van het Antwerpse Nachtnet van De Lijn 56

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 57

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend te Brussel op 14 maart 2013

– 2199 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking 58

Artikelsgewijze bespreking 58

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dirk de Kort en Steve D'Hulster, de dames Tine Eerlingen en Karin Brouwers, de heer Jan Roegiers en de dames Lies Jans en Els Kindt betreffende de fiets als volwaardig transportmiddel

– 2251 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Bespreking 58

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Fientje Moerman, de heren Ward Kennes, Jan Roegiers en Karim Van Overmeire, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heren Peter Reekmans en Jo De Ro betreffende de politieke onrust in Cambodja naar aanleiding van de Cambodjaanse verkiezingen van 28 juli 2013

– 2323 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Bespreking

59

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jean-Jacques De Gucht, de dames Ann Brusseel, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Fientje Moerman en de heer Bart Tommelein betreffende de omzetting van de resolutie van de Belgische Senaat van 24 januari 2013 aangaande de erkenning van de verantwoordelijkheid van de Belgische overheid met betrekking tot de Holocaust op het Vlaamse beleidsniveau, vooral met betrekking tot de sensibilisering van de jeugd door de Holocaust expliciet op te nemen in de eindtermen van het secundair onderwijs, en de archivering van bronnen die inzicht geven in dat verleden

– 2195 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

61

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend te Brussel op 14 maart 2013

– 2199 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

64

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dirk de Kort en Steve D'Hulster, de dames Tine Eerlingen en Karin Brouwers, de heer Jan Roegiers en de dames Lies Jans en Els Kindt betreffende de fiets als volwaardig transportmiddel

– 2251 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

64

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Fientje Moerman, de heren Ward Kennes, Jan Roegiers en Karim Van Overmeire, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heren Peter Reekmans en Jo De Ro betreffende de politieke onrust in Cambodja naar aanleiding van de Cambodjaanse verkiezingen van 28 juli 2013

– 2323 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

64

MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts en de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe tot besluit van de op 14 januari 2014 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een aantal besluiten van de regering die zorgen voor een nieuwe golf van faillissementen in de kinderopvang

– 2353 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

65

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de op 14 januari 2014 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een aantal besluiten van de regering die zorgen voor een nieuwe golf van faillissementen in de kinderopvang

– 2362 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

66

MOTIE van de heren Wim Wienen en Wim Van Dijck en mevrouw Katleen Martens tot besluit van de op 14 januari 2014 door de heer Wim Wienen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de eenheid in de Vlaamse Regering en de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord wat betreft het systeem van leercontracten

– 2356 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

66

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

67

■

Voorlopige Versie

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Fatma Pehlivan: ambtsverplichtingen;

Stefaan Sintobin: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Tine Eerlingen, Luckas Van Der Taelen, Joris Van Hauthem, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 60/16)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jean-Jacques De Gucht, de dames Ann Brusseel, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Fientje Moerman en de heer Bart Tommelein betreffende de omzetting van de resolutie van de Belgische Senaat van 24 januari 2013 aangaande de erkenning van de verantwoordelijkheid van de Belgische overheid met betrekking tot de Holocaust op het Vlaamse beleidsniveau, vooral met betrekking tot de sensibilisering van de jeugd door de Holocaust expliciet op te nemen in de eindtermen van het secundair onderwijs, en de archivering van bronnen die inzicht geven in dat verleden
– 2195 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Bart Tommelein bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, collega's, ik zou graag de spoedbehandeling vragen, conform artikel 50 van het Reglement, voor een voorstel van resolutie van de heer De Gucht, de dames Brusseel, De Knop, Vanderpoorten en Moerman, en van mezelf, dat ik graag deze vergadering nog zou behandeld zien.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, we zullen daarover in de loop van de vergadering oordelen. Het gaat, op het Vlaamse beleidsniveau, over de sensibilisering van de jeugd door de Holocaust expliciet op te nemen in de eindtermen van het secundair onderwijs, en over de archivering van bronnen die inzicht geven in het verleden. Dat stuk is gedrukt. Iedereen kan het raadplegen op zijn iPad.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Filip Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik vraag bij motie van orde het woord over de agenda. Ik wil mijn ongenoegen uitdrukken over het feit dat we vandaag niet in staat zijn om een actualiteitsdebat te voeren over datgene wat de vorige dagen uitgebreid in de media aan bod is gekomen: de cijfers over de lokale inburgering en de Integratiemonitor. Ik ga niet in op het dossier. Dat zullen we straks doen bij de actuele vragen. Gisteren heeft mijn fractie gevraagd om hierover een actualiteitsdebat te voeren. Dat is logisch en evident, gezien de dramatische cijfers als dusdanig en de reacties van de minister. Alle andere fracties wijzen dit debat af.

Ik stel vandaag vast dat zowel sp.a, Open Vld, N-VA als Groen het wel nuttig vinden om over hetzelfde thema actuele vragen te stellen. Dan vraag ik mij af waarvan de meerderheid schrik heeft, als sommige van de meerderheidsfracties nu zelf de minister over hetzelfde thema gaan ondervragen. Wil men minister Bourgeois uit de wind zetten? Heeft men schrik voor moties of voor politieke debatten over een toch wel heel actueel thema? Of is hier iets anders aan de hand? Maar inconsequent is men in ieder geval.

Voorzitter, ik denk dat ik het antwoord ken. Het antwoord is simpel. Het Vlaams Belang heeft het actualiteitsdebat over immigratie en inburgering gevraagd. En dus zeggen de fracties van meerderheid en oppositie heel simpel: “Het komt van het Vlaams Belang, dus zal er geen debat zijn. Dan doen we het debat maar op een andere manier, door middel van actuele vragen.” Dit is niet democratisch, dit is geen goede zaak, dit is een heel slecht precedent voor ons parlement. Ik had gehoopt dat u als voorzitter krachtig zou optreden en de fracties erop zou wijzen dat dit niet erg voor de hand liggend en consequent is. Maar dat hebt u niet gedaan. Ik betreur dat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, collega's, mag ik erop wijzen dat de vraag van mevrouw Zamouri is overgekomen naar de plenaire vergadering omdat ze werd gesteld in de commissie? Wij hebben dus geen actuele vraag ingediend, die vraag komt over uit de commissie. Daarenboven hebben wij in de voorbije twee plenaire vergaderingen al een actualiteitsdebat gehouden. Wij hebben de afspraak dat we niet elke week een actualiteitsdebat houden. Dat is ook wel duidelijk. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Collega's, mijn fractie heeft geen actuele vraag ingediend. Mijnheer Dewinter, als u regelmatig eens naar de commissie Binnenlands Bestuur zou gaan in dit Vlaams Parlement, zou u hebben gemerkt dat dit thema daar al meerdere keren werd besproken, niet alleen naar aanleiding van het nieuwe Integratiedecreet. Er werden de laatste maanden ook meerdere vragen gesteld. Nu komt het in de kranten, maar die cijfers waren al lang bekend. Dat in de gemeente Zaventem 40 procent van de inwoners van vreemde afkomst is, weten wij al twee jaar. In de commissie Binnenlands Bestuur is al herhaalde malen gesproken over het beleid, dat voornamelijk, en zeker na het nieuwe decreet, een lokaal beleid moet zijn. Mijnheer Dewinter, u wilt er weer een punt van maken omdat het uw corebusiness is. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

U gaat naar de verkiezingen en u wilt dat thema opnieuw naar boven brengen.

Ik steun wat de voorzitter zegt, namelijk dat dit al herhaaldelijk besproken is in de commissie. Het staat iedereen vrij om er vragen over te stellen, maar het kan niet de status van een actualiteitsdebat krijgen. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, u weet dat ik het gentlemen's agreement bewaak. Ik heb in het Uitgebreid Bureau trouwens gepleit voor de verlenging ervan.

Gisteren heb ik, naar aanleiding van uw vraag, onmiddellijk alle andere fracties bevroegd. Ik heb twee negatieve reacties gekregen, van Open Vld en van Groen. Van LDD heb ik geen reactie gekregen, maar ik heb contact opgenomen met de fractiesecretaris.

Er waren twee actuele vragen, en eigenlijk had ik die vragen willen afwijzen en doorverwijzen naar het debat in de commissie, om de doodeenvoudige reden dat naar aanleiding van een vraag van mevrouw Zamouri gisteren in de commissie de minister daar al op heeft ingespeeld. Maar omdat er dan drie vragen waren ingediend, heb ik beslist om die actuele vragen toch toe te laten.

Ik beslis inderdaad autonoom of er al dan niet een actualiteitsdebat plaatsvindt, maar als ik dergelijke tegenstrijdige signalen krijg, kies ik voor een tussenoplossing en doen we het met actuele vragen. Groen wou bijvoorbeeld geen debat, maar dient tegelijkertijd wel een vraag in. Men wil het dus blijkbaar toch in de plenaire brengen, en om die reden heb ik beslist dat het actuele vragen zijn, en geen actualiteitsdebat.

De heer Filip Dewinter: Natuurlijk wil men geen actualiteitsdebat in het parlement. Liefst van al nog zou men, in het vooruitzicht van de verkiezingen, over dit thema helemaal geen debat hebben, niet in het parlement, niet op tv, niet in de kranten, niet in een gemeenteraad, niet in de provincieraad, nergens, want deze cijfers zijn zo gênant, zo pijnlijk en, zoals de minister zelf op televisie heeft gezegd, zo dramatisch.

Een op zes inwoners van dit land is van vreemde afkomst, bij kleuters is dat een op drie, in onze grote steden is het bijna een meerderheid. Daarover voeren we toch geen debat, zeker? Dat zou de bevolking wel eens kunnen verontrusten. Dit zou de realiteit over het immigratieprobleem hier aan bod kunnen laten komen, en als we nu één iets niet willen, is het dat dit thema een thema zou kunnen zijn naar aanleiding van de verkiezingen van 25 mei. Dat is de reden – en er is er geen andere – om dit debat niet in dit parlement, en nergens als het kan, op geen enkel forum, te voeren. De reden is politiek, en al de rest is blablabla. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, als de drie andere oppositiepartijen tegen u 'ja' hadden gezegd, had het debat hier rustig plaatsgevonden, maar gezien de tegenstrijdige signalen heb ik voor een compromis gekozen, namelijk actuele vragen. Met andere woorden: het debat zal toch plaatsvinden in dit parlement, naar aanleiding van vijf actuele vragen. Ik stel dan ook voor dat we nu overgaan tot de actuele vragen, dan kunnen de luisteraars en kijkers ten minste horen wat erover gezegd zal worden.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de financiering van het nieuwe Kunsthuis (fusie Vlaamse Opera en Koninklijk Ballet van Vlaanderen)

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, minister, waarde collega's, het is eindelijk zo ver: er is een fusie tussen het Ballet van Vlaanderen en de Vlaamse Opera. Het heeft veel voeten in de aarde gehad, en wie de zaken de laatste jaren heeft gevolgd, weet dat er heel wat overleg is geweest, heel wat commissievergaderingen, heel wat overleg met de steden, de vakbonden, alle actoren op het veld. U had een beslissing aangekondigd, minister, en die is er uiteindelijk ook gekomen.

De beslissing houdt in dat er een nieuwe directeur komt, namelijk mevrouw Lena De Meerleer. Zij wordt directeur van de overkoepelende fusieorganisatie die Kunsthuis zal heten. Dat wordt een nieuwe grote Vlaamse instelling, de grootste zelfs, met 370 werknemers. Artistiek blijven de zaken gescheiden. Op communicatief, marketing-, personeels- en patrimoniaal vlak worden de zaken uiteraard samengevoegd. De organisatie zal beschikken over 35 miljoen euro. 24,5 miljoen euro geeft u, 10 miljoen euro komt van de steden. De schulden van het Ballet van Vlaanderen, die er als een zwaard van Damocles boven hingen, hebt u kwijtgescholden.

Aangezien er een nieuwe grote Vlaamse instelling is gecreëerd, wordt er een beheersovereenkomst gesloten met uzelf, met Vlaanderen. Eindelijk, zou ik zeggen.

Natuurlijk zijn er ook talrijke problemen op het gebied van sociale harmonisering en ook met de steden Antwerpen en Gent, maar ik veronderstel dat daar straks op wordt teruggekomen.

Minister, mevrouw De Meerleer heeft onder meer een interview gegeven in De Morgen, en daarin stelt ze duidelijk dat ze het plan niet ambitieus vindt. Ik kan haar nu niet letterlijk citeren, maar ze vindt het plan niet ambitieus genoeg en zegt dat het geld dat wordt gegeven, eigenlijk 'peanuts' zijn. Ik stel me daar vragen bij. U hebt iemand aangesteld die al van in het begin zegt dat met de middelen die ze van u krijgt, de fusieoperatie zal mislukken. Ik kreeg graag uw reactie hierop.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer Arckens, ik ben blij dat u zelf zegt dat we wat de fusie betreft, niet over één nacht ijs zijn gegaan. De beslissing om tot een fusie over te gaan, werd genomen in 2010. Die beslissing werd genomen omdat er een internationale visitatie geweest is. Internationale experts zijn komen kijken naar zowel de opera als naar het ballet, en ze hebben aan de alarmbel getrokken. In 2010 gaven ze ons het advies om iets te doen, zo niet zou het fout lopen, dan zou het gedaan zijn met het ballet en met de opera.

We hebben toen iets gedaan, we hebben beslist, in de Vlaamse Regering, om tot een fusie over te gaan: één management, maar een aparte artistieke werking voor de opera en voor het ballet. We hebben dat goed voorbereid op basis van een transitierapport, waaraan twee jaar werd gewerkt. Het rapport werd ook besproken in de commissie, we hebben er hoorzittingen over gehad, er werd heel veel over gepraat met alle betrokken actoren. In dat transitierapport stond wat nodig was om er een goede organisatie van te maken die ook voldoende ambitie en uitstraling heeft. Het ging over patrimonium, over het personeel, over het management, maar het ging ook over de financiën.

In dat rapport, dat ook hier in het parlement besproken is, stond ook dat om een rendabele, goede en ambitieuze organisatie te zijn, er eigenlijk bijkomende middelen moesten komen. Het bedrag stond in het rapport: 550.000 euro. Wat heeft deze Vlaamse Regering gedaan? We hebben geen 550.000 euro extra gegeven, maar wel 791.000 euro extra, structureel. Dus: we hebben meer gegeven dan in het rapport werd aangegeven.

Dat is niet het enige. We hebben ook bijkomend 1,5 miljoen euro geïnvesteerd in de historische schuld van het ballet. De rekeningen van het ballet werden aangezuiverd zodat de organisatie nu een gezonde organisatie is die volop kan starten.

Als u me nu vraagt waar die verklaringen van mevrouw De Meerleer vandaan komen, dan zou ik u willen vragen om goed te lezen wat er staat en om ook eens met haar te praten. Dat heb ik natuurlijk ook al gedaan, want ik zie haar vaak. Wat in de artikelen staat, is dat de dotatie van de overheid goed is, dat die volstaat, maar dat ook moet worden gewerkt aan meer eigen inkomsten – ook een vraag die trouwens vanuit de overheid werd gesteld. Dat is dus de ambitie die zij heeft geformuleerd: dat het goed is dat ze in totaal 35 miljoen euro subsidie krijgt, maar dat er ook meer eigen inkomsten moeten zijn. Het is fantastisch dat deze nieuwe organisatie, onder leiding van mevrouw De Meerleer, daar volop aan wil werken.

We zitten dus op dezelfde lijn als mevrouw De Meerleer. We hebben onze verantwoordelijkheid genomen met de 791.000 euro extra structurele middelen die we hebben toegevoegd aan de organisatie.

De heer Erik Arckens: Minister, ik dank u. U weet dat ik constructief-positief ben, en soms is daar een voetnoot bij te plaatsen, en dat doe ik vandaag.

U vraagt me om eens met mevrouw De Meerleer te gaan spreken. Ik zal dat zeker eens doen wanneer ik helemaal genezen ben.

U vraagt me ook om haar juist te citeren. Welnu, ze zegt: “Om het met een boutade te zeggen: het is nooit genoeg. Wat we nu aan subsidies krijgen, is voorlopig voldoende, maar niet om veel ambitie te hebben. (...) We moeten er nu vooral voor zorgen dat we kwaliteit leveren en bewijzen dat we nodig zijn. Vlaanderen onderschat de waarde van cultuur soms nog. Cultuur is onze geschiedenis en onze toekomst. We moeten dat koesteren. Let op, ik ben geen cultuurexpert.”

In ieder geval voelt ze wel aan dat er een probleem is.

Minister, ik ben een bijkomende vraag voor u – en eigenlijk is die een bijkomend actualiteitsdebat waard, want iedereen spreekt erover. U stelt dat de organisatie zelf ook moet zorgen voor meer inkomsten. Had u voor die bijkomende inkomsten gedacht aan hogere ticketprijzen? Had u gedacht aan ‘fundraising’? Of had u gedacht aan een grotere inbreng van de steden?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, geachte leden, de vraag van de heer Arckens is natuurlijk interessant. Ze werpt vooral licht, meen ik, op een project dat de Vlaamse Regering en de minister op een bepaalde manier hebben aangepakt, met een visie op langere termijn. Minister, u stelde dat de beslissing is genomen in 2010 en vandaag wordt uitgevoerd. U kondigt ter zake terecht een structurele bijkomende subsidie van 791.000 euro aan. Ik stel dus vast dat het heel moeilijke dossier van de Vlaamse Opera en het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, dat al heel lang aansleept, vandaag tot een goed einde is gebracht. Natuurlijk begrijp ik de opmerkingen van de nieuwe directeur, maar ik meen dat we vandaag een heel goede basis hebben gelegd. Ik zou dus eigenlijk gewoon willen vragen van dit nieuwe Kunsthuis met een nieuwe toekomst dat het volop gelooft in wat het doet, en dat het de kansen volop grijpt die deze regering biedt.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister, u weet dat de rechtsvoorgangers van de Vlaamse Opera, een van de poten van uw nieuwe Kunsthuis, een enorm sociaal passief met zich meeslepen. Ik heb u daarover in het verleden al vragen mogen stellen. Uw antwoorden waren toen onbevredigend. Ik hoop dat dit sociaal passief niet zal worden meegenomen door uw nieuwe instelling, en ik hoop dat er voor de mensen die met dat sociaal passief worden geconfronteerd, vandaag eindelijk antwoorden komen die klaar en duidelijk zijn. Die mensen hebben daar immers recht op.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil even in herinnering brengen dat dit parlement enkele jaren geleden een voorstel van resolutie heeft goedgekeurd over de toekomst van het Ballet van Vlaanderen en de Vlaamse Opera. De minister heeft met de door haar genomen beslissingen eigenlijk al die bepalingen van die resolutie scrupuleus gevolgd. Er stond onder meer in dat de autonomie van de disciplines moest worden gegarandeerd, en dat is ook gebeurd. Die garantie is er gekomen. Ze heeft binnen de budgettaire context de middelen opgetrokken, zodat men over in totaal 35 miljoen euro werkingsgeld beschikt, waarvan 24,5 miljoen euro subsidie. In de resolutie stond ook dat men

artistieke excellentie moest nastreven. Laten we daar duidelijk over zijn: ik heb lof voor het werk van de minister, maar om het even wie die morgen de zaak verder zal moeten bestieren, weet dat dit bedrag inderdaad misschien niet veel ambitie toelaat, als het gaat over het nastreven van die artistieke excellentie in Vlaanderen en Europa. In die zin heeft mevrouw De Meerleer zich zeer genuanceerd uitgedrukt. Dit is dus eigenlijk een pleidooi om in een volgende bestuursperiode in meer te voorzien. Om één concreet getal te geven, de Munt doet het met een werkingsbudget van 48 miljoen euro.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: We hebben die problematiek al meermaals uitgebreid besproken. Minister, u had het daarnet over de eigen inkomsten. Wat wordt ter zake verwacht? Mevrouw De Meerleer had het daarover. Welke richting gaat het uit met dat percentage?

Ik wil daarnaast een oproep doen om, wat de gebouwen van de Vlaamse Opera betreft, in dialoog te gaan met de lokale overheden, zodat de gebouwen van Gent en Antwerpen opnieuw in een goede staat worden gebracht. Ook met het oog op het verwerven van eigen inkomsten in de toekomst lijkt het me heel belangrijk dat we daarop inzetten.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Voorzitter, we hebben natuurlijk veel vertrouwen in de algemeen directeur, mevrouw De Meerleer. Minister, u en de regering hebben goed werk geleverd. Zoals de heren Delva en De Coene ook hebben gezegd, het is heel belangrijk dat er nu een gezonde basis is. Dit was ziek en we hebben het opnieuw gezond gemaakt. Wat mevrouw De Meerleer zegt, is dat een werkingsbudget van 35 miljoen euro op dit ogenblik voldoende is. Ze zegt echter ook op zoek te zullen gaan naar andere inkomsten. Ik begrijp dat ook. De discussie die de heer De Coene aanhaalt, is een discussie voor de volgende regering. Ik wil daarop geen voorafname doen, maar dit kan natuurlijk een van de opties zijn. Niettemin wil ik ook benadrukken dat dit Kunsthuis – dat ballet en de Vlaamse Opera – voor ons toch een internationaal Vlaams visitekaartje is, en dat die kwaliteit inderdaad internationaal hoogstaand moet blijven. Dat is alleszins onze bekommernis.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat wij het project een eerlijke kans moeten geven. Ik ben steeds erg kritisch geweest, maar nu is het zover. Gedane zaken nemen geen keer. Laten we ervoor gaan. Mevrouw De Meerleer is een fijne dame. Zij heeft het talent en de competentie om dat tot een goed einde te brengen. Er is evenwel een andere uitdaging waaraan niet is tegemoetgekomen, en die heeft te maken met de financiële mogelijkheden. De vraag is welk artistiek project we van dat Kunsthuis verwachten. Eenvoudig gezegd: welk soort opera willen we? Willen we een repertoireopera, met grote decors en halve of hele sterren, dat veel geld kost? Of willen we een bescheidenere, misschien meer hedendaagse, innovatievere opera? Hetzelfde geldt voor het ballet. Het zijn de directies en de intendanten die de artistieke keuzes moeten maken, binnen de grenzen van de beheersovereenkomst. Op dat punt blijf ik op mijn honger zitten.

Een tweede punt is de infrastructuur. Zeker in Gent, maar ook in Antwerpen, zijn er werken nodig. Er is beslist om op de twee plaatsen te blijven spelen. Dat heeft grote gevolgen. Wat is uw visie ter zake?

De voorzitter: Mijnheer Caron, u mag slechts één vraag stellen.

Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, de beslissing die in 2010 is genomen, ging uit van een gezamenlijk management én een aparte artistieke uitbouw. Wat het artistieke betreft, moeten de organisaties zelf de lijnen uitzetten. Op dat vlak willen wij dat dit met de

nodige ambitie gebeurt. Wij hebben beslist om de toekomst van beide huizen veilig te stellen en daarvoor extra structurele middelen voor een bedrag van 791.000 euro ter beschikking stellen. In deze moeilijke tijden is dat niet evident. Bovendien is de historische schuld van het ballet van 1,5 miljoen euro aangezuiverd. De nieuwe organisatie vertrekt dus met een propere lei, en kan beginnen bouwen, met meer ademruimte en meer middelen. De fusie zal efficiëntiewinsten genereren, wat het artistieke budget op termijn ten goede zal komen.

In totaal geeft de Vlaamse overheid 24,5 miljoen euro. Ook de steden en de provincies dragen bij, wat betekent dat men over een totaalbedrag van 35 miljoen euro beschikt. Natuurlijk kan men voor meer eigen middelen zorgen, zoals bleek uit het Transitierapport. Er is een aanbeveling in die zin gedaan. Men werkt daaraan, via fundraising en extra sponsoring. Men gaat ook na of men bepaalde pakketten aan het publiek kan aanbieden, zonder dat dit ertoe leidt dat doelgroepen die het moeilijker hebben, geen toegang meer zouden krijgen. Dat wordt vandaag door het management en de raad van bestuur onderzocht. Ik ben er zeker van dat dit op een ernstige manier gebeurt.

Uiteraard zijn er nog uitdagingen. Als er in de toekomst ruimte vrijkomt om extra middelen vrij te maken, dan is dat een mogelijkheid. Een van de uitdagingen is het probleem van de infrastructuur. Zowel in Gent als Antwerpen zijn renovatiewerken nodig. In het Transitierapport is daarvoor aandacht opgebracht. Daarover zijn met de steden al gesprekken aangeknoopt. De gebouwen zijn vaak eigendom van de steden. Zeker in Gent is dat zo. We moeten goed nagaan hoe we dat zullen aanpakken. Alles is uitgewerkt in het Transitierapport en komt ook aan bod in de gesprekken met de raad van bestuur. In de beheersovereenkomst wordt dat allemaal verder uitgewerkt.

Mijnheer Penris, u verwijst terecht naar het sociaal passief. Op dat vlak heeft de Vlaamse overheid zijn verantwoordelijkheid genomen. Het geld is er. We zitten wat vast in een aantal procedures, en daarom hebben wij vorige week beslist om nieuwe vereffenaars aan te stellen, zodat we uit de impasse geraken.

Samengevat, de fusie is destijds ingegeven, niet door een besparingsoperatie maar om de toekomst veilig te stellen van opera en ballet. We hebben voorzien in bijkomende middelen, wij geloven in deze organisatie en we hebben ook ambitie. Dat hebben ook de raad van bestuur en beide artistieke leiders. De Vlaamse overheid zal hen daar altijd in steunen.

De heer Erik Arckens: Minister, als het zo zit, dan is de twijfel over de uitspraken van mevrouw De Meerleer weggenomen.

De naam Kunsthuis vind ik persoonlijk niet echt goed gekozen omdat die op alle kunsten kan slaan. Ik ga daar niet verder op in. U weet wat ik bedoel.

Ik hoop dat in de nieuwe structuur het ballet niet zal worden verpletterd door de opera.

Ik verwijs ook naar de opmerking van de heer Penris over het sociaal passief enzovoort. Dat moet inderdaad grondig worden bekeken en daar moet in de toekomst rekening mee worden gehouden. Maar nog veel belangrijker is de opmerking over de gelden en de vraag welk ballet en welke opera wij in de toekomst willen. De middelen zijn beperkt. Er is een bepaald kader maar dat kader zal bepalen welke opera en welk ballet wij nog zullen krijgen.

Mijnheer Caron, het is niet zo dat het ofwel het ene ofwel het andere zal zijn. Het moet gewoon een goed ballet en een goede opera zijn, zowel wat repertoire als vernieuwing betreft. Dat moet echter gebeuren binnen het prijskaartje van 35 miljoen euro. Wanneer men dat via benchmark uitrekent in Europese termen, dan zal men zien dat dit peanuts is in vergelijking met de omringende landen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het stijgend aantal onbetaalde schoolfacturen en de mogelijke uitbreiding van de maximumfactuur naar de eerste graad secundair onderwijs

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, de voorbije dagen werden we opnieuw geconfronteerd met de problematiek van de steeds hoger oplopende schoolkosten in het secundair onderwijs en de daarmee samenhangende problematiek van het oplopende aantal onbetaalde schoolfacturen in de scholen. Dat wijst erop dat steeds meer ouders en gezinnen het moeilijk hebben om die hoge kosten te betalen.

Minister, u hebt op verschillende momenten in de media maar ook in de commissie aangegeven dat u voorstander bent van de invoering van een maximumfactuur in het secundair onderwijs zoals het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap (GO!) deze week voorstelde. Het Netwerk tegen Armoede trad dit bij. In de beleidsbrief 2012-2013 zei u zelfs dat u die mogelijkheid grondig zou onderzoeken. Het verbaast me dan ook dat u bij de bespreking van uw nieuwe beleidsbrief 2013-2014 hebt gezegd dat dit wordt stopgezet. Dit probleem komt nu opnieuw in de actualiteit. Het GO! maar ook andere koepels zijn bijzonder ongerust dat onze kinderen en jongeren geen gelijke kansen zouden krijgen in het onderwijs vanwege die hoge kosten. Vandaar opnieuw de vraag welke oplossingen u ziet om dit probleem op te lossen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik probeer in het leven altijd coherent te zijn en altijd hetzelfde te vertellen. Ik zal opnieuw hetzelfde vertellen als wat ik in de commissie heb gezegd. We moeten inderdaad bezorgd zijn over het feit dat sommige ouders die factuur niet kunnen of in sommige gevallen ook niet willen betalen. Daar bestaan verschillende oplossingen voor. Scholen hebben een sociaal fonds en mensen kunnen zich ook richten tot het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW). Daar zijn dus verschillende antwoorden op.

We hebben de afgelopen jaren ingezet op de kostenbeheersing. Mevrouw De Knop, toen tijdens de vorige legislatuur in het basisonderwijs de maximumfactuur is ingevoerd, dan was, met uw partij in de meerderheid, iedereen het erover eens dat het niet mogelijk of wenselijk was om dat te doen in het secundair onderwijs. Dat standpunt is toen ingenomen en is gisteren nogmaals bevestigd door het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO). Op het terrein bestaat daar dus verdeeldheid over.

We hebben alle goede praktijken die er bestaan in de scholen samen met de Koning Boudewijnstichting verzameld. We hebben die op een studiedag ruim bekendgemaakt. Er bestaat een heel specifieke website voor. Er zijn heel wat mogelijkheden om de kosten te beperken. Ik ben het met u eens: de kostenbeheersing op zich volstaat niet.

Er bestaan nog veel verschillen tussen de scholen. De kostenstructuur verschilt van school tot school omdat die eerste graad verschillend wordt ingevuld in het secundair onderwijs. Nu is de context gewijzigd. door de hervorming van het secundair onderwijs zal voor heel die brede eerste graad de kostenstructuur in elke secundaire school min of meer dezelfde zijn.

Een jaar geleden heb ik al gezegd dat we de Antwerpse initiatieven, de stedelijke en de provinciale, moesten onderzoeken op hun haalbaarheid. We hebben alles in kaart gebracht voor de ouderverenigingen. De hervorming van het secundair onderwijs start. Laat ons die gebruiken om dan te beslissen om een maximumfactuur in te voeren voor het secundair onderwijs. Dat is een heel coherent verhaal.

Het zal er nu op aan komen om iedereen te overtuigen. Het GO! is mee. De ouderverenigingen zijn mee. De Guimardstraat is nog niet mee. Die moeten we nog

overtuigen. Daarna zullen we nog over het bedrag moeten spreken. Het zal u wellicht niet ontgaan zijn dat de stad Antwerpen een maximumfactuur van 150 euro oplegt, terwijl dat bij de provincie Antwerpen een bedrag van 250 euro is. Daar is zeker nog een debat over mogelijk.

We zijn coherent. We hebben niets opgegeven. Wat ons betreft, kan dat als een van de eerste maatregelen in de hervorming van het secundair onderwijs volgend jaar worden ingevoerd.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, het verwondert me niet dat u verwijst naar maatregelen in functie van de kostenbeheersing. Het is goed dat u zegt dat dit onvoldoende is. Een op de tien kinderen leeft in armoede, en die cijfers nemen jaar na jaar toe. Het is duidelijk dat dit niet heeft geholpen, alle goed intenties ten spijt.

U koppelt het uiteraard aan de hervorming van het secundair onderwijs. Dat is bijna uw standaardantwoord geworden, minister. u koppelt alles aan die hervorming. Ik hoop dat de mensen heel goed beseffen dat die hervorming er vandaag niet is. Er is een nota. Die nota wordt verschillend geïnterpreteerd en uitgelegd door de verschillende partijen. Kortom, de nieuwe Vlaamse Regering mag op dat vlak helemaal opnieuw beginnen. Als ze uit die discussie geraakt, gaan we misschien ooit iets doen aan de onbetaalde facturen en aan het feit dat mensen de facturen niet meer kunnen betalen.

Dus, moraal van het verhaal: de armoede blijft stijgen, de onbetaalde facturen blijven onbetaald en de mensen blijven in de misère zitten. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: De invoering van de maximumfactuur in het secundair onderwijs is natuurlijk complex door de zeer diverse richtingen die daar bestaan. Ik vind het, als ik dat zeggen mag, minister, beneden alle peil dat u mensen die in armoede zitten, ouders die in armoede zitten, ouders die het moeilijk hebben om de schoolfacturen te betalen, gebruikt als argument om die brede eerste graad er toch maar door te krijgen. Ik vind dat van weinig respect getuigen.

Ik vind het trouwens beter om in het secundair onderwijs geen maximumfactuur in te voeren maar een systeem van schoolsparen. De ouders kunnen dan doorheen de schoolloopbaan van hun kinderen, al van in het basisonderwijs, de nodige middelen aanleggen voor de financiering van het secundair onderwijs van hun kinderen.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: De maximumfactuur is hier al vaak aan bod gekomen. Dan ging het over het basisonderwijs, vandaag gaat het over het secundair onderwijs, en meer bepaald de eerste graad. Sp.a is absolute voorstander van de maximumfactuur in de eerste graad. Minister, u geeft in uw antwoord al een beetje de stand van zaken weer. Is er al onderzocht welke kosten er precies in die maximumfactuur moeten komen en welke niet?

Is er al onderzocht hoe het dan nadien verder moet, wanneer men opklimt en echt wel studiekeuzes gaat maken? We weten immers allemaal dat bepaalde studiekeuzes duurder zijn dan andere en we wensen niet dat leerlingen studiekeuzes maken op basis van hun financiële draagkracht. Hoe gaat dat dan verder? Zal daar een vorm van solidariteit worden gehanteerd? Aan het principe op zich twijfelen wij absoluut niet.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, op mijn beurt wil ik even bij de maximumfactuur stilstaan. Scholen doen hun uiterste best, al zeker de laatste jaren, om de schoolrekening bijzonder transparant te maken. Ouders weten zeer goed wat een schooljaar van hun kind financieel zal betekenen. Ik denk ook dat er extra inspanningen worden geleverd om de kosten zo laag mogelijk te houden.

Ik heb het hier opnieuw gehoord: een maximumfactuur in het secundair onderwijs is moeilijk vanwege de verscheidenheid aan studierichtingen binnen het secundair onderwijs. Ook binnen een nieuwe eerste graad na de hervorming zullen er nog verschillen zijn. Hoe weeg je dat dan verder af? Bovendien moeten we ons zeer goed realiseren dat sociaal zwakkere kinderen via het onderwijs kansen krijgen om deel te nemen aan culturele activiteiten. Wanneer we naar een maximumfactuur gaan, bestaat ook weer de kans dat daarin gesnoeid en geschrapt wordt en dat we die kansen ontnemen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister, ik kan mijn oren niet geloven. Van een instrument dat op het domein waarop het al wordt toegepast, namelijk het basisonderwijs, al voor zoveel moeilijkheden zorgt, bepleit men om dat nog eens te gaan uitbreiden naar het secundair onderwijs, waar de diversiteit nog veel groter is. Ik denk dat de heer Smits van het Vlaams Verbond van het Katholiek Secundair Onderwijs (VVKSO) groot gelijk heeft om te zeggen dat men een ander pad moet bewandelen om die kosten onder controle te houden, namelijk dat van de kostenbeheersing.

Minister, u zegt dat met de brede eerste graad het middelbaar onderwijs homogener wordt en we daar gemakkelijk de maximumfactuur op kunnen toepassen. Dat is logisch, maar mag ik u eraan herinneren dat uw collega minister Bourgeois een aantal maanden geleden de vergadering hier bezwoer dat de brede eerste graad niet breder zou worden dan hij nu al is en dat er dus geen verschil is. Minister, ofwel hebt u gelijk, ofwel heeft minister Bourgeois gelijk, maar de regering is daarover verdeeld.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik ben het eens met de spreker op het spreekgestoelte en met een aantal andere mensen dat er dringend iets moet worden gedaan aan de kostenbeheersing van het secundair onderwijs. Die kosten zijn hoog, te hoog, en vaak niet transparant. Ik ben het niet eens met u, mevrouw Celis, er komen nog heel veel kosten op mensen af die ze niet verwachten. In het begin van het schooljaar is de factuur hoog voor heel veel mensen. We moeten daar iets aan doen. Voor mensen die het moeilijk hebben, zie ik meer heil in het optrekken van de minimumuitkeringen en het verhogen van de schooltoelage. Daar moeten we echt op inzetten, dat is onze verantwoordelijkheid, namelijk kostenbeheersing en het verhogen van de uitkeringen. Een maximumfactuur kan ook een verarming betekenen van het culturele en het sportieve aanbod. Ik denk dat we daarover onze bezorgdheid moeten uiten en daarmee rekening moeten houden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Betaalbaar onderwijs voor iedereen, en zeker voor de zwaksten, is een terechte zorg. Kostenbeheersing, zoals de heer Smits zegt, is vermoedelijk een zeer terechte strategie om dit aan te pakken. Minister, ik wil er toch ook op wijzen dat in het vrij onderwijs de meeste scholen een sociaal fonds hebben.

Misschien moeten we ook de moed hebben om de kosten te vergelijken in verband met het al of niet stijgen van de werkingsmiddelen, want als die kosten zo hoog oplopen, dan moeten we durven nadenken over de werkingsmiddelen van vandaag en morgen.

Minister, moeten we een sector die schreeuwt om vereenvoudiging, morgen nieuwe regeltjes opleggen?

Minister Pascal Smet: Voorzitter, het is toch een interessant debat geworden. Mevrouw De Knop is nu voorstander van de maximumfactuur. Ik begrijp dat Groen nu tegen de maximumfactuur is. Dat is een nieuwigheid die te noteren valt. Groen is tegen de maximumfactuur. Mevrouw De Knop, Open Vld, is nu voor de maximumfactuur. Er zijn anderen die twijfelen, die het nog niet goed weten. De meningen zijn duidelijk verdeeld.

Mevrouw De Knop, u bent uw uiteenzetting begonnen met de vraag waarom ik dat nog niet heb gedaan. Het antwoord lijkt me duidelijk. Er is verdeeldheid op het terrein. Bovendien heb ik de maximumfactuur in het secundair onderwijs nog niet ingevoerd omdat de kostenstructuur naargelang de richting bijzonder verschillend is. Mevrouw Celis en andere sprekers hebben hier terecht op gewezen.

Mijnheer Bouckaert, wat de invoering van een bredere eerste graad betreft, heb ik het niet over een homogenisering gehad. Ik heb over de kostenstructuur gesproken. Dat is iets anders. De kostenstructuur zal binnen eenzelfde bandbreedte vallen. Hierdoor zal het gemakkelijker worden die maximumfactuur in te voeren.

Intellectuele eerlijkheid zou u trouwens sieren. Het spijt me dat ik het zo moet uitdrukken, maar u hebt naar het debat met minister Bourgeois over de hervorming van het secundair onderwijs verwezen. U moet de notulen maar eens nalezen. Minister Bourgeois heeft letterlijk verklaard dat mijn interpretatie de juiste is en dat er geen verschil is. U moet niet enkel het begin van een discussie citeren. U moet naar heel de discussie verwijzen.

Mevrouw De Knop, wat de hervorming van het secundair onderwijs betreft, is u blijkbaar iets ontgaan. Ik kan begrijpen dat sommige mensen zich tegenwoordig misschien met andere activiteiten bezighouden. De Vlaamse Regering heeft het draaiboek voor de uitrol van de hervorming van het secundair onderwijs twee weken geleden unaniem goedgekeurd. Zoiets moet unaniem gebeuren, want de Vlaamse Regering is een college. Het gaat niet om een plan, maar om een draaiboek voor de uitrol.

U moet dat eens lezen. U zult dan merken dat de meerderheid het eens is over de maatregelen, hun inhoud en het tijdstip waarop ze moeten worden uitgevoerd. De heer Van Dijk, mevrouw Celis en anderen hebben dit in de commissie al ten treure toe herhaald. Ze zijn het met die interpretatie eens. U zou nu een paar mooie termen kunnen gebruiken, maar ik zal het in het Engels uitdrukken. 'Stick to the truth.' Dat zou al een mooi gegeven zijn.

Ik hoop dat u nu hebt begrepen waarom de maximumfactuur nog niet is ingevoerd. De kostenstructuur is heel verschillend. De studierichtingen in de derde graad zullen in hun geheel worden herzien. Dit zal het voor de eerste graad gemakkelijker maken.

Wat de kostenbeheersing betreft, wil ik nog even herhalen dat we de afgelopen jaren samen met de Koning Boudewijnstichting alle goede initiatieven en bestaande mogelijkheden hebben geïnventariseerd. We hebben in elke provincie studiedagen voor de scholen georganiseerd. We hebben de scholen uitgelegd hoe ze de kosten kunnen beheersen. We hebben daar een website voor uitgewerkt om de scholen hiertoe aan te zetten. We hebben het stads- en provinciebestuur van Antwerpen aangemoedigd pilootinitiatieven te nemen om de invoering van de maximumfactuur te onderzoeken. We willen hieruit leren. We moeten ons vragen stellen over de werkingsmiddelen en dergelijke. We moeten nagaan welke andere effecten dit zou kunnen hebben. We beschikken al over resultaten. Dit wordt positief geëvalueerd.

Mijn basisstelling luidt dat we de komende maanden kunnen gebruiken om in dit verband een consensus tot stand te brengen. Dit zou ons in staat stellen de maximumfactuur voor het secundair onderwijs in de volgende legislatuur in te voeren. Dit punt staat trouwens niet in het huidig Vlaams regeerakkoord. Ten gevolge van de evaluatie zal de financiering van de werkingsmiddelen voor het secundair onderwijs sowieso op tafel komen te liggen. We bereiden alles voor om hierover beslissingen te kunnen nemen.

Mevrouw Meuleman, het klopt dat we ook moeten kijken wat we voor mensen in armoede kunnen doen. Ik blijf evenwel een voorstander van de maximumfactuur. We moeten eens kijken naar de studietoelagen en naar de toelagen die mensen kunnen krijgen als ze geen werk kunnen krijgen. Wie kan werken, moet werken. Het is belangrijk dat te onderstrepen. Daarnaast kan ook het OCMW in bepaalde gevallen tussenbeide komen. De heer De Meyer heeft terecht verwezen naar de sociale fondsen waarover bepaalde scholen beschikken.

Sommige scholen aanvaarden gespreide betalingen. Scholen kunnen ook voor andere richtingen materiaal laten huren. Er zijn veel mogelijkheden. In de huidige stand van zaken beschikken de scholen over veel autonomie met betrekking tot de wijze waarop zij hiermee omgaan. Er zijn scholen die de facturen kwijtschelden van mensen die echt niet kunnen betalen.

We moeten natuurlijk het onderscheid maken tussen mensen die niet kunnen betalen en mensen die niet willen betalen. Ik ontken helemaal niet dat er mensen met problemen zijn. Er zijn echter ook mensen die dat niet willen betalen en met dat geld liever iets anders doen. Dat is ook een issue dat op tafel ligt. De manier waarop we hiermee moeten omgaan, vormt een heel genuanceerd verhaal.

Hou dus op met mensen te beschuldigen en dat soort zaken te doen. Ik zou graag van u of anderen weten wat ze concreet voorstellen om daar iets anders aan te doen. Ik heb nog niet gehoord wat de concrete alternatieven zouden zijn.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, ik heb deze vraag gesteld aan u als minister van Onderwijs, hoe u de kostenbeheersing in het onderwijs zou aanpakken. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ik heb de invoering van de maximumfactuur als een voorbeeld genomen omdat het wordt gestipuleerd door het GO! *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ik wil er helemaal niet populistisch over doen, minister.

De voorzitter: Minister, u leidt mevrouw De Knop voortdurend af. Zij heeft het woord. In het parlement heeft de volksvertegenwoordiger het laatste woord. *(Applaus bij Open Vld)*

Mevrouw Irina De Knop: Ik wil over dit dossier absoluut niet populistisch zijn, maar het is zo dat Open Vld de sociale mobiliteit van mensen cruciaal vindt. Met de hele blablabla over kostenbeheersing die u hier hebt verteld, minister, komen we er niet. Daarom vraag ik aan u, die beleidsverantwoordelijkheid heeft, hoe u dat gaat doen. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ik heb geleerd dat als u uw bed and breakfast in Brazilië gaat leiden zoals u het departement Onderwijs hier leidt, dat dat niet goed komt. En weet u waarom? *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Als u de klanten iets belooft dat u niet kunt waarmaken, dan komen die klanten niet terug. *(Applaus bij Open Vld)*

Ten slotte, u vindt de problemen in het bso en tso complex. Niemand heeft dat ontkend. Maar het is niet omdat ze te complex zijn, omdat u geen draagvlak vindt om het te veranderen, dat u niets moet doen. Als u draagvlak zou hebben en als het niet complex zou zijn, dan hebben we geen ministers, geen regering en geen politiek nodig. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het STEM-actieplan en het gebrek aan interesse voor zogenaamde harde studierichtingen

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, minister, collega's, we hebben deze morgen de krant gelezen en de kop sprong nogal in het oog: 'Harde richtingen slaan nog altijd niet aan.' Blijkbaar heeft de krant iets vroeger dan ons allemaal de inschrijvingscijfers kunnen inkijken van het hoger onderwijs. Daaruit blijkt dat meer jongeren, meer generatiestudenten beginnen aan het hoger onderwijs, wat positief is, maar als we de richtingen bekijken die ze kiezen,

zien we ook dat het aantal zogenaamde STEM-richtingen (Science, Technology, Engineering and Mathematics), bijvoorbeeld wetenschappen, wiskunde en burgerlijk ingenieur, opnieuw daalt.

Op zich is dat verrassend, omdat meer studenten in het hoger onderwijs daar in de voorbije twee jaar voor leken te kiezen. Vandaar die analyse. Het is de analyse van de krant, minister, u zult het moeten bevestigen. Ik kan dat niet verifiëren.

Waarom interesseert dit ons? Dat is natuurlijk omdat de economie de voorbije jaren heel duidelijk aangeeft dat we nood hebben aan ingenieurs en technici om onze industrie hier te kunnen houden, om voldoende innovatief te kunnen zijn – wat we moeten zijn om onze economie te ondersteunen. Vandaar dat de Vlaamse Regering in 2012 op onze vraag een zogenaamd STEM-actieplan heeft gemaakt met veel suggesties en initiatieven om daaraan tegemoet te komen en om die richtingen aantrekkelijker te maken.

Daarom is het verrassend dat die cijfers negatief zijn. De Standaard suggereert dat het STEM-actieplan geen zoden aan de dijk brengt. Agoria reageert en zegt dat er een probleem is in de informatie na het zesde jaar, dat de studiekeuzebegeleiding toch nog niet goed zit, en doet enkele voorstellen.

Minister, hebt u initiatieven op korte termijn of concrete suggesties voor de volgende minister om op korte termijn een doorbraak te krijgen in het aantal jongeren dat positief kiest voor een wetenschappelijke of technische richting in het hoger onderwijs?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: We hebben altijd heel duidelijk gesteld dat het een illusie is te denken dat je de vooroordelen die er bestaan, wanneer mensen zich laten leiden door studiekeuzes, een-twee-drie kunt veranderen. Toen we het STEM-actieplan hebben opgemaakt, hebben we duidelijk gezegd dat het een plan is dat moet leiden tot 2020 en dat het minstens een tienjarenplan zal zijn om die omkering in de hoofden van de mensen te maken.

Bovendien is dat niet iets wat het beleid alleen moet doen, maar ook de bedrijfswereld, de scholen en de media. Het is een samenspel van vele actoren. Ik ben heel blij dat we samen met de collega's voor de eerste keer in de geschiedenis van Vlaanderen, een gezamenlijk actieplan onder leiding van Onderwijs hebben kunnen uitwerken. Het wordt nu en in de komende maanden uitgerold, met een platform vanuit het bedrijfsleven dat zich daarachter zet.

Ook dat gebeurt voor de eerste keer. Het is een gecoördineerde actie. Niemand heeft beloofd dat je op een jaar tijd een mentale ommekeer kunt teweegbrengen. Het is ook onzinnig om dat te denken, omdat het zo niet werkt. We zullen de komende jaren nog hard moeten werken om die keuzes te maken. De hervorming van het secundair onderwijs zal daar ook voor dienen. Er zal ook een betere keuzeoriëntering in scholen moeten komen en een betere begeleiding via de CLB's. Er moet worden gewerkt aan de aantrekkelijkheid van bepaalde sectoren. Er moeten ook media-acties komen. Er wordt momenteel gewerkt aan de voorbereiding van die acties. Het project techniekcoaches ligt ons na aan het hart.

Er zijn dus heel wat voorbeelden van acties die de komende maanden worden opgestart. Het zal echter wel een paar jaar duren vooraleer de omslag er is. Vorig jaar was er een iets andere beweging, toen steeg de interesse namelijk wel. Dit jaar is die interesse opnieuw wat gedaald. Globaal gezien en in vergelijking met de buurlanden doen we het nog niet zo bijzonder slecht. In Nederland zijn er al jaren actieplannen. Ze zitten op hetzelfde niveau als wij, zonder actieplannen. Je moet de dingen niet minimaliseren, maar wel in de juiste context zien. We zullen daar maanden en jaren gezamenlijk aan moeten werken. Je kunt niet op een-twee-drie een omslag teweegbrengen, dat is gewoon onmogelijk.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb nog twee bedenkingen. In het secundair onderwijs studeren eigenlijk voldoende leerlingen

wetenschappen. Die leerlingen stromen echter niet door naar een wetenschappelijke richting of een STEM-richting in het hoger onderwijs. Dat is het probleem. Volgens mij zitten er te weinig initiatieven in het STEM-actieplan. Daar is volgens mij nog wat ruimte om nog meer creatieve voorstellen in verband met studiekeuzebegeleiding te doen.

Om goed te weten waarover we spreken – wat is een STEM-richting en wat niet? – had het actieplan in 2012 aangekondigd om te definiëren, een nulmeting te doen en die jaar na jaar publiek te maken. Ik heb sindsdien nergens een publicatie van dergelijke cijfers gezien. Zal die publicatie er komen? Waar zullen die cijfers te vinden zijn?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Minister, ik denk dat mevrouw Poleyn een buitengewoon interessante vraag stelt. Die vraag heeft ook haar terugkoppeling in het thema dat daarnet werd aangehaald, namelijk de hervorming van het secundair onderwijs. Als we een tendens willen breken en ervoor willen zorgen dat jongeren sneller voor die harde richtingen kiezen, moeten we aanpakken in het secundair onderwijs. Daarover hebben we al akkoorden gesloten.

Ik vind echter dat we niet enkel in het secundair onderwijs, maar ook al in het basisonderwijs moeten ingrijpen, zodat we een volledig continuüm kunnen bewerkstelligen. Ik dacht dat de debatten daar een beetje moeilijk verlopen, niet alleen in verband met de implementatie, maar ook in verband met het opdelen van de wereldoriëntatie, om expliciet wetenschap en techniek aan bod te laten komen. Kunt u daarover, in de rand van deze vraag, uw standpunt geven?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik denk dat de actuele vraag van mevrouw Poleyn goed was. Ook het antwoord van minister Smet vind ik goed. Het klopt dat we voor een cultuuromslag staan die tijd zal vragen. Daar twijfelt niemand aan.

Ik heb nog twee opmerkingen. Ik heb destijds een voorstel gedaan voor gediversifieerd inschrijvingsgeld, namelijk een negatief inschrijvingsgeld voor de harde richtingen en voor alle andere richtingen een hoger inschrijvingsgeld. De werkgevers staan daar ook achter. Dat werd toen echter afgeschoten als een vorm van sovjetplanning.

In het visitatierapport lezen we dat er in Vlaanderen zes bacheloropleidingen journalistiek bestaan. Steeds meer studenten van het technisch secundair onderwijs en beroepssecundair onderwijs stromen in de journalistiek in. Al die richtingen zuigen dus mensen weg bij de harde richtingen. Aangezien we binnenkort toch nog maar één krant en één televisiehuis zullen hebben, zal er alsmaar minder nood zijn aan journalisten. Minister, is het misschien ook niet nuttig om het aanbod in de niet-harde richtingen te rationaliseren zodat men gemakkelijker de weg naar de harde richtingen vindt?

Minister Pascal Smet: Mijnheer Bouckaert, ik ben het met u eens – als u intellectueel eerlijk bent, ben ik het met u eens – dat het rationalisatiedebat moet worden gevoerd. Daarover ben ik het absoluut met u eens.

Ik was vanmorgen, zoals sommigen onder u, op het paleis. Een aantal van u was daar niet. Ik heb geen probleem om op het paleis te komen, in tegenstelling tot anderen. Het is het grootste netwerkevenement dat u zich kunt voorstellen. Ik heb er gesproken met een aantal hoofdspelers van het hoger onderwijs. Ze zeiden dat de integratie van de academiserende opleidingen van de hogescholen en universiteiten een zeer omvangrijke operatie is geweest die zonder incidenten is verlopen. De reden waarom ze dat gedaan hebben is ook de reden waarom het rationalisatiedebat – dat in de marge ook heeft plaatsgevonden – beperkt is tot een aantal richtingen. Je voelt bij de spelers nu ook wel de behoefte en de noodzaak om een ruimer rationalisatiedebat te voeren en na te gaan welke richtingen relevant zijn of niet en afspraken te maken met de instellingen. Nu de omvangrijke integratie probleemloos en incidentloos is gebeurd, moeten we dat debat de komende maanden en jaren ook voeren. Het

moet duidelijk op de agenda komen zodat we de relevantie van richtingen kunnen onderzoeken en kunnen nagaan waar en hoe we ze moeten aanbieden. Ik ben het daar absoluut mee eens.

De hervorming van het secundair onderwijs is inderdaad een belangrijke trendbreuk. We hebben met de regering beslist dat het begint in het basisonderwijs. Het is een mooi voorbeeld: de meningen zijn vaak heel erg verdeeld. Het onderwijs is een wereld waar iedereen een mening heeft en dan is het op een bepaald moment belangrijk om beslissingen te nemen en die beslissingen ook uit te voeren. Dat doen we op het juiste moment. Mijnheer Van Dijk, in OD XXIV zullen we de beslissingen die we genomen hebben, uitvoeren. Wat het basisonderwijs betreft, zal dit nog deze legislatuur ter goedkeuring voorliggen. Ik hoop dat mevrouw De Knop het ook genoteerd heeft, zodat ze kan zien dat de hervorming van het secundair onderwijs wel degelijk gestart is. Mevrouw De Knop, u kunt het misschien nog mee goedkeuren, wie weet.

Voor het STEM-actieplan zijn er cijfers, en ik zal nagaan hoever het ermee staat. We zijn aan het nagaan welke acties er al zijn uitgevoerd en voor welke er nog een tandje moet worden bijgestoken. U weet dat ik van mening ben dat we minister zijn tot 25 mei en dat we tot dan heel hard moeten werken. We zullen dat blijven doen, ook voor het STEM-actieplan.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, AGORA merkt fijntjes op dat de cijfers voor de inkanteling van de industrieel ingenieurs wel positief zijn. Ze zeggen dat dit bewijst dat masters niet per se vijf jaar moeten zijn, maar dat masters van vier jaar voldoende kwalitatief kunnen zijn en de markt voldoende kunnen bekoren.

Minister, ik houd u aan uw afspraak om voor 25 mei nog veel te doen voor het STEM-actieplan.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de korte arbeidsloopbaan van Belgische werknemers en de Vlaamse aanmoedigingspremies voor tijdskrediet en loopbaanonderbreking

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, minister, voorzitter, collega's, ik vind het belangrijk om u eens te meer te wijzen op de echte problemen van de economie. Wie denkt dat we goed bezig zijn en dat we veel werken, heeft het verkeerd voor. Het blijkt dat mannen in ons land gemiddeld 26 procent van hun carrière niet aan het werk zijn. Dat betekent dat ze een vierde van de tijd niet werken, maar wel betaald worden. Vrouwen zijn zelfs bijna een derde van hun carrière – 31 procent – niet aan het werk. De grote boosdoeners – en ik breek al vier en een half jaar een lans voor deze problematiek – zijn voornamelijk het tijdskrediet en de loopbaanonderbreking. Het blijkt dat men in België effectief slechts 32 jaar werkt. We hebben de mond vol over de loopbaan van 40 jaar, we hebben de mond vol over het feit dat het pensioen moet worden opgetrokken tot 65 jaar. Misschien kunnen we eens beginnen met de mensen effectief 40 jaar te laten werken. Meer nog, als we vergelijken met Nederland en Duitsland, werkt men in België 32 jaar, in Duitsland 37,5 jaar en in Nederland werkt men zelfs 39,6 jaar.

De Federale Regering heeft een aantal maatregelen getroffen om de gelijkgestelde periodes minder aantrekkelijk te maken en het minimumrecht in plaats van het loon te gebruiken. Maar we geraken nog altijd niet verder.

Mijn voorstel is al lang om naar een 40-jarige loopbaan te gaan met een rugzak van 3 jaar. Dan zouden we al aan minstens 37 jaar komen. Die rugzak betekent dat de overheid – wij dus, de belastingbetalers – u voor 3 jaar in uw volledige carrière steunen als het nodig is, via werkloosheidsuitkering, maar niet meer of niet minder. Dat zou al 5 jaar meer zijn dan nu.

Minister, hoe rijmt u dit met de beleidsdoelstellingen van de Vlaamse Regering om mensen langer aan de slag te houden? Er worden extra stimulansen gegeven om niet te werken, door middel van aanmoedigingspremies voor tijdskrediet en loopbaanonderbrekingen, wetende dat het veelvuldige gebruik van dergelijke systemen er net voor zorgt dat de gemiddelde loopbaan van de Vlaming het kortst is van heel de eurozone.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Sabbe, ik begrijp uw vraag, uiteraard begrijp ik uw vraag, maar de ongerijmdheid blijkt wel niet altijd zo duidelijk. In de Scandinavische landen bestaan er enorm uitgebreide zorgverlofstelsels en toch wordt er veel langer gewerkt. Die ongerijmdheid blijkt dus in de praktijk niet altijd te kloppen.

De vraag blijft uiteraard of een loopbaanonderbreking wel moet worden ondersteund. Maar de vraag is ook of die loopbaanonderbreking geen positieve effecten heeft, voor mensen die een combinatie doen van werk en gezin en voor opleiding, wat meer inzetbaarheid en dus langer werken met zich kan meebrengen.

U hebt het al aan paar keer over de aanmoedigingspremies gehad, maar ik heb u al gezegd dat u de context mee moet bekijken. Een aantal van die aanmoedigingspremies zijn goedgekeurd in een cao, waarbij er een discussie is geweest over, bijvoorbeeld: gaan we het loon verhogen of gaan we via aanmoedigingspremies bepaalde jobs meer attractief maken in bepaalde sectoren?

Vlaanderen is vandaag strenger dan de federale overheid, dat weet u misschien niet, over het motief en de duur van loopbaanonderbreking. Je kunt in Vlaanderen dus bijvoorbeeld minder lang een premie krijgen voor loopbaanonderbreking. Bovendien, en dat heb ik u ook al gezegd, is er een verstrenging doorgevoerd in Vlaanderen. Het gevolg daarvan zal zijn dat het budget voor de aanmoedigingspremie daalt. Dat is een traag effect, de beslissing heeft pas op termijn een effect, maar ik ga ervan uit dat we in 2014 al een daling van het totale budget zullen hebben.

Tot slot ben ik het wel met u eens dat, gezien de veroudering van de bevolking en de pensioenproblematiek, we die discussie in de toekomst wel verder zullen moeten voeren.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik heb ook niets tegen loopbaanonderbreking voor zover de totale gewerkte tijd aan de doelstelling van 37 of 40 jaar voldoet, en dat is duidelijk niet het geval. Als u zegt dat het de mensen zal stimuleren om te werken, mij niet gelaten, maar dan moet men die jaren bijtellen en niet zeggen dat het een gelijkgestelde periode is. Dat is een eerste belangrijk probleem, minister, waardoor we maar aan 32 jaar komen en ons sociaal model bedreigd is en zo niet verder kan.

Ten tweede, en ik trek er nog de thematische verlopen af, heeft alleen Vlaanderen in 2013 op 11 maanden tijd 401 miljoen euro betaald voor loopbaanonderbreking en tijdskrediet. 401 miljoen euro! Als u dan als de N-VA zegt dat u uw beleid afstemt op de regelgeving die gewijzigd is op federaal niveau, vraag ik me af of u niet veel meer vernieuwend zou moeten zijn en werkelijk alternatieven voorstellen.

Last but not least wijs ik op het cijfermateriaal. U zegt dat het aan het afbouwen is. Ik zie een andere evolutie: in 2003 betaalde Vlaanderen 32 miljoen euro en in 2012 is dat 51 miljoen euro.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: De heer Sabbe en minister Muyters hebben al gezegd dat het debat ook in de toekomst gevoerd zal moeten worden. U weet dat mijn partij er voorstander van is om na een carrière van 42 jaar een volledig pensioen toe te kennen.

We denken dat daarmee de vergrijzing betaalbaar kan worden opgevangen en dat de mensen een leefbaar pensioen kan worden uitgekeerd. Maar dat veronderstelt ook wel dat je tijdens de carrière werk maakt van echt werkbare jobs.

Ik wil in dit debat aandacht vragen voor twee aspecten. Enerzijds is er het feit dat als we flexibelere loopbanen willen die bestaan uit meerdere jobs, opleiding ongelooflijk belangrijk wordt. Soms is het onderbreken van de carrière voor een opleiding uitermate nuttig en betekent dat geen kost, zoals de heer Sabbe suggereert. Daarnaast gaat het overgrote deel van wat nu wordt toegekend aan Vlaamse kant naar onderbrekingen die in het kader van zorg gebeuren. Wij zetten met zijn allen in op mantelzorg, op de vermaatschappelijking van de zorg. Wat je langs de ene kant dreigt te besparen, gaat misschien wel langs de andere kant binnenkomen als een kost, door een overbevraging van de reguliere zorg.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, we zijn het er allemaal over eens dat we naar een langere loopbaan moeten. Iedereen is het erover eens dat als we de sociale zekerheid betaalbaar willen houden, we wel degelijk de mensen langer aan het werk zullen moeten houden. Dat betekent dat u een punt hebt: we moeten voorzichtig zijn met loopbaanonderbrekingen en andere stelsels. Zeker met betrekking tot de gelijkgestelde periodes hebt u een punt. Voor een wereldreis of voor andere zaken is het zeker onterecht dat dit zou worden beschouwd als een gelijkgestelde periode. Maar dat betekent niet dat dergelijke stelsels niet als instrument zouden kunnen dienen om de loopbaan langer te maken en om ervoor te zorgen dat de mensen het langer uithouden. Daarover ben ik het eens met minister Muyters. Als we vragen aan de mensen om langer te gaan werken, zullen we er ook voor moeten zorgen dat ze werk en gezin kunnen combineren en dat ze werkbaar werk kunnen doen.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, collega's, ik wil mij aansluiten bij de heren Van Malderen en Diependaele.

Mijnheer Sabbe, u doet het voor alsof iedereen die gebruikmaakt van loopbaanonderbreking of een ander stelsel, thuis in de zetel achterover ligt en niets doet. Er is natuurlijk wel een heel deel dat te maken heeft met de combinatie werk-gezin. Denk maar aan werkbaar werk en dingen waarover we het in de commissie ook al hebben gehad. Als we dat in de toekomst op de een of andere manier werkbaar zullen willen houden, om inderdaad tot een langere loopbaan te kunnen komen, zal het in mijn ogen niet anders kunnen.

Mijnheer Sabbe, als man zeg ik u dat u de vrouwen oneer aandoet door de cijfers op die manier voor te stellen. Het is nu net specifiek bij vrouwen dat de combinatie van arbeid, gezin en zorgtaken zeer manifest aanwezig is. Ik zou er toch voor opletten om een amalgaam te maken van een aantal cijfers en om daaruit verkeerde conclusies te trekken. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, iedereen wil dat de mensen langer aan het werk blijven. Langere loopbanen zijn inderdaad belangrijk om ervoor te zorgen dat onze sociale zekerheid en pensioenen betaalbaar blijven. Mensen langer aan het werk houden, wil ook zeggen dat we die mensen inzetbaar moeten maken. We moeten hen opleiden en vormen. Het instrument van de aanmoedigingspremies kan daarbij helpen.

Maar we hebben straks ook de opportuniteit van de zesde staatshervorming, waarbij bijvoorbeeld het betaald educatief verlof in Vlaamse handen komt. Op basis daarvan kunnen we een beleid op maat maken. Wij moeten daarbij oog hebben voor de inzetbaarheid van de werknemers, maar vooral ook voor de arbeidsmarktgerichtheid van de opleidingen die we stimuleren. De aanmoedigingspremies zoals ze vandaag bestaan, worden maar voor één vierde gebruikt voor opleidingen in knelpuntberoepen. Er zijn nog heel wat vrijetijdsopleidingen die op die manier worden ondersteund. Daar moeten we dus vanaf. We moeten met de kans die we krijgen door de staatshervorming ervoor zorgen dat meer mensen opleiding en vorming genieten tijdens hun loopbaan, zodat ze langer kunnen werken, maar dan wel arbeidsmarktgericht.

Minister Philippe Muylers: Ik ben blij met wat ik hier heb gehoord. Blijkbaar heerst er over meerderheid en oppositie heen een vrij gelijklopende visie. Iedereen is het erover eens dat we langer zullen moeten werken. Iedereen kent ook de maatregelen die door deze regering zijn genomen. Ik denk aan de loopbaancheque.

Mijnheer Bothuyne, u sprak van de opleidingscheque, maar de loopbaancheque zal waarschijnlijk in de toekomst die koppeling nog duidelijker maken. Met de loopbaancheque krijgen de mensen de kans om eens na te denken hoe ze ook in de toekomst met goesting naar hun werk kunnen gaan. Zij kunnen zich eventueel heroriënteren op basis van opleiding. Wij hebben de hervorming gehad van de 50+-premie. Wij hebben ook de thematische verlopen. Wij hebben ook meer beperkingen ingevoerd met betrekking tot de aanmoedigingspremie. Dat alles zonder de aspecten van werkbaar werk in het gedrang te brengen.

Mijnheer Rzoska, u hebt gelijk: de vrouw is meestal diegene die het zwangerschapsverlof neemt. De kans dat zij ouderschapsverlof neemt, is vandaag, gezien onze mentaliteit, nog altijd groter dan bij mannen. Het verschil in percentage dat er zou zijn in het aantal jaren werk is vooral daaraan te wijten.

Ik denk dat we tijdens deze regeerperiode op de juiste manier aan het werken zijn, maar uiteraard moeten we in de toekomst nog verdere stappen zetten.

Ik blijf vinden, collega Sabbe, dat cao-overleg en overleg met de sociale partners niet iets is dat je eenzijdig verbreekt als daar afspraken rond zijn gemaakt.

Ik wil me niet wegstoppen achter het feit dat over een aantal punten die u naar voren brengt, zoals wanneer een pensioen kan ingaan, op een ander niveau beslist wordt. Maar op het vlak van het langer kunnen blijven werken, nemen wij de nodige maatregelen. En dat zie je ook in het resultaat, want de werkzaamheidsgraad is gestegen van 39 procent in 2009 naar 42 procent nu.

De heer Ivan Sabbe: Minister, uw mooie woorden ten spijt, geven de cijfers u allemaal ongelijk. Thematisch verlof bijvoorbeeld is slechts een vijfde. Van de 500 miljoen euro is er slechts 100 miljoen euro die te wijten is aan zorg. Dat betekent dat vier vijfden wel over wereldreizen en dergelijke meer gaat.

Men zegt dat loopbaanonderbreking kan leiden tot meer werkzaamheid, maar de cijfers bewijzen het tegendeel. Het tegendeel is bewezen door het feit dat we maar 32 jaar effectief werken. Uiteindelijk heeft die loopbaanonderbreking om meer gemotiveerd te zijn om langer te werken, het tegenovergestelde effect en wordt er juist minder gewerkt.

Minister, cao's worden om de twee jaar gesloten, niet om de vier jaar. U bent hier viereenhalf jaar, dus hebt u al de mogelijkheid gehad om de cao aan te passen. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

De cao's in de privésector gelden voor twee jaar, mijnheer Van Malderen. Dat weet ik maar al te goed. U had dus de kans om daar al aanpassingen te doen, minister, maar die hebt u niet gedaan. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid van 28 januari 2014, wat betreft de herziening van de samenwerkingsakkoorden tussen federale overheid en de deelstaten

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, minister-president, collega's, sinds 1993 kennen we het principe 'in foro interno, in foro externo'. Vlaanderen is bevoegd voor een eigen buitenlands beleid, dat is het principe. Dat principe moet in de praktijk worden toegepast, en daarvoor zijn een aantal samenwerkingsakkoorden nodig. Die bestonden in het verleden. Naarmate Vlaanderen meer bevoegdheden krijgt, moeten die worden aangepast.

Dat is een lijdensweg, om het op zijn zachtst te zeggen. Er zijn drie werkgroepen opgericht. Er is een werkgroep rond de situatie van de politieke posten: op welke manier komen de Vlaamse vertegenwoordigers op die diplomatieke ranglijst terecht, op welke manier moeten de deeltentiteiten bijdragen in de huurprijs van de gebouwen enzovoort. Een tweede werkgroep betreft de positie in de multilaterale organisaties. De derde werkgroep gaat over de positie in de Europese Unie. Het gaat dan over de zes categorieën die we kennen. Welke rol krijgen Vlaanderen en de andere deeltentiteiten daarin?

Dit onderwerp komt zeer geregeld ter sprake, minister-president. Ik heb u op 9 december een aantal schriftelijke vragen gesteld, waarop u voorzichtig bent gebleven met uw antwoord. We lezen dan plots het artikel in De Tijd, waar ereambassadeur Swinnen, die de werkgroep leidt, zegt dat enig voorzichtig optimisme gerechtvaardigd is en dat men binnen afzienbare tijd zou kunnen landen.

Gisteren in de commissie, een uur voor het begin van de interministeriële conferentie, hebt u gezegd: toch voorzichtig wezen, want wij gaan niet voor een minimaal akkoord. Als er een akkoord wordt gesloten, willen wij dat het een degelijk akkoord is, waarin we krijgen wat ons toekomt. Voor die stelling krijgt u natuurlijk alle steun van ons, minister-president.

Nu, 23 uur later, wil ik u vragen wat er gisteren gebeurd is. Ik heb vanmorgen, tenzij ik iets over het hoofd heb gezien, niets in de pers gelezen. Heel groot nieuws zal het dus misschien wel niet geweest zijn, maar ik hoor graag van u wat daar gebeurd is, welke progressie er gemaakt is, welke knelpunten er zijn, welke bondgenoten we daar aan tafel hebben, en wat er ons nu te doen staat.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Overmeire, gisteren heeft er inderdaad een Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid, afgekort ICBB, plaatsgevonden. Ik heb de voorzitter, Didier Reynders, gefeliciteerd omdat hij de laatste tijd zo actief present is in Vlaanderen.

Dat kan alleen maar bijdragen aan het verder naar waarde schatten van wat Vlaanderen vraagt, op vele vlakken, maar zeker ook op het vlak van de samenwerkingsakkoorden waarnaar u verwijst en die dateren van 1994. 'Il fut un temps', zegt men in het mooi Frans. Na een aantal staatshervormingen, zeker de laatste, is het absoluut noodzakelijk om ze te herzien.

In het verleden werden al pogingen ondernomen om ze te herzien, men had dan een acquis, zoals men dat mooi zegt, men had voortuitgang geboekt en dus wilde men dat acquis bewaren. Bij het begin van deze legislatuur bleek echter dat er al discussie was over dat

bereikte akkoord, dat acquis. Met de huidige stand van zaken vroegen we ons af waar we nu eigenlijk stonden.

Ik begrijp dat Didier Reynders, de voorzitter van deze belangrijke vergadering, graag deze discussie afsluit. Gezien zijn grote interesse in Vlaanderen moet hij weten dat wij niets afsluiten dat Vlaanderen niet vooruit helpt.

Ik heb de heer Swinnen gisteren – hij was daar ook aanwezig – gefeliciteerd met het feit dat hij in kranten werd geciteerd. Ik heb hem ook gezegd dat wat hij zei, heel optimistisch was, zelfs rooskleurig, door al aan te kondigen dat er akkoorden zouden zijn vanuit Vlaanderen over de drie werkgroepen. Hij zei, maar dat is natuurlijk traditie, dat hij door de journalisten niet volledig was begrepen – waar hebben we dat nog gehoord?

Mijnheer Van Overmeire, concreet hebben we gezegd dat er discussie is geweest op de drie vlakken. Ik kan dat toelichten, maar dat brengt ons misschien te ver. We zijn niet akkoord met wat nu op tafel ligt, er moeten nieuwe vergaderingen over komen. Wij zijn bereid om te bekijken hoe ver we kunnen gaan in een positieve richting, maar we laten ons niet – dat heeft de voorzitter nu ook begrepen, denk ik – met een kluitje in het riet sturen door te zeggen “goed we hebben nu heel kleine stappen vooruit gezet, dat is het nu voor de volgende periode”.

Gisteren wees mevrouw Moerman erop dat we om de tien jaar kunnen terugkomen om vast te stellen dat er weinig vooruitgang is geboekt. Dat zou nu hetzelfde kunnen zijn.

We willen dus nieuwe werkgroepen. We zijn bereid – positief zoals we altijd zijn in Vlaanderen – om maximaal vooruitgang te boeken, maar wat nu op tafel ligt, is onvoldoende om af te kloppen. We willen over een hele reeks punten, en ik heb ze daar netjes overlopen, verder discussiëren.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, minister-president, ik dank u voor het antwoord, maar dit is Belgisch natuurlijk: iedereen feliciteert elkaar, iedereen is vriendelijk voor elkaar en we zijn al blij als de ICBB samenkomt, dat beschouwen we al als een grote overwinning. Na tien jaar is er eigenlijk geen enkele realistische progressie gemaakt, de progressie is zeker niet voldoende.

Ik heb twee bijkomende opmerkingen of vragen. Is het juist dat Vlaanderen er alleen staat, dat de andere gefedereerde entiteiten vinden dat er aan de huidige situatie eigenlijk niet zo gek veel hoeft te veranderen? Zitten we daar, zoals we gisteren in de commissie ook hebben geponeerd, in een situatie van Vlaanderen tegen België, dan wel van de gefedereerde entiteiten tegenover het federale niveau? Dat lijkt me een belangrijk element.

Waarover gaat dit eigenlijk? Ik hoor in deze vergadering zowat om het kwartier vertellen dat de zesde staatshervorming het zwaartepunt helemaal verlegt, maar als ik zie dat er op dit vlak geen enkele progressie wordt gemaakt, dat er geen enkele aanpassing van de structuren wordt gemaakt, behalve in de Delcreditedienst, dan vraag ik me af wat er nog overeind blijft van het principe ‘in foro interno, in foro externo’. We krijgen blijkbaar wel veel meer bevoegdheden in Vlaanderen, maar als het erop aankomt om die extern te vertalen, dan volgen de structuren niet. Ik maak me daar heel grote zorgen over.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, minister-president, we hebben het hier gisteren ook even over gehad en nu krijgen we uitsluitsel: er is niets gebeurd. Ik was het inderdaad die zei dat iemand tien jaar naar een andere planeet kon verhuizen om daarna zonder problemen de draad van de discussies in de ICBB weer op te nemen.

Dat is heel zorgwekkend, want op die tien jaar is er inhoudelijk ondertussen inderdaad een en ander veranderd, ook wat de bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen betreft. Met name met betrekking tot die beurtrollen in de EU-raden rijst er een beleidsprobleem. Daar

wordt immers geen expertise opgebouwd als men als minister om de zoveel jaar even in een dergelijke raad zetelt.

Minister-president, ik heb een bijkomend vraagje voor u: op welk niveau waren de andere entiteiten vertegenwoordigd in de bijeenkomst van de ICBB van gisteren? Vroeger was dat immers ook een manier om de boel stil te leggen. Van Vlaanderen was er dan iemand op ministerieel niveau. Met een beetje geluk was dat de minister bevoegd voor de buitenlandse aangelegenheden. De rest stuurde een kabinetsmedewerker, en die zei dan op het geijkte moment dat hij geen mandaat had om iets te beslissen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister-president, geachte leden, ik vind het soms grappig om hier steeds te horen in de debatten dat het niet vooruitgaat, dat er niets gebeurt, terwijl het net onder meer CD&V, Open Vld en sp.a zijn die aan de overkant die fameuze gigantische staatshervorming hebben gerealiseerd.

Minister-president, u zegt hier dat dit te weinig is, dat u wel naar de werkgroepen zult gaan, dat Vlaanderen positief en vriendelijk is. Ja, dat zijn we al tien jaar. Ik kan echt niet begrijpen dat daar zoveel kritiek op wordt geuit door dit parlement. Eigenlijk geven die partijen die zich nu zo stoer op de borst kloppen over die zesde staatshervorming, toe dat er niets is gebeurd op het vlak van het buitenlands beleid. Zelfs in de handelsmissies, die de koning niet meer mag leiden, heeft Vlaanderen via F.I.T. niets te zeggen. Minister-president, u klopt zich stoer op de borst voor de nakende verkiezingen, maar in plaats daarvan zou u beter stoer op tafel kloppen, zodat er eindelijk iets verandert. Vlaanderen moet het been stijf houden, zodat we eindelijk eens een buitenlands beleid kunnen voeren, dat ons al voor een deel is toegewezen op het gebied van de handel.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, minister-president, geachte leden, met de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) hebben we deze week inderdaad de zaak heel goed en ten gronde kunnen bespreken.

De vaststelling is dat, terwijl met de zesde staatshervorming onze bevoegdheden in foro interno aanzienlijk zullen toenemen, dat in foro externo niet dreigt te volgen. Dat ter zake een spanningsveld ontstaat, is gisteren ook herhaaldelijk door iedereen bevestigd. Minister-president, zult u in de maanden die ons nog resten van deze legislatuur, blijven inzetten op de vragen die hier eigenlijk kamerbreed worden gesteund? U hebt zich er gisteren toe verbonden om ook in foro externo Vlaanderen te geven wat Vlaanderen toekomt.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik heb geen vraag aan de minister-president, maar aan de vraagsteller. Mijnheer Van Overmeire, wij verstaan elkaar, en ik denk dat u de juiste richting blijft uitgaan, maar mijn aanhang is iets volkser dan de uwe. Wat zijn gefedereerde entiteiten?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Penris, ik heb het hier over Vlaanderen. Iedereen verstaat dat, en zeker uw achterban. Daar ga ik van uit.

Mijnheer Van Overmeire, het was zeer positief dat Vlaanderen niet geïsoleerd staat in de eerste twee werkgroepen, over de multilaterale of internationale organisaties en de organisatie van de economische en handelsattachés. Vlaanderen is wel de enige deelstaat die een voorstel heeft ingediend over hoe de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de EU-ministerraad moet gebeuren. De anderen hebben die oefening dus nog niet gedaan, wat een beetje spijtig is, maar men zou daar ook aan werken.

Mevrouw Moerman, het was ook verheugend dat sinds lang ook mijn collega's minister-president Demotte en minister-president Lambertz aanwezig waren, zij het dat dit niet de eerste keer was. Dat toont aan dat Wallonië daar ook het nodige belang aan hecht, dat het dit

ernstig neemt. Als het gaat over de eerste twee domeinen hebben we gezamenlijk vragen. Wallonië zou niet akkoord gaan. Brussel was niet vertegenwoordigd door minister-president Vervoort, maar goed.

Mijnheer Van Overmeire, we hebben het gisteren ook gehad over de zesde staatshervorming. Ik ben ervan overtuigd dat het zwaartepunt naar Vlaanderen is verplaatst. Een voorbeeld bij uitstek, dat u naar ik vermoed ook in al uw nieuwjaars- en andere toespraken geeft, is dat het budget van Vlaanderen 38 miljard euro bedraagt en dat van de federale overheid 31 miljard euro, de sociale zekerheid uitgezonderd.

Iedereen wil natuurlijk minister-president worden wanneer men beschikt over 38 miljard euro. Ik vermoed dan ook dat u dat in elke toespraak vermeldt. De bevoegdheden die dankzij de zesde staatshervorming overkomen moeten zowel in Vlaanderen als in het buitenland worden aangewend.

Mijnheer Reekmans, uw opmerking is u gegund, maar ik vind ze toch wat smalletjes. Ik denk dat wij in deze legislatuur – zoals in de voorgaande – hard hebben gewerkt om Vlaanderen op de kaart te zetten. Het Vlaams Parlement heeft me trouwens enkele keren teruggeroepen om hier aan de debatten deel te nemen. Gisteren is dan wel gezegd dat dit misschien niet meer voor herhaling vatbaar is. De laatste keer was het Groen die naliert om dat te vragen.

Ik denk dat wij op het internationale niveau heel goed bezig zijn. Dat is niet mijn verdienste, maar van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (F.I.T.). Ik ben erg trots op hun werk, en hopelijk u ook, maar daarvoor moet u zich wel goed informeren.

Collega's, wij moeten op onze strepen blijven staan. De overeenkomsten uit 1994 moeten worden gewijzigd. Mijnheer Reekmans, het is evenwel niet zo eenvoudig om te zeggen welke stappen er moeten worden gezet wanneer men met andere partners aan tafel zit. Er is een akkoord met de andere regio's en het federale niveau nodig. Dat vraagt een inspanning. Vlaanderen neemt het voortouw bij veel economische zendingen en doet dat ook tijdens internationale debatten. Dat is erg belangrijk. De samenwerkingsovereenkomsten komen er ook.

De heer Karim Van Overmeire: Voor de achterban van de heer Penris: ook ik ben voor heldere structuren en een helder taalgebruik.

Dit is niet mijn federalisme, mijnheer Penris. Er zijn drie gemeenschappen en drie gewesten. Er zijn ook gemeenschappen die gewestelijke bevoegdheden uitoefenen. Al die entiteiten hebben verschillende ambities. Om dat samen te vatten in een normale zin spreken we van gefedereerde entiteiten. Dat antwoord zal voor u niet volstaan, maar misschien zijn er toch enkele mensen die begrijpen waarover het gaat.

Ter zake: sinds 1994 is er veel veranderd. Wat we doen, is eigenlijk de situatie op het terrein aanpassen aan de wettelijke situatie en aan de gemaakte afspraken. Het is niet moeilijker dan dat. Er wordt niet opnieuw onderhandeld. We dopen daar nu dus al meer dan tien jaar over. Ooit vergeleek ik het met de processie van Echternach, maar dat is oneerbiedig voor die processie. Want daar zet men drie stappen vooruit en twee achteruit, wat uiteindelijk één stap vooruit oplevert. In dit dossier hebben wij echter geen enkele stap vooruitgezet. De zesde staatshervorming regelt op dit punt helemaal niets. Integendeel: het spanningsveld zal alleen maar groter worden. Er is maar één conclusie: dit is Belgisch. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met de CEO van Liberty Global en de recente evoluties in het Vlaamse medialandschap

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister-president, collega's, u bent in Davos geweest. U bent niet teruggeroepen, en bent zelf teruggekomen.

U hebt uw dagen daar niet in ledigheid doorgebracht. U sprak er onder meer met de baas van Liberty Global, de meerderheidsaandeelhouder van Telenet. U hebt via Belga verklaard dat u een goed gevoel overhoudt aan dat gesprek. Ik citeer u: "Hun ambities met Telenet liggen bijzonder hoog. Ze willen hun investeringen laten renderen." We weten dat Liberty Global het aandelenpakket van Sanoma in De Vijver – goed voor 33,3 procent – wil overnemen. De Vijver Holding heeft onder meer de tv-zenders VIER en VIJF in bezit. In het Vlaamse medialandschap heerst daar veel bezorgdheid over. Via een intrede in De Vijver zou de grootste distributeur – Telenet –, die tevens de grootste aanbieder van betaalkanalen is, in bed gaan liggen met de grootste persgroep – Corelio –, die aandelen heeft in De Vijver Holding en in Mediahuis.

En voor het eerst zou een distributeur mede-eigenaar worden van een omroep VIER/VIJF.

In dat verband hebt u, nog steeds volgens Belga, gezegd dat de pax media niet in gevaar mag komen. Het Belga-bericht is opvallend omdat u tot nu toe altijd de bevoegde minister, minister Lieten, hierover hebt laten communiceren. Gisteren hebben we minister Lieten daarover in de commissie ondervraagd. Onder meer de heer Yüksel heeft dat gedaan. Minister Lieten antwoordde dat u daar met haar nog niet over hebt gesproken. We bleven in de commissie dan ook op onze honger.

Minister-president, de hoofdrolspelers in het Vlaamse medialandschap zijn bezorgd over wat er mogelijk op til is. Door a te zeggen en niet b hebt u die bezorgdheid alleen maar doen toenemen. Die bezorgdheid wordt ook aangewakkerd doordat Telenet nu in Nederland Ziggo overneemt en doordat er plannen zijn voor een televisiekanaal met de Pro League.

Minister-president, die ambities van Telenet liggen bijzonder hoog, dat hebt u gezegd. Zij willen hun investering laten renderen. Wat moeten we daaronder verstaan?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vandaele, u moet daaronder verstaan wat ik gezegd heb, namelijk dat de ambities hoog liggen.

Ik ben naar Davos geweest waar ik zestien CEO's heb gesproken waaronder de CEO van Liberty Global, die een niet onbelangrijke participatie heeft in Telenet. We hebben een heel interessant gesprek gevoerd. Daarbij zijn heel wat zaken aan bod gekomen. Er is afgesproken, en ik heb daar inderdaad op aangedrongen, dat men zich in eerste instantie zou wenden tot de minister van Media wanneer het specifiek gaat over het mediabeleid en de initiatieven die Liberty via Telenet zou willen nemen. Dat lijkt me de normale gang van zaken.

Het lijkt me heel belangrijk dat Telenet heel ambitieus is. Wanneer die ambitie in de praktijk wordt omgezet en dus een toegevoegde waarde heeft, dan is dat alleen maar goed voor Vlaanderen. Wat die ambities betreft, is het aan de minister van Media om daarover met Telenet of Liberty te praten. Het is niet aan mij om daar verder tekst en uitleg bij te geven.

Ik wil het ook nog hebben over de pax media. Welke ambities de verschillende partners ook hebben, het resultaat mag niet zijn dat heel het medialandschap in oorlog zou komen. Dat is een bezorgdheid die ik als minister-president heb verwoord en die hopelijk door heel dit parlement wordt gedeeld.

Mijnheer Vandaele, als ik a zeg, moet ik ook b zeggen, vindt u. Ik ben daar niet van overtuigd. Ik kan ook ineens c zeggen. De overname waar u naar verwijst, gaat over geruchten. Het gaat hier over beursgenoteerde ondernemingen. U moet daar met enige voorzichtigheid over oordelen. Ik ben niet degene die vanop dit spreekgestoelte geruchten de wereld instuurt of ontkracht. Dat zal de volgende weken en maanden duidelijk worden. De minister van Media heeft gezegd dat ze deze zaak zal volgen. Een aantal instellingen in dit land die de concentraties van heel nabij volgen, zullen allemaal een oordeel kunnen vellen als deze ambitie effectief wordt omgezet in de praktijk.

Mijnheer Vandaele, ik heb ook begrepen dat u al dan niet in het buitenland vertoevende daarover uw zeg hebt gedaan en die zorg hebt geuit.

De heer Wilfried Vandaele: Minister-president, ik begrijp dat u enige omzichtigheid aan de dag legt. Dat siert u. Het gaat inderdaad om een beursgenoteerd bedrijf. Wanneer u echter als minister-president, niet de eerste de beste dus, via Belga zegt dat u van alles weet maar het lekker niet zegt, dan wakkert u de speculatie en de ongerustheid in de sector daarmee aan.

We kennen de mogelijke scenario's. Ik zeg niet dat die werkelijkheid zullen worden maar we zouden in een scenario kunnen terechtkomen waarin de distributeur die mede-eigenaar is van zenders – dat is die pax media waar u het over hebt – die zenders bevoordeelt boven andere commerciële zenders waardoor ze bijvoorbeeld lagere tarieven zouden krijgen.

Misschien zal het niet zo zijn, maar de vrees bestaat in het medialandschap. Het zou misschien niet slecht zijn, mocht u die vrees op een of andere manier – na het gesprek dat u gehad hebt – wegnemen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, qua stemmingmakerij kan dit wel tellen. Gisteren hebben we deze discussie in de commissie gevoerd. We hebben toen besloten dat we het dossier voorzichtig zouden aanpakken. Het is gebaseerd op hypothesen en geruchten, er is geen enkel maar dan ook geen enkel feit gecommuniceerd in beursgenoteerde omgeving, mijnheer Vandaele.

Ik vind het ongelooflijk dat u alles hier op een hoopje gooit. Ik zal het nog eens herhalen. 70 procent van de televisiemarkt is in handen van twee spelers. De eerste is de openbare omroep waarvan wij hier allemaal hoofdaandeelhouder zijn, en de tweede is een privé-omroep, met name de zenders van Christian Van Thillo.

Hier gaat het over een mogelijke minderheidsparticipatie van 33 procent in een tv-markt van 11 procent maximaal. Waarover gaat al deze paniek en stemmingmakerij? Ik vraag het me hier nogmaals af.

Ik stel het nu net op prijs dat de ministers en de minister-president daar weinig over communiceren. Nogmaals, er staat niets zwart op wit. Met Mediahuis was het net andersom. Er werd gecommuniceerd en de bevoegde instanties gingen het onderzoeken. Dit is een ongelooflijk staaltje van stemmingmakerij die op voorhand de mogelijke redding van twee zenders gaat blokkeren.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer Vandaele, de minister-president heeft in de pers gezegd dat hij erop heeft aangedrongen dat Liberty Global contact zou opnemen met de minister van Media. Zijn antwoord is toch duidelijk? Hij verwijst door naar de vakminister die ook viceminister-president is.

We hebben gisteren in de commissie Media uitvoerig gedebatteerd. Alle aspecten kwamen aan bod. Uw actuele vraag is overbodig. Ik ben ervan overtuigd dat de gesprekken – als ze al bezig zijn – kansen moeten krijgen. We moeten afwachten wat ze opleveren.

Het is gisteren al aan bod gekomen, ik zal het nog eens herhalen, het gaat hier over twee beursgenoteerde bedrijven. We moeten de regels respecteren. We moeten alles zien in het licht van de pax media en het ecosysteem in Vlaanderen. We moeten daar alle aandacht en respect voor hebben. Ik begrijp de vraagstelling niet en evenmin het doel van de vraagstelling.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik zie het anders dan de collega's. Ik heb een belangrijke bijkomende vraag voor de minister-president, voorzitter.

Minister-president, hebt u het gsm-nummer van minister Lieten? Dat lijkt me belangrijk in deze kwestie. U hebt in Davos uitgebreid gesproken met de CEO van Liberty Global. U stelde dat er "heel wat zaken aan bod zijn gekomen."

Gisteren hebben we in de commissie Media anderhalf uur gedebatteerd over de situatie. Minister Lieten had niets te zeggen over dergelijke contacten, noch over Davos. Spreekt u eigenlijk nog met elkaar?

Dat u een collega een hak wilt zetten, is mijn probleem niet. Ik heb daar geen last van. U wilt ook naar de verkiezingen, geen probleem. Maar u minacht het parlement. U wist zeer goed dat dit onderwerp gisteren werd behandeld in de commissie Media. Dat minister Lieten dan geen informatie kan geven over uw afspraken met de CEO van Liberty Global getuigt van uw minachting voor het parlement.

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroy: Minister-president, ik sluit daarop aan. Dit is inderdaad een eigenaardige gang van zaken. Ik krijg de indruk dat het parlement informatie wordt onthouden. We hebben gisteren anderhalf uur gedebatteerd met minister Lieten. We ontvingen vanmorgen het verslag. Dat is twintig pagina's lang, toch niet weinig.

Sta me toe om minister Lieten te citeren. "Ikzelf en mijn kabinet hebben uiteraard voortdurend contacten met de verschillende spelers. Zowel voor Davos als na Davos zullen er contacten zijn."

Anders vertaald, wat zegt minister Lieten? Ik heb de minister-president niet nodig om contact te hebben met Liberty Global. Dat zal ook wel waar zijn. Maar dan voegt ze daar fijntjes aan toe, het staat letterlijk in het verslag: "Ik zal in mijn volgende contacten de briefing meenemen die ik ongetwijfeld zal krijgen van de minister-president over wat hij heeft besproken." We zijn dinsdagmiddag, ik ga ervan uit dat u het gsm-nummer van minister Lieten hebt. Dan zijn er twee mogelijkheden. Als u het hebt en u hebt het niet gebruikt voor die vergadering, dan onthoudt u niet alleen aan het parlement maar ook aan uw minister de informatie die nuttig is om het debat met het parlement aan te gaan. Als u het pas vanmorgen hebt gedaan of helemaal niet hebt gedaan, dan hoor ik het graag door u bevestigd.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, ik begrijp dat u de heer Vandaele een beetje wilt helpen bij het wereldkampioenschap actuele vragen stellen. Ik heb daar veel begrip voor. Ik heb ook zeer veel respect voor u, want ik durf zelfs mijn micro niet meer misbruiken sinds uw reprimande.

Als voorzitter van de commissie Media stel ik vast dat de sujetten Vandaele, Verstrepen, Wienen, De Coene, van Rouveroy en Caron allemaal vragen hebben gesteld. Het debat heeft ongeveer tweeënhalf uur geduurd. Het verslag beslaat welgeteld 21 pagina's. Het kan zijn dat ik aan bepaalde ziekte lijd. Mijn vraag is dan ook: heb ik vandaag iets nieuws gehoord, minister-president?

Minister-president Kris Peeters: Ik betreur ten eerste dat hier woorden worden in de mond genomen als “minachting voor dit parlement”. Dit is volstrekt niet aan de orde. Ik heb zestien CEO’s gezien. Dat waren vertrouwelijke gesprekken, langs beide kanten, waarbij ervan wordt uitgegaan dat dit niet in het breed wordt uitgesmeerd in de media en ook niet wordt toegelicht in het parlement omdat het gaat over beursgenoteerde ondernemingen. Mijnheer Wienen, uw uitlating vind ik oppositietaal die ik niet apprecieer. Als ik aan Liberty en Telenet zeg dat ze zich moeten richten aan de vakminister over een aantal zaken die zeer pertinent zijn voor de vakminister en ook voor dit parlement, vind ik het vanzelfsprekend dat ze dit doen en de bevoegde minister rechtstreeks informeren en dat niet via de minister-president doen. Dat heeft dus niets te maken, maar ook niets, mijnheer van Rouveroi, met het minachten van het parlement.

Integendeel, dit is een gevoelige zaak. Dan apprecieer ik het betoog van een ander oppositielid, die wel met de nodige wijsheid dit dossier behandelt, namelijk dat er geruchten zijn, dat men heel voorzichtig moet omgaan met die geruchten vanuit het beleid en dat zowel minister Lieten als ikzelf daar zeer voorzichtig mee omspringen. Ik doe niet mee aan het goedkoop opkloppen van een en ander omdat bepaalde belangen de ene of de andere goed zouden uitkomen. Neen, dit moet in alle rust en op basis van feiten worden bekeken, wanneer er beslissingen worden genomen en zaken zijn bekendgemaakt. Wij hebben voldoende instrumenten, wanneer bepaalde feiten zouden worden bekendgemaakt, om dan de nodige acties te ondernemen. Ik apprecieer zeer de betogen van parlementsleden die met kennis van zaken menen dat in dit dossier de zaken met enige voorzichtigheid moeten worden aangepakt.

Mijnheer de voorzitter van de commissie Media, ik vind het een heel interessant debat. Ik weet niet wat de opdrachten en de toekomst moet zijn van distributiebedrijven. Is er op de autostrades waar de televisiezenders op rijden, een level playing field? Ik vind dat een interessante discussie, los van Telenet en los van een aantal andere dingen. Dat de commissie en de oppositie zich daar een beetje mee bezighoudt, in plaats van te vragen of ik het telefoonnummer van minister Lieten heb. Dat was uw vraag, mijnheer van Rouveroi. Met alle respect, dat is een vraag die wat mij betreft in deze ernstige problematiek ondermaats is. *(Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroi)*

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, ik begrijp dat de collega’s afgunstig zijn omdat ik hier vandaag zo’n intelligente vraag mag stellen aan niemand minder dan de minister-president zelf. Mijnheer Yüksel, u zegt dat u de vraag niet begrijpt. Dat is vreemd, want u hebt dezelfde vraag gisteren twee keer zelf gesteld aan minister Lieten en u hebt inderdaad het antwoord niet gekregen.

Ik vind het dan ook de normaalste zaak van de wereld de minister-president vandaag een actuele vraag hierover te stellen. Hij heeft uiteindelijk zelf gecommuniceerd.

Het is natuurlijk niet de taak van een parlement in te grijpen in wat bedrijven doen en laten. Dat heb ik gisteren ook verklaard. We moeten wel het evenwicht in het medialandschap bewaken. Indien we denken dat een onevenwicht kan ontstaan dat niet goed voor het algemeen belang zou zijn, moeten we onze bezorgdheid kunnen uiten. Dat is ook wat de minister-president doet wanneer hij het over de pax media heeft. Die term heeft natuurlijk een andere klank gekregen. Vroeger ging het om de vrede tussen de omroepen. Nu moeten we de distributeurs hierbij betrekken.

Het Vlaams Parlement heeft recent een aantal initiatieven genomen om het evenwicht tussen de distributeurs en de omroepen te bewaken. Het gaat om drie decreten met betrekking tot de signaalintegriteit, de stimulering en de regionale omroepen. Het zou volgens mij geen goede zaak zijn indien die inspanningen op de helling zouden komen te staan.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de winkelleegstand in Vlaanderen

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, in 2009 heeft de minister-president in zijn regeringsverklaring aangekondigd dat hij met een winkelvisie naar buiten zou treden. U zou bepalen hoe de mensen in Vlaanderen moeten winkelen. Er moest daarbij vooral op de kernversterking worden gefocust. In 2010 heeft de minister-president dan zijn winkelnota gepresenteerd. Daarin pleitte hij opnieuw voor de kernversterking. In 2011 volgde een omzendbrief waarin de lokale besturen een afwegingskader wordt aangeboden om te bepalen waar en hoe mag worden gewinkeld. In 2012 verscheen ten slotte een tweede winkelnota, de winkelnota 2.0, waarin opnieuw de focus op de kernversterking wordt gelegd.

Minister-president, al deze nota's bevatten goede bedoelingen. Bijna vijf jaar na de eerste aankondiging hebben we echter de studie van Locatus kunnen inzien. U kent Locatus allicht. Uit die studie blijkt dat de winkelleegstand voor het zesde jaar op rij is gestegen. In uw winkelnota is nog sprake van een leegstand van om en bij 6 procent. Momenteel gaat het om 8 tot 9 procent. In sommige regio's, Antwerpen en Limburg, ligt dit zelfs boven 10 procent. Dit betekent dat, ondanks al uw goede bedoelingen en alle genomen maatregelen, een op tien handelspanden daar leegstaat.

Mijn vraag is kort en eenvoudig. Hoe reageert u op deze negatieve cijfers in verband met de leegstand van de handelspanden? Wat zult u hieraan doen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik deel de bezorgdheid van mevrouw Peeters om de winkelleegstand. Dat is ook de reden waarom we zijn overgegaan tot het opstellen van een winkelnota en tot andere initiatieven om hierop een antwoord te formuleren.

Een van die antwoorden bestaat erin dat we de lokale besturen hebben opgeroepen om voor hun stad of gemeente mogelijk kernversterkende projecten in te dienen. Bepaalde gemeenten hebben hierop ingespeeld. Andere gemeenten hebben dat niet gedaan. Een voorbeeld hiervan is Dilsen-Stokkem. Hoewel de leegstand daar meer dan 10 procent bedraagt, heeft die stad dat niet gedaan.

De leegstandsproblematiek toont aan dat een bijkomend beleid noodzakelijk is. Dat beleid kan en moet ook vanuit de lokale besturen komen. We hebben daarvoor projecten in het leven geroepen. Ik wil nogmaals het voorbeeld van Dilsen-Stokkem aanhalen. Daar zijn, spijtig genoeg, geen projecten ingediend. De leegstand is er nochtans vrij aanzienlijk. (*Rumoer*)

Ik kan de lokale besturen er enkel toe oproepen hierop in te gaan. Dat is mijn antwoord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, gisteren hebben minister Reynders en gouverneur Reynders elkaar ontmoet. Ik nodig u, als naamgenoot, nu uit om eens naar Dilsen-Stokkem te komen. U kent die stad waarschijnlijk niet. Dilsen-Stokkem is absoluut geen winkelstad. Wat wel een winkelstad is, is de vlakbij gelegen stad Maaseik. We stellen echter vast dat de leegstand daar nog een pak hoger ligt. (*Applaus bij Open Vld*)

Volgens u zijn er een aantal oproepen geweest. Ik kaats die bal even terug. Het was niet evident een aanvraag in te dienen. Uit de resultaten blijkt echter dat een gemeente twee keer in de prijzen is gevallen. Dat is toevallig de gemeente Puurs. (*Applaus bij Open Vld*)

Heel toevallig is dat. Minister-president, ik kan misschien eens naar Puurs komen, en dan komt u eens naar Dilsen-Stokkem, maar waarvoor ik altijd heb geijverd en waarop ik altijd heb gehamerd, is dat u projectvoorstellen hebt gedaan. En ja, in de eerste ronde heeft een veertigtal lokale besturen daarop ingetekend, in de tweede ronde iets meer. Niet alle lokale besturen komen daarvoor in aanmerking.

Maar wat is het bijkomende verhaal? U wilt focussen op economisch en ruimtelijk beleid, en wat gaat u doen? U hebt de mond vol van omgevingsvergunningen, maar met de sociaal-economische vergunningen, met alle planlasten die u met uw winkelnota en uw afwegingskader oplegt aan de lokale besturen, zal het nog moeilijker worden om mensen met nieuwe winkels te laten starten, om ervoor te zorgen dat er meer zelfstandigen handelspanden zullen bezetten. Dat, minister-president, is uw verdienste. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister-president, een winkel openhouden is niet meer vanzelfsprekend. Ik heb het zelf gedaan. Ongeveer negen jaar geleden ben ik ermee gestopt. Vroeger werden winkels van generatie op generatie overgenomen. Dat gebeurt nu niet meer.

Bij ons hebben we heel sterke winkels, die de kinderen niet meer overnemen. Dat is heel jammer. De kinderen zien het niet meer zitten om zoveel uren te kloppen, om bijvoorbeeld ook op zaterdag en zondag open te houden.

Winkelen wordt in vergelijking met vroeger op een totaal andere manier beleefd. Veel stadsbesturen kunnen daar ingrepen doen. Ze kunnen strategieën uitwerken, ze kunnen maatregelen nemen inzake mobiliteit, parkeermogelijkheden en ruimtelijke ordening. Vlaanderen doet ook wat het kan. Hier mag toch worden gezegd dat de minister-president de eerste is die maatregelen neemt voor kernversterking, om de middenstand te ondersteunen. In het verleden heeft geen enkele minister dat zo goed aangepakt. Dat mag worden gezegd.

Momenteel zijn er al bijna geen bakkers en beenhouwers meer te vinden. Ik ben bang dat er straks ook geen winkeliers meer zullen zijn, waardoor de leegstand nog zal toenemen. Ik roep u op, minister-president, om het beroep van winkelier aantrekkelijker en meer sexy te maken. Dat kan via onderwijs of mediacampagnes, wat vroeger ook al gebeurde.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik vond zowel de vraag als het antwoord een beetje gebrekkig. Wat je moet doen, is in detail naar het onderzoek zelf kijken. Ik wil drie zaken opnoemen die tonen dat het vaker ligt aan maatschappelijke evoluties. Hier komen zeggen dat er meer leegstand is en dat dat wel de schuld zal zijn van de overheid, mevrouw Peeters, van uw liberale partij zouden we dit soort zaken niet mogen horen. Sommigen in uw rangen zouden zelfs verwijzen naar 'creative destruction', maar dat is een heel ander debat.

Het aandeel winkels dat langer dan een jaar leegstaat, daalt. Dat betekent dat er een versnelling is van de herinvulling van de leegstaande panden. Je moet ook kijken naar de soorten leegstand. Het gaat vooral over videotheken, cd- en dvd-winkels die ook software verkopen, en reisbureaus. Dit debat over e-commerce hebben we ook al in de commissie gevoerd. We hebben erop gewezen dat er een risico bestaat dat we door e-commerce te ondersteunen, winkels leeghalen. We moeten eigenlijk inzetten op het dubbelgebruik van e-commerce, gewone winkels dus die daarnaast ook een website hebben, inzetten dus op die twee sporen.

De groei van de winkelmeters is gestopt. De laatste jaren was er altijd een groei, het aantal vierkante meters bleef stijgen, en dat is nu ook gestopt. Dat is een veel belangrijkere waarschuwing. Ik had gehoopt hier een diepgaander debat te kunnen voeren dan het welles-nietesspelletje over een of andere winkel in Puurs.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Diependaele, u hebt gelijk, we moeten de studie inderdaad nuanceren. Het kennisnetwerk is op dit moment de studie aan het afronden omdat de kwalitatieve analyses per gemeente heel interessant kunnen zijn. Iedere gemeente krijgt een feitenfiche waar heel wat bruikbare elementen in zitten. Tot hier wat de studie zelf betreft.

Verder vind ik dat mevrouw Fournier gelijk heeft. Bij mijn weten is het de eerste keer dat de Vlaamse Regering een winkelnota heeft opgemaakt waarin er een copernicaanse omwenteling wordt gepland in het distributielandschap. Daarin staat namelijk dat de kern belangrijk is voor de detailhandel en niet de periferie of de grote handelsvestigingen waar sommigen in het verleden meer voor voelden.

Ik kan alleen maar onderstrepen dat er in alle objectiviteit een oproep is geweest naar alle gemeenten. Ik kan het alleen maar betreuren dat niet alle gemeenten daarop hebben ingespeeld. Zeker de gemeenten die dat om verschillende redenen niet hebben gedaan, moeten daar natuurlijk de consequenties van aanvaarden. Als er 10 procent leegstand is, is het volgens mij niet aangewezen om te verwijzen naar andere gemeenten waar dat aantal nog hoger is. De 10 procent leegstand in de gemeenten die ik daarnet heb vernoemd, lijkt mij groot genoeg.

Er kunnen nog andere initiatieven worden ontwikkeld, zoals het aantrekkelijk maken van het beroep van winkelier, dat natuurlijk te maken heeft met het statuut van zelfstandige in het algemeen. Ik kan alleen maar onderstrepen dat elke gemeente en elke stad het zeer apprecieert dat er detailhandel in de kernen aanwezig is, van bakkers, beenhouwers tot modezaken. Het is iets typisch Vlaams dat we moeten koesteren en maximaal stimuleren. Daar wordt verder aan gewerkt. De nakende regionalisering van de IKEA-wet zal dat toelaten. U verwijst naar de omgevingsvergunning. Ik heb begrepen dat de discussies in dit parlement werden gestart, dat die zo snel mogelijk kunnen worden afgerond en dat u daaraan zult deelnemen, mevrouw Peeters.

Ten slotte ben ik er, als ik word uitgenodigd, zeer graag toe bereid om mij ter plaatse te begeven om te kijken wat de problemen zijn. Ik kan natuurlijk geen uitnodiging versturen om naar de prachtige gemeente Puurs te gaan. Andere mensen zijn daarvoor beter geplaatst. Ik ga er echter van uit dat het geen enkel probleem is om u daarvoor uit te nodigen.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, bij deze nodig ik u graag uit om naar onze mooie stad Dilsen-Stokkem te komen.

We moeten tot de kern van de zaak komen. Vijf jaar lang kondigde u aan dat u het winkelen in Vlaanderen wilde sturen en dat u focust op kernversterking. Wat blijkt? Vijf, zes jaar lang stijgt de leegstand. U hebt tal van projectoproepen gedaan. U hebt een bedrag van 13 miljoen euro uitgetrokken voor die projectoproep. Nu zegt u dat het spijtig is dat een aantal lokale besturen daar niet op hebben ingetekend. U kunt amper 4 miljoen euro van die 13 miljoen euro uitgeven omdat dat het resultaat is van uw call in die projectoproepen.

Eerlijk gezegd, minister-president, zou u het gewoon moeten toegeven. Vandaag roept ook de CD&V-fractie op om bijkomende maatregelen te nemen. De N-VA zegt dat men meer rekening had moeten houden met e-commerce. Al die dingen golden ook in 2009, 2010, 2011 en 2012. Maar wat blijkt? Neen, we hollen andermaal achteruit. De resultaten zijn slecht. U nuanceert die cijfers nu.

Ik blijf bij de kritische bedenkingen die we altijd hebben geuit bij heel het verhaal rond de winkelnota. Wat wil een starter, wat wil een zelfstandige? Die wil eenvoud in het vergunningenbeleid en die wil snel een vergunning. Die wil niet eerst opnieuw een planproces opstarten om na te gaan waar men wel nog kan en mag winkelen.

Minister-president, dat is wat u doet met uw winkelnota: u legt bijkomende verplichtingen op. We juichen toe dat die omgevingsvergunning er komt, maar we zullen zien of ze inderdaad zal pleiten voor een vereenvoudiging en een versnelling. Dat moeten we nog zien. Ik stel mij daar vragen bij. De socio-economische vergunning daar niet in integreren, zal andermaal een bijkomende last creëren. Onze fractie pleit andermaal voor eenvoud en vereenvoudiging opdat zelfstandigen aan de slag kunnen gaan. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceyskens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de achterstand in uitbetalingen bij het VLIF en het nieuwe programma inzake plattelandsontwikkeling

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, vandaag nog konden we in de krant lezen dat Vlaanderen het tempo van de aanvragen voor Europees geld voor de landbouw niet kan volgen.

Diegene die de moeite heeft gedaan om het artikel helemaal te lezen, komt tot de vaststelling dat het gaat over het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF), het investeringsfonds dat kapitaalpremies geeft en rentesubsidies onder andere voor vestigingssteun voor de land- en tuinbouw. Deze investeringssteun komt ook vaak ten goede aan het leefmilieu, het dierenwelzijn enzovoort. Kortom, het is een belangrijk middel voor de Vlaamse land- en tuinbouw. Uit het artikel blijkt dat de doorlooptijd van een dossier twee jaar kan zijn. De vraag stelt zich dan of het dossier samenstellen zo lang duurt, of de uitbetaling.

Positieve conclusie is dat daarmee ook is vastgesteld dat van 2008 tot nu de investeringen in de landbouw op een hoog peil zijn gebleven en dat de keuze is gemaakt om de investeringssteun op dit niveau te houden. Die investeringssteun zou ook kunnen worden verlaagd, maar dat zou geen juiste keuze zijn geweest.

Minister-president, het VLIF is uitermate belangrijk om de Vlaamse land- en tuinbouw competitief te houden en te verduurzamen. Vorige vrijdag heeft de Vlaamse Regering het programmeringsdocument goedgekeurd dat moet worden ingediend bij de Europese Unie. Het document schetst het kader voor ons landbouwbeleid voor de komende zeven jaar. Het is dus een heel belangrijk instrument voor de land- en tuinbouw.

Minister-president, is er in de volgende planperiode extra budgettaire ruimte voor het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer Ceyskens, ik dank u voor de vraag, want het geeft mij de gelegenheid om bepaalde krantenartikelen toch even te duiden.

Als men het heeft over achterstand van uitbetaling, dan moet u zeer goed het onderscheid maken tussen uitbetaling van de goedgekeurde dossiers en de goedkeuring van dossiers. Wat de uitbetaling van goedgekeurde dossiers betreft, is er hoegenaamd geen enkel probleem: alle goedgekeurde dossiers worden tijdig uitbetaald. Wat de goedkeuring van dossiers betreft – en daar zit de nuance in –, geven wij aan de land- en tuinbouwers de mogelijkheid om tijdens de procedure tot goedkeuring nog bijkomende informatie te geven om te voorkomen dat het dossier wordt afgekeurd. Het gevolg is dat 95 procent van de ingediende dossiers bij het VLIF worden goedgekeurd. De reden is dat we dus heel wat mogelijkheden geven om te corrigeren en aan te vullen als er fouten of onvoldoende elementen in het dossier zijn. Hierdoor wordt de looptijd wat langer, maar liever dossiers goedkeuren wanneer ze volledig zijn dan dossiers afkeuren waardoor ze opnieuw moeten worden ingediend. Die nuance is onvoldoende uit de verf gekomen, maar ik krijg hier de gelegenheid om dat recht te zetten.

Er is het nieuwe Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling, PDPO III. In de periode 2007-2013 bedroeg de Europese cofinanciering welgeteld 141 miljoen euro. Die periode is nu afgesloten en er is nu PDPO III. Voor 2014-2020 is de totale Europese cofinanciering 202 miljoen euro. Dat betekent dat we 60 miljoen euro extra kunnen inzetten

ter ondersteuning van de investeringen in de landbouw de komende jaren. Dat is heel positief, want zo kan de Vlaamse land- en tuinbouw de nodige investeringen doen.

De heer Lode Ceyskens: Minister-president, ik dank u. Uw antwoord was verhelderend. Ik heb nog een vraag: is er al enig zicht op de timing van de goedkeuring van het planningsdocument door de Europese Unie?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, in 2009 heb ik hierover al een vraag gesteld. De heisa in de kranten komt er hoofdzakelijk naar aanleiding van een schriftelijke vraag van mij en waarop u ongeveer hetzelfde hebt geantwoord.

Minister-president, we moeten toch eerlijk zijn tegenover onszelf. Het gaat over 5600 dossiers. Dat is een heel pak. Ik begrijp dat u zegt dat de 70 miljoen euro die u jaarlijks kunt uitbetalen voor een deel soelaas kan bieden aan een aantal landbouwers. Maar ik heb de indruk dat de administratie een klein beetje de financiële trend volgt. De landbouwers beweren dat, wanneer zij contact opnemen met het VLIF of met iemand van de administratie, zij meestal horen dat hun dossier nog een tijdje zal moeten wachten. Dat betekent dat de mensen van de administratie het een beetje vertikken om ter plaatse te kijken om dat dossier goed te keuren. Ze zeggen dat er toch geen geld is.

Minister-president, u gaat toch niet de mensen die de volgende legislatuur hier het bewind voeren belasten met een pak geld dat nog zou moeten worden betaald? Hebt u ergens nog een doosje of een spaarpotje om soelaas te bieden aan die landbouwers die, zoals de heer Ceyskens zegt, wel competitief willen blijven?

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Minister-president, ik denk niet dat het probleem zit in de beschikbare investeringsmiddelen, maar wel in de dossierafhandeling. Daarom wil ik u vragen of er hiervoor niet beter geïnformeerd of gesensibiliseerd moet worden binnen de sector en de betrokken vakorganisaties, ten einde de dossierafhandeling vlotter te laten verlopen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister-president, ik wil even het luik plattelandsontwikkeling en beheersovereenkomsten in de kijker stellen. Ik vind het een goede zaak dat Vlaanderen in de toekomst meer middelen krijgt. Maar u weet net zo goed als ik dat verschillende evaluaties erop gewezen hebben dat de kwaliteit van ons landschap en van de biodiversiteit in ons landschap niet verbetert, ondanks de investeringen die we op dat vlak doen. Ik roep u dus onverkort en heel duidelijk op: zullen die bijkomende middelen nu resulteren in een beter platteland en in meer biodiversiteit in dat platteland? Is dit met andere woorden een resultaatsverbintenis of gaan we het geld blijven uitgeven zonder het resultaat af te wegen?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Peeters, ik snap uw vraag niet. Het VLIF legt heel duidelijk de accenten op het milieu, op investeringen van de landbouwers die positieve effecten op het milieu, in al zijn elementen. Iedereen juicht dat toe, behalve u misschien.

Het gaat hier over plattelandsontwikkeling. De land- en tuinbouwers spelen daarin een niet onbelangrijke rol. We laten dat niet uitdijen. Men stelt zich de vraag wat dit nog te maken heeft met het platteland en met de landbouw. Ik ben ervan overtuigd dat dit niet het enige middel is om de biodiversiteit, waarop u terecht de nadruk legt, te realiseren. Men kan geen middelen inzetten die de land- en tuinbouw absoluut nodig heeft om andere terechte uitdagingen te financieren. Dat is niet aangewezen.

Collega's, ik wil hier nog eens onderstrepen dat de uitbetaling van goedgekeurde dossiers in de afgelopen jaren, ondanks de crisis die wij in de land- en tuinbouw hebben gekend, zelfs nog is versneld: er is een vervroegde uitbetaling gebeurd. Ik zal er nog eens op toezien, of een

signaal laten geven, dat men bij de afhandeling van de dossiers de nodige vaart moeten hebben en de nodige efficiëntie aan de dag moet leggen. Anderzijds is het beter een dossier iets langer te behandelen en het dan goed te keuren in plaats van een nieuw dossier te moeten indienen omdat het andere is afgewezen.

Ten slotte, mijnheer Ceyssens, we hebben vorige week de verdeling van de Europese middelen goedgekeurd, dus ik ga ervan uit dat we nu vrij snel – want we zitten toch al in 2014 – die 60 miljoen euro extra middelen kunnen inzetten in het belang van de land- en tuinbouw en het platteland in het algemeen.

De heer Lode Ceysens: Dank u wel, minister-president. Ik dank ook de heer Callens, die ruiterlijk toegeeft dat hij de heisa heeft veroorzaakt. Een stijging van 45 procent voor de komende planperiode is bijzonder goed nieuws voor de land- en tuinbouwsector in Vlaanderen. Niemand is er tegen dat dossiers worden versneld, maar ik houd er toch een warm pleidooi voor om altijd de mogelijkheid te laten om, terwijl het dossier loopt, aanpassingen te doen, want dat is de enige garantie dat het dossier uiteindelijk wordt beoordeeld op zijn merites, en daar worden we allemaal beter van.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Quintens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2013

De voorzitter: Mevrouw Quintens heeft het woord.

Mevrouw Joke Quintens: Minister, we hebben het allemaal in de krant gelezen en de vele lokale mandatarissen hier hebben waarschijnlijk allemaal het rapport opgevraagd voor de eigen gemeente. De statistici hebben hun werk gedaan. Een op de zes Vlamingen is van een andere origine. Een op de vier Limburgers heeft een andere afkomst. Mijn gemeente Genk spant de kroon: 54 procent van de Genkenaren heeft een andere herkomst. *(Opmerkingen van de heer Wim Wienen)*

Ik hoor en lees, zowel in het voorwoord als in de commentaren achteraf in de communicatie, en vooral ook in de berichtgeving in kranten, op radio en televisie, dat er weer wordt ingezoomd op de problemen. Enkel de problemen worden weer besproken. Ik erken dat. We

moeten zeggen dat er armoede heerst bij mensen van een andere origine, dat er schoolachterstand is, dat er werkloosheidsproblemen zijn. We erkennen die achterstandpositie en de economische problemen. Daar moeten wij met z'n allen aan blijven werken voor alle Vlamingen.

Ik had een vraag om uitleg ingediend, ze is vandaag omgezet. Ik wilde de collega's oproepen om deze diversiteit ook als een kans te zien. Ik mag even over mijn gemeente spreken: in Genk doen we dat, daar is iedereen Genkenaar en beoordelen we de mensen niet op hun afkomst maar op hun toekomst. Die toekomst hebben wij. Genk is vaak negatief in het nieuws gekomen, met onder andere heel het verhaal van Ford. We hebben die toekomst, we hebben culturele vaardigheden, we spreken meerdere talen in Vlaanderen. Die troeven moeten we gebruiken. Diversiteit, ja, beste mensen, is een troef voor Vlaanderen. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Vlaanderen is een kleine regio, die voor zijn welvaart bij uitstek aangewezen is op export. Minister, wat gaat u... *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Mag ik de vraag stellen alstublieft?

De voorzitter: Zijn er psychische problemen of zo? Laat iemand toch gewoon zijn verhaal doen en zijn vraag stellen. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Ik pas het reglement toe, mevrouw Dillen. Mevrouw Quintens, wilt u de vraag stellen alstublieft? Maar hoe meer u haar onderbreekt, hoe moeilijker dat wordt.

Mevrouw Joke Quintens: Minister, wat gaat u als minister van Inburgering en Integratie zeggen en doen om niet enkel de problemen maar ook de kansen van diversiteit in Vlaanderen voorop te zetten en zo samen aan minder discriminatie en meer positieve beeldvorming te werken, voor deze Vlamingen en voor Vlaanderen?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, de Integratiemonitor is voor één ding zeer goed geweest. Dat een op zes Vlamingen van allochtone origine is, is voor mij niets nieuws. Dat kon ik zo al raden. En dat is op zich geen probleem, mocht er in die groep niet een heel grote achterstand zijn wat betreft onderwijs, school, werk en noem maar op.

Wat doet het beleid daaraan? Cijfers in de krant poneren, is één zaak. Maar wat doet de Vlaamse Regering aan de wachtlijsten in scholen, wachtlijsten om een knelpuntberoepopleiding te kunnen volgen, wachtlijsten om NT2-lessen te kunnen volgen? Wat doet de Vlaamse Regering aan het feit dat kinderen van die doelgroep die u zelf aankaart in de media, massaal in het buitengewoon onderwijs terechtkomen? Hoe komt het dat jongeren van allochtone origine alom vertegenwoordigd zijn in het buitengewoon onderwijs? Zijn die massaal achterlijk, of scheelt er iets?

Er is genoeg werk aan de winkel voor de Vlaamse Regering, zowel voor u, als minister van Integratie en Inburgering, als voor uw collega's. U hebt immers ook een horizontale bevoegdheid. Wat gaat u doen om al die wachtlijsten een halt toe te roepen? Het is daar dat de preciaire situatie zit van de mensen die nu in armoede leven, want die raken niet eerlijk aan degelijk onderwijs enzovoort.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, minister, collega's, ik ben niet van plan om met de wolven mee te huilen in het multiculturele bos. Ik sta hier niet als pleitbezorger van de diversiteit en van de achterstandscultuur, op een moment dat we vaststellen dat een op zes van vreemde origine is in dit land, en bij kleuters zelfs een op drie. Ik sta hier als woordvoerder van de autochtone Vlaming, die in dit debat nooit gehoord wordt.

Als we in ons land zoveel allochtonen hebben, heeft dat immers ook gevolgen voor onze eigen bevolking, bijvoorbeeld wat de sociale huisvesting betreft, bijvoorbeeld wat de sociale voorzieningen, zoals werkloosheidssteun, betreft, bijvoorbeeld wat de kwaliteit van het onderwijs betreft, bijvoorbeeld wat de kwaliteit van de OCMW-dienstverlening in onze grote steden betreft enzovoort enzovoort.

Mijn vraag is dan ook niet, minister, wat u gaat doen om de wachtlijsten bij allochtonen voor dit en voor dat weg te werken. Neen, wat gaat u doen voor de autochtone Vlaming, die in de achterstandswijken woont, met grote concentraties met intussen meerderheden aan allochtonen, waar zij zich moeten aanpassen aan de allochtone, islamitische cultuur in plaats van omgekeerd? Wat doet u aan het feit dat de gewone Vlaming twee tot drie jaar moet wachten op een sociale woning, omdat al die vreemdelingen voorgaan? Wat doet u voor Vlamingen die hun kinderen naar scholen moeten sturen waar 50, 60 of 70 procent allochtonen actief zijn, waar de kwaliteit van het onderwijs alsmear achteruitgaat en waar geen Nederlands, maar Arabisch of andere talen worden gesproken?

Ik vind het spijtig dat u het de voorbije dagen in de media alleen gehad hebt over de ‘dramatische achterstandspositie’ van de niet-EU-burgers die in Vlaanderen wonen. Wanneer hebt u, zeker als N-VA-minister, als Vlaams-nationaal minister, aandacht voor de autochtone Vlamingen die in achterstandswijken met grote concentraties migranten wonen, en die het eerste en belangrijkste slachtoffer zijn van de massa-immigratie die de traditionele partijen nu al decennia toelaten, en die ertoe leidt dat ons eigen volk geen baas meer is in zijn eigen steden en in zijn eigen land? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, enkele dagen terug is inderdaad de derde editie van de Lokale Integratiemonitor bekendgemaakt en becommentarieerd. Laat ons het hebben over iets anders dan wat tot nog toe gezegd is. U beschouwt dit vooral als een belangrijk element, een onmisbaar instrument voor de lokale besturen, vandaar ook de opstelling van de monitor in functie van gemeenten en steden.

En inderdaad, deze Vlaamse Regering heeft de lokale besturen er in de voorbije periode meer aandacht aan laten besteden. We merken dat het aantal gemeenten en steden dat inpijkt op het organiseren van het integratiebeleid, duidelijk toeneemt.

Er zijn uiteraard ook pijnpunten vast te stellen in de monitoring, ze werden hier al aangehaald. Zo zijn er de duidelijke verschillen in werkzaamheidsgraad wat betreft mensen van Belgische afkomst en mensen van vreemde afkomst.

Maar goed, in het kader van uw inburgeringsbeleid had ik u toch graag enkele vragen gesteld. De pijnpunten zijn aangehaald. Het is duidelijk dat heel wat sectoren betrokken zijn, onder meer Wonen, Werk en Onderwijs. Hoe ziet u dit in de toekomst evolueren? Wat is met andere woorden uw bedenking bij de gegevens van de monitoring in functie van het huidige en van het toekomstige inburgeringsbeleid in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, ik wil het niet hebben over de monitor als such, de cijfers zijn gekend, collega's hebben het erover gehad. Ik wil het hebben over de wijze waarop u erop hebt gereageerd, de wijze waarop u in de pers hebt gecommuniceerd. Ik wil een citaat voorlezen omdat u in uw reactie de indruk wekt dat de situatie rampzalig en dramatisch is.

Het citaat luidt: “Nu blijkt dat ook de migranten van de tweede generatie een grote achterstand hebben wat armoede, opleiding, tewerkstelling en huisvesting betreft. Het is dramatisch dat afkomst ook een rol speelt voor de tweede generatie: heel veel schoolse uitval, mensen die geen diploma halen. Dat leidt tot een totale achterstand.”

Minister, u hebt gelijk, maar dit zouden de woorden kunnen zijn van iemand van een oppositiepartij. Dit is het beleid van de Vlaamse Regering die al vele jaren met inburgering en integratiebeleid bezig is en er blijkbaar niet in slaagt om op de terreinen van werk, wonen, onderwijs, participatie in de samenleving in de brede zin antwoorden te bieden op de uitdagingen voor Vlaanderen en voor die groep mensen. Het is eigenlijk oppositetaal en het is vreemd dat u die gebruikt. U bent verantwoordelijk voor dat beleid en u stelt dus niets anders dan uw eigen falen vast.

Bovendien schetst u een toekomstbeeld dat mensen angst aanjaagt: een op drie kleuters is straks van allochtone afkomst, wat zal dat geven als ze volwassen worden, oh wee, oh wee. Moeten de Vlamingen bang zijn of niet? U schetst een negatief beeld. Ik wil me graag aansluiten bij mevrouw Quintens: laten we de zaak positief aanpakken.

Vindt u dat de analyse van de cijfers het falen bewijst van de hele Vlaamse Regering en van u als horizontaal bevoegde minister, of zijn de cijfers nu net een uitdaging om geen tandje, maar een heel kettingwiel bij te steken?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, dames en heren, we hebben dit debat nog niet zo lang geleden al gevoerd, in november, als ik me niet vergis. Het is zo dat we voor de derde keer deze monitor publiceren.

Wat nieuw is aan deze monitor, is dat we voor het eerst een beeld hebben van de hele bevolkingsgroep die voorwerp en doel is van ons decreet Inburgering en Integratie. Dankzij de link met de Kruispuntbank Sociale Zekerheid hebben we nu een beeld op de volledige eerste en tweede generatie. Dat beeld hadden we niet. Het blijkt te gaan om een grote groep mensen, maar daar kom ik straks op terug.

Wat ook nieuw is – en dat is een uitstekend beleidsinstrument voor de lokale besturen –, is dat we de sociaal-economische positie van die mensen per gemeente in beeld brengen. Dat leidt ertoe dat gemeentelijk een beter beleid kan worden gevoerd dan voorheen het geval was.

Wat natuurlijk niet nieuw is, zijn de indicatoren. De mensen die het debat volgen, weten dat we het hier gevoerd hebben, niet alleen in plenaire, maar ook herhaaldelijk in de commissie. We kennen de indicatoren van de OESO, van Eurostat, van onze totale Vlaamse monitor. Nu zijn de indicatoren vertaald per gemeente, met verschillen natuurlijk zowel in populatie als in aantal. De indicatoren voor tewerkstelling, armoede en zo meer verschillen van gemeente tot gemeente.

De hele bevolkingsgroep is in kaart gebracht. Het gaat inderdaad over 1.115.000 mensen: ongeveer 600.000 uit de derde landen en ongeveer 515.000 uit de EU. Het gaat om een heel diverse groep. De realiteit in Vlaanderen is dat de diversiteit, de multidiversiteit, een feit is. We hebben 176 nationaliteiten, dat zijn bijna alle nationaliteiten van de hele wereld. Er is een aangroei met 2 procent. En het is een heel jonge populatie: een op drie kinderen in Vlaanderen is van vreemde herkomst.

Dat zijn de cijfers, de feiten die we in kaart hebben gebracht. Voor het eerst hebben we daarmee in Vlaanderen een beeld van de doelgroep van het vorige en het huidige decreet, de eerste en de tweede generatie.

Mijnheer Caron, de indicatoren staan inderdaad op rood. Het is onze taak om dat te zeggen. Alleen ben ik het natuurlijk niet eens met uw oppositetaal. De relatieve positie in België – gelukkig is dat in Vlaanderen iets minder slecht – van de mensen van vreemde herkomst is slecht ten opzichte van de andere landen van de OESO. Die positie is slecht qua inkomen, qua armoede, qua huisvesting, qua tewerkstellingsgraad, qua scholingsgraad. Ik zal de cijfers niet geven. U kent die genoegzaam en we hebben die hier ook herhaald.

Wat zijn de oorzaken hiervan? U kent het OESO-rapport. De OESO stelt dat dit ligt aan de slechte arbeidsmarktpositie van de migranten die binnenkomen, en aan de regularisatiegolf. In Vlaanderen komen er nu nog ongeveer 35.000 mensen per jaar binnen. Dat is iets minder dan vroeger. Van de mensen uit derde landen is slechts 15 procent wat men 'actieve migranten' noemt, diegenen die komen als arbeidsmigranten of om te studeren. Collega's, wie niet kijkt naar die instroom, die is ziende blind.

Mevrouw Quintens, in dit korte tijdsbestek hebt u dat niet kunnen zeggen, maar in uw voorbereiding verwees u naar Zweden. Ik heb de studie over Zweden van de Universiteit Antwerpen gelezen. Er is een heel groot verschil: Zweden heeft 21.500 actieve migranten, met een populatie die ongeveer even groot is als de Vlaamse, denk ik. Dat zijn mensen die geschoold zijn, die in aanmerking komen voor knelpuntberoepen, waarop de ondernemingen inspelen. Daar heb je dus inderdaad een actief migratiebeleid. Duitsland kent een instroom van meer dan 41 procent actieve migranten. Daar is de relatieve positie van de migranten beter. Je kunt dat voor alle landen doen. Men moet dus kijken naar de hele keten. Sinds 1974 hebben we in dit land een migratiestop. Niettemin is er een grote toevloed, met een populatie en met de kwalificaties die ik heb geschetst.

Mijnheer Caron, ik neem geen verwijten aan van Groen daarover: Vlaanderen is pas in 2004 begonnen met een inburgeringsbeleid. We hebben dat met de vorige regering beslist. De heer Keulen heeft toen dat beleid vorm en gestalte gegeven. We waren bevoegd sinds 1980, en 34 jaar later heeft Vlaanderen zijn Inburgeringsdecreet goedgekeurd. Er was het Minderhedendecreet van 1998, met een heel andere invalshoek. Pas in 2004 heeft het inburgeringsbeleid zoals we dat nu nog altijd kennen en nu hebben versterkt, vernieuwd en verbeterd, vorm gekregen, 34 jaar later.

Mevrouw Quintens, u komt uit de mijnstreek. U weet dat de mentaliteit er heel lang op is neergekomen dat dit gastarbeiders zijn, die hier als gasten zijn, die hier tijdelijk zijn, die opnieuw zullen vertrekken. Quod non. We hebben dus te lang gewacht met dat beleid. Ik blijf erbij. We hebben in 2004 een goed decreet gemaakt, maar gelukkig hebben we nu in 2013 met ons decreet een aantal nieuwe accenten kunnen leggen. Daar kom ik straks op terug. Hier en daar, in een aantal steden, is er sprake van een zeer goed lokaal beleid ter zake, maar dat is in nog te weinig gemeenten zo. Ook daarop zal ik terugkomen.

Aan diegenen die zeggen dat het beleid tekortschiet, wil ik zeggen dat we in deze regeerperiode 77 procent meer inburgeringstrajecten hebben doorgevoerd, met een ongeveer ongewijzigde beleidsruimte, dan in de vorige regeerperiode. Dat zijn cijfers die tellen. We hebben in deze regeerperiode ook een aantal nieuwe accenten gelegd. Mijnheer Kennes, we hebben er gisteren nog over kunnen praten. We zijn veel meer aan maatwerk gaan doen. Die groep is immers niet alleen divers qua nationaliteit, maar ook zeer divers qua scholing, opleidingsgraad, talenkennis enzovoort. We hebben het taalniveau verhoogd naar A2. Dat moet nu ingaan. Dit kan niet anders dan zijn vruchten afwerpen. De taalgeletterdheid is bij de migranten in België een van de slechtste, zo niet de slechtste, van de OESO-groep. We hebben ons agentschap opgericht. We zetten in op de rechthebbenden. Ondertussen is in die periode de instroom immers helemaal omgeslagen: 65 procent van de mensen die binnenkomen, zijn rechthebbenden. Dat zijn geen mensen die verplicht moeten inburgeren. We moeten dus totaal andere methodes ontwikkelen om die mensen te betrekken bij ons beleid. Dat is ook maatwerk.

Het nieuwe decreet mikt op integratie, en daarbij heeft de ontvangende samenleving een grote rol te vervullen. Het is een wederkerig en inclusief verhaal, niet langer uitsluitend op inburgering gericht, met een grote klemtoon op integratie, waarbij de hele samenleving wordt betrokken. Er is evenwel een belangrijke nieuwe klemtoon, en die ligt op het lokale beleid. Op dat punt ben ik het eens met de commentaar in De Standaard van gisteren. Het aantal lokale integratiediensten is verdubbeld, ook in de Vlaamse Rand, waar de instroom erg groot is. De monitor geeft de lokale besturen een beleidsinstrument in handen, want men ziet nu

hoe de populatie eruit ziet en waar de problemen zitten. Men kan dan in dialoog gaan met de scholen en het verenigingsleven, en uiteraard ook met de nieuwkomers.

We voeren inderdaad een heel sterk horizontaal beleid. Ik geloof niet dat ons onderwijs minder sociaalvoelend is en minder aandacht opbrengt voor de mensen die het moeilijk hebben. Kinderen die de taal niet of onvoldoende kennen, zijn een probleem. Vandaar dat de Vlaamse Regering in Onderwijsdecreet XXIII heeft beslist – en dat door u is goedgekeurd – te zorgen voor een taalscreening bij iedereen die naar het eerste leerjaar gaat. Die kinderen moeten kansen krijgen: bijlessen, en desnoods een taalbad. Wanneer zij naar het secundair onderwijs gaan, moet hetzelfde gebeuren. Ik geloof immers niet dat die kinderen minder intelligent zijn, ook al bevinden ze zich in een moeilijke positie, met ouders in een achterstandspositie, want die zijn dikwijls laaggeschoold en 11 procent is analfabeet. De samenleving moet hun de nodige kansen geven, vandaar die belangrijke onderwijsmaatregel. Elk jaar zijn er 13.000 inburgeraars die een doorstroomtraject bij de VDAB volgen. De VDAB geeft die mensen een opleiding, vaak in combinatie met taallessen.

Ik vat samen. Ik ga niet akkoord met diegenen die zeggen dat wij geen vooruitgang boeken. We kunnen dat niet meten. Vergis u ook niet: dit is geen longitudinaal onderzoek. Men zal niet aan de hand van de monitor over vijf jaar kunnen zeggen of er een effect was op de groep van diegenen die vandaag 20 jaar zijn. Daarvoor moet een universiteit een onderzoek verrichten, met een representatief staal en een onderzoek binnen tien, twintig of dertig jaar over de plaats waar die mensen dan staan. De hele populatie verandert. Elk jaar gebeurt dat, want er stromen 35.000 mensen in. Het instrument is er. Het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) stelt dat inburgering werkt. Er zijn dus positieve punten. De kleuterparticipatie is een van de beste van de hele OESO. En de tewerkstellingsgraad gaat ook bij die groep vooruit. Ik geloof in onze aanpak, en deel niet de mening van diegenen die zeggen dat het beleid tekortschiet. Het is een zeer complexe materie. Ik geloof dat wij op dit punt zeer goed werk hebben geleverd, samen met het Vlaams Parlement. (*Applaus bij de N-VA. Opmerkingen bij de oppositie*)

De heer Eric Van Rompuy: CD&V steunt de minister.

Mevrouw Joke Quintens: Voorzitter, minister, collega's, dit is een heel duidelijk antwoord, waar ik kan achterstaan. U doet een poging om de positieve aspecten te verwoorden. In het debat hoor ik nog altijd de nadruk op die achterstand. Taalachterstand is er een van. Dat is zo. In een stad als Genk moet het lokaal beleid daar elke dag aan werken. We moeten ervoor zorgen dat die kinderen een zomercursus kunnen volgen of vanaf 4 maand naar de kinderopvang kunnen. Zo leren zij veel sneller Nederlands praten.

Maar hier hoor ik nooit iets over die taalrijkdom. Veel jonge Genkenaren spreken Nederlands, maar ook Turks, Italiaans, Spaans, Portugees, Oekraïens of Arabisch. Wanneer zullen we dat zien als een rijkdom? Onze diverse bevolking heeft veel vaardigheden. Ik zou dat graag in dit debat erkend willen zien.

Dus ik stel de vraag opnieuw, niet zozeer aan de minister maar veeleer aan een aantal mensen van vooral de extreem rechtse kant van deze assemblee: wat gaan we doen om met z'n allen dat menselijke kapitaal als een voordeel voor Vlaanderen in te zetten? (*Applaus bij sp.a en van de heer Eric Van Rompuy*)

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, ik wil nog terugkomen op een aantal feiten. De Vlaamse Regering heeft in 2009 een rapport gekregen van de studiedienst van dit parlement, waarin eigenlijk al werd gewaarschuwd voor het feit dat de bevolking maar ook de diversiteit binnen die bevolking groeit. De bedoeling was om dit als een aandachtspunt op te nemen in het beleid van de Vlaamse Regering. Dat rapport is jammer genoeg een beetje in de vergeethoek geraakt of er is niet voldoende aandacht aan besteed.

Destijds heeft Open Vld in de commissie gepleit voor een resultaatsverbintenis. Het aanleren van het Nederlands mocht geen inspanningsverbintenis blijven, men moest de mensen ook

effectief toetsen op hun resultaten. U bent daar toen in meegegaan maar jammer genoeg gebeurt dat vandaag nog altijd niet. Ook de hervorming van de leerloopbaan centra is volledig in de vergeethoek geraakt.

Mevrouw Quintens had het daarnet over taal. Toen ik in het eerste leerjaar zat, heeft de heer De Bruyn, toen ik hem half in het Nederlands, half in het Arabisch aansprak, geantwoord dat ik er wel zou komen, dat ik dat wel zou aankunnen. Ik was heel blij omdat dat motiverend werkte. Vandaag wordt men echter automatisch naar het bijzonder onderwijs gestuurd wanneer men een taalachterstand heeft. Ik wil u vragen om de minister van Onderwijs daar nog eens op te wijzen. In het bijzonder onderwijs zit het in de types 1 en 8 vol met Marokkaanse en Turkse jongens. *(Applaus bij Open Vld en bij sp.a)*

De heer Filip Dewinter: Ik vraag me altijd af hoe wereldvreemd een parlement kan zijn en hoe haaks het discours van een parlement kan staan op dat van de publieke opinie, hoe haaks het discours van de Wetstraat kan staan op dat van de volksstraat. Ik geloof soms mijn eigen oren niet.

Een op zes inwoners van Vlaanderen is intussen van vreemde afkomst. Bij kleuters is dat een op drie. Wanneer ik vaststel, mijnheer de gewezen burgemeester van Antwerpen Janssens, dat 50,6 procent van de scholieren in het lager stedelijk onderwijs moslim zijn, dan hoor ik alleen: proficiat, hoera en fantastisch, leve de superdiversiteit, zoals dat vandaag heet.

Minister, u komt niet verder dan een discours van krullenbollen aaien, van nog meer middelen, van nog meer inzet van personeel en belastinggeld voor het integreren van vreemdelingen. Dit discours hoor ik in dit parlement al sinds ik hier zit, en dat is 25 jaar. Het resultaat is dat het steeds erger wordt omdat we de kraan niet durven dicht te draaien en omdat we niet durven te zeggen waar het echt op staat en wat de bevolking denkt, namelijk: vol is vol en genoeg is genoeg, met de inburgering en vooral met de massa-immigratie naar ons land. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor het omstandige antwoord, in het bijzonder voor een aantal passages die ons ten zeerste interesseren.

Wat die dramatische cijfers betreft, moet de bevoegde minister die het beleid moet voeren, wanneer het licht op rood springt, daar rekening mee houden. Dat heeft niets negatiefs op zich, en al zeker niet op het vlak van de communicatie. Er moet echter wel aandacht aan besteed worden.

Intussen is het duidelijk dat alle beleidsdomeinen hierbij betrokken zijn. In de toekomst zal, zoals de heer Caron het heeft gezegd, meer dan een tandje moeten worden bijgestoken. Zoveel is duidelijk.

Intussen blijkt toch wat deze Vlaamse Regering wél heeft gedaan. Minister, u hebt een aantal taalaspecten opgesomd. Dat is inderdaad belangrijk: taal-inburgering en -integratie zijn de opstap. Het vertrekt daar. Deze Vlaamse Regering heeft daar alvast toe bijgedragen.

Ten slotte is er ook de invalshoek van meer aandacht en bevoegdheid voor de lokale besturen. Dit is de juiste weg. Minister, hebt u er nog zicht op of er eventueel nog steden en gemeenten klaar staan om in te pikken?

De heer Bart Caron: Minister, het is goed dat de lokale besturen actiever worden betrokken. Dat wil ik ondersteunen. Maar ik kan niet anders dan vaststellen dat de tien voorbije jaren weinig vooruitgang is geboekt en dat de beeldvorming zeer negatief blijft. Zeker ten aanzien van de diverse groep in onze samenleving, die niet zal verkleinen, waarmee we zullen leven en waarmee we, volgens mij, ook een welvarende Vlaamse samenleving kunnen maken.

Minister, ik betreur dat u zich zo erg fixeert op taal. Natuurlijk is het kennen van het Nederlands voor de emancipatie een noodzaak. Maar het is een voorwaarde, het is niet het einddoel. Het einddoel is een interessante job, een interessant gezin, een mooie woning. Dat

zijn de terreinen van Werk, Wonen en Onderwijs waarop we vandaag veel te weinig inzetten. Als we dat willen inhalen, zullen we daar meer dan een tandwiel moeten bijsteken.

Minister, ik ga door op de discussie over inspannings- en resultaatsverbintenissen. Ik daag deze en zeker de volgende Vlaamse Regering uit om de doelstellingen op het vlak van Wonen, Werk en Onderwijs te bereiken. U hebt de monitor om ze te berekenen. We moeten met het parlement en de regering geen inspannings- maar een resultaatsverbintenis afsluiten, zodat we wat dat betreft mooiere cijfers kunnen voorleggen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: De monitor heeft bevestigd dat we zijn geëvolueerd van diversiteit naar superdiversiteit. De vraag is niet of dat iets is om blij over te zijn of om over te treuren. Als er een link is tussen socio-economische achterstelling en personen van vreemde herkomst, dan moeten politici daar absoluut om bekommerd zijn.

Minister, u hebt ook bevestigd wat mevrouw Claes al heeft opgemerkt bij een vraag in de commissie: er is in het inburgerings- en integratiebeleid ook een taak weggelegd voor de tweede en derde generatie. Je kunt dat niet helemaal loskoppelen. Minister, moet er, naast de belangrijke inzet op taalintegratie, niet ook een tandje worden bijgestoken op de socio-economische integratie? Is het ook niet belangrijk om de tweede en derde generatie niet uit het oog te verliezen als het gaat om integratiebeleid?

Minister Geert Bourgeois: Ik ben om te beginnen blij dat een aantal collega's zeggen dat het goed is dat we instrumenten hebben om te meten. Meten is weten, meten laat toe om een beleid te voeren. Dit is een monitor die vooral toelaat om nu lokaal beleid te voeren. Ik herhaal dat het lokale beleid een extra dimensie is van het beleid dat deze regering voert. Geen enkele bestuurder, geen enkel raadslid kan zeggen dat hij de feiten niet kent, dat hij weet dat er wel problemen zijn, maar dat hij niet de harde feiten kent.

Collega's, het slechtste wat je kunt doen is de achterstand die er is ontkennen. Die achterstand is er, dat is een feit. Ik koppel daar uiteraard geen negatief waardeoordeel aan, maar diegenen die beleid willen voeren en hun kop in het zand steken voor de socio-economische situatie, zijn slecht bezig. Dit is fout.

Daaruit, zoals een aantal collega's doen, concluderen dat er geen vooruitgang in het beleid is, is onjuist. Ten eerste omdat we pas beginnen te meten, ten tweede omdat dit geen longitudinaal onderzoek is op een bepaalde groep of leeftijdsgroep, ten derde omdat de groep die de monitor ook volgend jaar en het jaar daarop zal meten telkens wijzigt. Er komt een instroom, die groep verandert en dus zit je in een visie op de totale situatie van die mensen.

Er is vooruitgang. Inburgering werkt. Ik heb de cijfers niet bij en ik kan ze ook niet uit het hoofd zeggen. Ik verwijs naar de studie van het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) en naar de cijfers die ik herhaaldelijk in de commissie heb gebracht. Die cijfers tonen aan dat mensen die inburgering hebben gevolgd procentueel veel meer aan het werk zijn dan mensen die dat niet gedaan hebben.

Wie dat beleid ter discussie stelt en wie, zoals de heer Caron, zegt dat taal niet belangrijk is, heeft het totaal maar dan ook totaal fout. Mijnheer Caron, taal is de sleutel naar een diploma, de sleutel naar onderwijs, de sleutel naar werk. Wie dat ontkent, voert een slecht beleid of is dat van plan.

Dat is iets anders dan taalrijkdom. Uiteraard is taalrijkdom belangrijk, mevrouw Quintens. Wie twee, drie, vier talen spreekt, heeft een voordeel. Ik ben het met u eens dat wie de taal niet kent, niet thuishoort in het buitengewoon onderwijs omdat hij of zij de taal niet kent. Daar doet deze regering precies iets aan. Daarom doen we die taalscreening, daarom houden we die mensen bij. We geven hen desnoods een taalbad zodat ze het gewone onderwijs kunnen volgen. Het zou jammer zijn, mocht dat kloppen, dat massaal veel, disproportioneel

veel kinderen van vreemde herkomst in het buitengewoon onderwijs zitten. Dat kan en mag niet te maken hebben met het feit dat ze de taal niet kennen.

We hebben het taalniveau veranderd. We gaan naar het A2-niveau. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad vóór we daar een parlementaire meerderheid voor hadden. Hetzelfde met de resultaatsverbintenis. Die werd afgesproken. Dit treedt nu allemaal in werking met de uitvoering van het decreet.

Mijnheer Dewinter, ik heb vernomen dat u naar de Kamer gaat. Ik stel voor dat u daar deze vraag als eerste stelt. U hebt het over de instroom, en daar ben ik niet voor bevoegd. De toegang en de verwijdering in en van het rijk, is een federale bevoegdheid. Ik neem aan dat u daar een bloeiende tweede carrière tegemoet gaat. U hebt al direct een eerste vraag uit uw onuitputtelijke voorraad vragen over deze materie.

Mevrouw Quintens, migratie is in veel landen een onmiddellijke verrijking. Ik verwijs naar Zweden waar 21.500 actieve migranten de knelpuntberoepen invullen. Ze helpen de gaten in de arbeidsmarkt te stoppen. Uiteraard, iedereen die binnenkomt, en zeker de jonge populatie, is in principe een rijkdom, op voorwaarde dat we die mensen aan het werk krijgen en dat ze kunnen bijdragen aan de sociale zekerheid. Dit is nu onvolledig.

Mijnheer Caron, u daagt de meerderheid of het parlement uit om resultaatsverbintenissen te maken. Dat is volgens mij heel moeilijk. Het ViA-plan wil voor die mensen tot een activiteitsgraad van 58 procent komen in 2020. We zitten nu aan 44 procent. Dat zal een ontzettend zware opgave zijn, maar we boeken vooruitgang.

Mijnheer Segers, op lokaal vlak is er vooruitgang. Er zijn vijftien steden en gemeenten met een lokale integratiedienst en een actief beleid. Ik kan uit het hoofd niet zeggen of er op dit moment nog op stapel staan.

Mijnheer Kennes, u hebt het over de tweede en derde generatie. Het decreet gaat tot de tweede generatie. Ik heb al in het parlement gezegd dat ik er geen voorstander van ben om ons inburgerings- en integratiebeleid uit te breiden naar een derde generatie. Het wordt pas dramatisch als we moeten vaststellen dat ook de derde generatie niet geïntegreerd is en haar plaats in onze samenleving niet heeft gevonden.

Ik besef dat er meer problemen zijn dan bij vroegere migraties. Wie met de Red Star Line vertrok naar de Verenigde Staten of Canada, was weg, die was afgesloten van het thuisland. Er was geen internet, geen satelliettelevisie. Die kon niet over en weer reizen. De tweede generatie sprak nauwelijks nog de thuistaal. Die was volop Amerikaan en Canadees. Nu zijn er veel meer moeilijkheden.

Dit is horizontaal beleid, onderwijs- en huisvestingsbeleid. Dit is arbeidsmarktbeleid. Met het verticale beleid inburgering en integratie inzetten op de derde en straks dan misschien op de vierde generatie, vind ik van het goede te veel.

Bovendien, dat is niet wat het decreet wil. Het decreet doelt op de eerste en tweede generatie. Nu hebben we een instrument dat die eerste en tweede generatie voor het eerst volledig in beeld brengt. Laat ons daar werk van maken. Dat vergt al ontzettend veel inspanning. In de voorbije vijf jaar is het aantal inburgeringstrajecten met 77 procent gestegen tegenover slechts een kleine aangroei van de middelen, een kleine 10 procent, waarvan nog een deel naar NT2 gegaan is, zonder dat we in de inburgering wachtlijsten hebben, mevrouw Zamouri.

Mevrouw Joke Quintens: De heer Dewinter had het over krullenbollen. Ik stel voor dat de dames Zamouri en Peeters en ikzelf een clubje oprichten.

Collega's, diversiteit is niet altijd een feest, dat heb ik nooit gezegd. We moeten alle problemen die we tegenkomen, aanpakken. Dat doen we ook, op lokaal, federaal en Vlaams niveau.

Maar het is wel een realiteit. De heer Kennes heeft gesproken over superdiversiteit. Op een aantal plekken is er die superdiversiteit en het is een realiteit. Wat kunnen we dan doen? Ik zou zeggen: leef ermee, doe er iets aan, in het voordeel van alle Vlamingen. Dat begint – dat is het punt dat ik vandaag wilde maken – met de verpletterende verantwoordelijkheid van ons allemaal om ook bij te dragen aan de positieve beeldvorming en om naast de problemen en alle uitdagingen aan te halen, ook de kansen te blijven zien. (*Applaus bij sp.a*)

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, u hebt het zelf al aangegeven: de OESO is jammer genoeg vernietigend voor Vlaanderen, op alle vlakken, namelijk wonen, werken, onderwijs. Vandaag zijn in Brussel zes op de tien verzorgenden in bejaardentehuizen van allochtone origine. Waarom zeg ik dat? Dat zijn degenen waarin we moeten investeren. Het zijn degenen die u en mij later zullen verzorgen.

Ik geef u huiswerk voor uw collega bevoegd voor het onderwijs. Als we vandaag ofwel kinderen naar het bijzonder onderwijs sturen die daar niet horen, ofwel als kinderen in goede scholen terechtkomen, ze segregeren binnen de klassen en we aparte klassen beginnen te creëren voor kinderen van een bepaalde origine, dan zegt de minister van Onderwijs dat dat de autonomie van de school is. Dan denk ik dat er iets fundamenteel fout zit. Het kan niet zijn dat een regering, als het gaat over integratie en inburgering, zegt: dit is de autonomie van de gemeente of de autonomie van de school. (*Applaus bij Open Vld en mevrouw Joke Quintens*)

De heer Filip Dewinter: Collega's, superdiversiteit betekent het einde van de integratie. Als je bij kleuters onder de 5 jaar in Maasmechelen 73 procent allochtonen telt, in Genk 71 procent, in Antwerpen 68 procent, in Vilvoorde 68 procent en ga zo maar door, dan is het de minderheid, en dat zijn de autochtone Vlamingen, die integreren in de allochtone meerderheid. Dat is de realiteit die cijfermatig is.

Mag ik tot slot een citaat meegeven ter overweging aan alle superdiversiteitsaanhangers, aan de multiculturalisten en antiracisten onder ons? Het is een citaat van Gibbon, die een schitterend standaardwerk heeft geschreven over het Romeinse Rijk, 'The History of the Decline and Fall of the Roman Empire'. Gibbon schrijft daarin: "The Roman civilisation ended the day the Romans became a minority into their own empire and the Barbarians took over." Denk daar eens goed over na. Binnen een paar jaar is het hier ook zo ver. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Willy Segers: Collega's, ik denk dat het korte debat duidelijk aantoont dat we met een belangrijke materie te maken hebben, en zeker wat de toekomst betreft. Het is een materie die, zoals duidelijk aangegeven, alle beleidsniveaus en beleidsdomeinen betreft.

De minister heeft een schets gegeven van de voorgeschiedenis. Die is toch niet onbelangrijk. We zitten inderdaad opgezaald met cijfers. Die zijn nu eenmaal wat ze zijn. Wat doe je ermee? Wel, uit de voorgeschiedenis blijkt dat de Vlaamse Regering sinds 2004 met inburgeringsbeleid is begonnen en de daaropvolgende regeringen daar systematisch aan hebben voortgewerkt. We gaan met deze Vlaamse Regering naar een nieuw Integratiedecreet, waarin ook zal worden ingezet op participatie, een belangrijk aspect. Eerlijk gezegd, daarmee is alles niet opgelost, dat is duidelijk. Vlaanderen neemt wel verantwoordelijkheid op, en dat is een stap in de goede richting.

Het moet uiteraard duidelijk blijven dat er bij het aanbod van inburgering en participatie duidelijke inspanningen moeten komen vanuit de doelgroepen. Het is nogal evident dat het een wederkerig verhaal is, geen vrijblijvend aanbod maar een rechten- en plichtenverhaal, van geven en nemen.

Minister, collega's, met deze cijfers kan duidelijk worden aangetoond waar de knelpunten liggen en dat we met de nieuwe aspecten van het inburgeringsbeleid duidelijker kunnen accentueren waar we naartoe willen: een open en hedendaags Vlaanderen.

De heer Bart Caron: Minister, u vindt dat allochtone Vlamingen resultaatsverbintenissen moeten aangaan om zich in te burgeren, maar de Vlaamse Regering moet dat niet doen. Dat is veel te moeilijk, een resultaatsverbintenis. Laat ons eerlijk zijn met elkaar en met de diverse burgers die in Vlaanderen wonen: laten we ons allebei tenminste aan ons engagement houden.

Minister, telkens als iemand een kritische beschouwing maakt, organiseert u altijd een soort van ontkenning. Ik wil u aanraden na mijn uitspraak over de Nederlandse taal – u moet ze maar in het verslag opzoeken – dat u de huisarts eens opzoekt. Ofwel hebt u verstopte oren, ofwel bent u stoïcijns doof.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de ondersteuning van de publieke ouderenzorgsector in het licht van de financiële problemen bij de OCMW's

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Voorzitter, zoals iedereen weet, ligt de sectoren van de rusthuizen me na aan het hart. Voor velen is dit een booming business. De toekomst van de sector van de publieke rusthuizen ziet er echter niet zo rooskleurig uit. Dit blijkt ook uit een aantal tendensen.

Volgens een recente studie van Belfius staan de financiën van de OCMW's ferm onder druk. De financiën van de lokale besturen staan trouwens overal onder druk. Dit geldt meer in het bijzonder voor de OCMW's. Ten gevolge van de economische en financiële crisis hebben ze meer uitgaven. Daarnaast moet overal worden bespaard. Ten slotte zorgt de stijgende vergrijzing ervoor dat de vraag naar residentiële ouderenzorgvoorzieningen stijgt.

De studie van Belfius legt de vinger op de wonde en wijst erop dat de OCMW's die over een rusthuis of een woonzorgcentrum beschikken extra kwetsbaar zijn. Hierdoor dreigt de dienstverlening in het gedrang te komen. Dit is al een tijdje aan de gang en ik vrees dat het in de toekomst nog massaler zal gebeuren. Ik vrees namelijk dat veel OCMW's hun openbare rusthuizen in de uitverkoop zullen zetten, stopzetten of naar private investeerders zullen overhevelen. Dit zou natuurlijk nefaste gevolgen hebben voor de bewoners en voor de personeelsleden. Ik heb het dan nog niet over de toegankelijkheid, de betaalbaarheid en de kwaliteit.

Minister, welke maatregelen zult u nemen om ervoor te zorgen dat we ook in de toekomst van de sector van de openbare rusthuizen en woonzorgcentra verzekerd zullen zijn?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik ken natuurlijk de gedrevenheid van de heer De Loor ten aanzien van OCMW's. Ik ben zelf ooit OCMW-voorzitter geweest. Dat is een heel boeiend mandaat. Wat de rol van de OCMW's in de ouderenzorg betreft, moeten we echter een drietal zaken onderscheiden.

Ten eerste, de OCMW's vervullen voor het lokale bestuur de lokale regierol en moeten ervoor zorgen dat alle inwoners van de gemeente toegang hebben tot alle zorg en dienstverlening waar ze een beroep op kunnen doen. Ten tweede, de core business van een OCMW bestaat uit de steunverlening en het maatschappelijk werk. Op dat vlak heeft het OCMW een unieke positie. Ten derde, op bepaalde ogenblikken neemt een OCMW de rol van actor op. Het OCMW neemt dan zelf initiatieven, zoals de exploitatie van een woonzorgcentrum, het opzetten van een dienst voor gezinszorg en dergelijke.

Wat dat laatste punt betreft, moeten we steeds vertrekken vanuit de redenering dat de financiering van dergelijke initiatieven niet tot de opdracht van de lokale besturen behoort. Dit moet gebeuren door de instantie die voor de financiering van de residentiële ouderenzorg, de diensten voor gezinszorg en alle andere in de welzijns- en zorgsector te organiseren dienstverleningen moet instaan. Wat de woonzorgcentra betreft, is dat tot nader order, in dit geval tot na de zesde staatshervorming, de federale overheid. Dit valt onder de ziekteverzekering.

Het is belangrijk dat we die drie dimensies onderscheiden. Wat het aanbod aan de nodige dienstverlening en zorg in de lokale gemeenschap betreft, moeten we ervoor zorgen dat het lokale bestuur op dit vlak een keuze maakt. Het is niet de taak van de Vlaamse minister van Welzijn, los van de vraag of hij voor de financiering van de woonzorgcentra bevoegd is, om een discriminatie op basis van de identiteit van de exploitant in te voeren.

We moeten ervoor zorgen dat de zorg toegankelijk en betaalbaar is. De meest kwetsbare mensen moeten kwaliteitsvolle zorg krijgen. Ze moeten hierop kunnen rekenen. Om die reden zijn de OCMW's belangrijke zorgorganisatoren. Ze kijken immers vanuit het perspectief van een openbaar bestuur naar de diensten die als actor kunnen worden aangeboden. Ze vertrekken vanuit die hoedanigheid en die missie.

Maar je kunt van een Vlaamse overheid moeilijk verwachten dat ze in functie van de verschillende organisatoren zal differentiëren in de zorgkost. Wat we na de staatshervorming kunnen en wellicht zullen moeten doen, is zeggen wie zorg wil dragen voor de meest kwetsbaren onder ons. Die zullen we in functie van de zorgzwaarte behoorlijk financieren, zodat het OCMW als onderstandsdomicilie niet op een onredelijke manier moet worden aangesproken. Dat is de benadering. Het parlement heeft trouwens niet lang geleden in diezelfde redenering een nieuwe zet gedaan, door te zeggen dat ook de VIPA-subsidiëringen (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden), de investeringssubsidies, op een andere manier moeten worden ingezet om investeringen te financieren in de residentiële ouderenzorg. Dat is belangrijk.

Als u me vraagt wat ik ga doen, dan moet het antwoord zijn dat de minister ervoor moet zorgen dat de zorg toegankelijk, betaalbaar en kwaliteitsvol is, ook in de lokale setting waarin ze zich moet ontwikkelen. Dat kan hij doen door de financiering prioritair voor de meest kwetsbaren te organiseren. Dat zal na de staatshervorming zeker een debat verdienen in dit parlement.

De heer Kurt De Loor: Een lokaal bestuur heeft de regierol, maar kan ook als actor optreden. Mijn bekommernis nu is dat ons zorgmodel zonder enige maatschappelijke, politieke discussie dreigt af te glijden naar een commercieel zorgmodel als er niet wordt ingegrepen. Nu gebeurt het sluipend, en u verwijst meer dan terecht naar die toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit. Het is aan de politici, ook aan u, minister, om ervoor te zorgen dat dat ook in de toekomst gegarandeerd blijft.

U zegt dat na de staatshervorming die bevoegdheid naar ons komt. Dat zal inderdaad gebeuren, maar ik hamer er nogmaals op dat toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit gegarandeerd blijven. Wat zal er gebeuren als de lokale besturen op een dag massaal hun openbare zorgcentra in de etalage zetten?

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Egbert Lachaert: Mijnheer De Loor, u moet iets meer vertrouwen hebben in de privésector. Ik ben zelf ook OCMW-voorzitter. De OCMW's gaan financieel niet door een gemakkelijke periode, maar dat is op verschillende manieren aan te pakken. Ieder OCMW moet zich vandaag aan een kerntakendebat onderwerpen. Zeker inzake thuiszorgdiensten wordt nog heel veel gedaan door de OCMW's dat eigenlijk door de privésector kan gebeuren.

Er komt voor de residentiële opvang een interessante periode aan na de staatshervorming. Het is vooral in de tariefzetting dat we het probleem hebben dat de publieke sector niet-conforme tarieven gebruikt. Dit leidt tot die deficits. Hopelijk kunnen we tot realistischer tarieven komen na de staatshervorming.

In prijszetting moeten we inzetten op toegankelijkheid en kwalitatief beleid, maar dat betekent niet dat er voor iedereen lineair lage tarieven moeten zijn. We moeten op het niveau van de gebruiker tussenkomen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: De heer De Loor heeft al verschillende keren een gelijkaardige vraag gesteld. Het antwoord van de minister was ook elke keer hetzelfde, zij het in andere bewoordingen.

Fundamenteel gaan we ervan uit dat er een lokale autonomie is en dat elk gemeentebestuur erop moet toezien dat er voldoende zorgvoorzieningen zijn in de gemeente. Indien nodig moeten ze de rol van actor opnemen, en er zelf voor zorgen dat er voldoende rusthuisvoorzieningen zijn. De toon waarop u de vraag ook deze keer stelt, mijnheer De Loor, is beneden alle peil.

Ik citeer: “Als de openbare rusthuizen verkocht worden en overgaan naar de zelfstandige sector, vrees ik voor de nefaste gevolgen.” U wijst dan op de betaalbaarheid en op de kwaliteit. Ik heb het vorige keer ook al gezegd: ik vind het beneden alle peil dat u hier zegt dat zelfstandige woonzorgvoorzieningen geen kwaliteit bieden. Ik heb u net letterlijk geciteerd. U moet het maar nalezen. Ik vind het beneden alle peil dat u weer op deze manier over de commerciële sector spreekt, terwijl zij ook kwaliteit en betaalbaarheid bieden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik ben bekommerd om de toekomst van de lokale financiën en om de lokale verantwoordelijkheid inzake zorg en welzijn. Je merkt dat er in Vlaanderen toch wel wat lokale besturen onder druk staan voor de exploitatie – als ze zelf exploitant zijn – van openbare rusthuizen. Dat is zeker zo bij OCMW's.

Minister, dat heeft natuurlijk niet alleen te maken met maatschappelijke fenomenen uit de zorg zelf of met de vergrijzing, maar eerst en vooral ook met de druk op de lokale financiën. We moeten daar dus bekommerd om zijn. Die publieke rusthuizen hebben een belangrijke rol omdat ze in grote mate ook de kwaliteitsstandaard zetten in de samenleving. Door de input van publieke financiën kunnen we een hoog niveau bereiken, waarop andere private of commerciële voorzieningen zich moeten enten. Dat is een goede zaak. We doen dat in vele andere sectoren in de samenleving. Ik denk aan de media, waar we een openbare omroep hebben die de standaard zet. Er zijn dus twee elementen: de zorg om de lokale financiën, maar ook om de kwaliteitsrol die de openbare rusthuizen in de toekomst meer dan ooit als woonzorgcentra zullen moeten opnemen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, het is heel belangrijk dat onze OCMW's kunnen bewaken dat er voldoende aanbod is in zorg voor al wie zorgbehoevend is. Ik verwijs heel specifiek naar die regierol. Ik ben er absoluut van overtuigd dat dat niet sowieso impliceert dat we als OCMW's alles zelf moeten doen, integendeel. Wat van belang is, is dat we voor al onze gemeenten voor een divers en voldoende aanbod zorgen. We moeten een vinger in de pap houden op het vlak van kwaliteit. We moeten zorgen voor goede kwaliteit in de prijszetting en ook in het opnamebeleid. De meest kwetsbaren, zij die het nodig hebben, moeten een plekje vinden.

In dat kader is het nodig en zelfs de plicht van de OCMW'S om een efficiëntieoefening te doen, om dat, met andere woorden, ook met beperking van de kosten voor de gemeenschap

zo goed mogelijk te doen. In dat kader doen er heel wat OCMW's vandaag een oefening naar verzelfstandiging. Dat kunnen goede oefeningen zijn. Dat gaat niet sowieso om het afstoten alleen om financiële redenen, integendeel. Je kunt ook kwaliteit bieden als je verzelfstandigt.

Minister, ik heb daarover een bijkomende vraag. We worden ermee geconfronteerd dat OCMW's die de oefening van verzelfstandiging doen, op een aantal barrières stuiten die te maken hebben met de RIZIV-financiering. Bent u op de hoogte van dat probleem? Ik weet dat het een federale bevoegdheid is, maar wilt u er eventueel in een interministeriële conferentie op aandringen dat dit probleem, dat een barrière is, wordt opgelost?

Minister Jo Vandeuren: Collega's, zoals wellicht velen onder u ben ik ervan overtuigd dat in de zorgsector de social profit – openbaar of privaat – een heel belangrijk gegeven is, historisch, maar ook wat de aanwezigheid in dat soort dienstverlening betreft. Daar hoeft ik echt niet van te worden overtuigd.

Als je spreekt over de financiering van de residentiële ouderenzorg moet je spreken vanuit het perspectief dat je dat moeilijk kunt doen met onderscheid in functie van de rechtspersoon naar de financieringstechniek. Er zijn op dit moment openbare besturen wiens voorzieningen, ziekenhuizen – ik denk aan Ziekenhuis Netwerk Antwerpen (ZNA), om eens een hele grote te noemen – in een vzw aanwezig zijn. Er zijn commerciële initiatiefnemers die dochters hebben die vzw's zijn. Dat is niet echt het operationele criterium. Wat voor de overheid belangrijk is, is de toegankelijkheid, de kwaliteit en de betaalbaarheid in perspectief van de mensen.

Ik kan alleen maar bijtreden wat mevrouw Schryvers zei. Diegenen die daarover gisteren in de media spraken, hadden het ook over efficiëntieoefeningen die kunnen gebeuren door het nastreven van bepaalde schaaffecten in aankopen en het delen van knowhow enzovoort. Het is aan alle initiatiefnemers om die oefeningen te doen. Het is niet het privilege van de ene of de andere. Dat moet iedereen in zijn situatie zo goed mogelijk proberen te organiseren.

Ik mag u geruststellen. Ik maak nog regelmatig openingen mee van woonzorgcentra die worden geëxploiteerd door OCMW's. Veel OCMW's hebben ook werk gemaakt van een herconditionering van hun infrastructuur. De overheid heeft daar de laatste jaren trouwens veel geld voor over gehad. Er zijn er dus nog heel wat die die keuze bewust maken. Op zich is dat lovenswaardig en telkens wanneer ik de gelegenheid krijg, feliciteer ik hen daarvoor ook publiekelijk omdat het een belangrijke politieke en lokale keuze kan zijn. Alleen kan je vanuit het Vlaamse standpunt de financiering moeilijk differentiëren in termen van de rechtspersoon, maar moet je dat doen in termen van de outcome en de finaliteit van de dienstverlening die wordt georganiseerd.

De heer Kurt De Loor: Minister, het was ook niet mijn vraag om de financiering te differentiëren. Mijn vraag kwam vanuit de bekommernis dat er ook in de toekomst openbare woonzorgcentra zullen zijn.

Collega Lachaert en collega Jans, ik ben mijn vraag begonnen met te zeggen dat de rusthuissector mij na aan het hart ligt. Ik heb vertrouwen in de private sector, collega Lachaert. En, mevrouw Jans, er bestaat een Rusthuis-Infofoon waar je ook met klachten terecht kunt. Slechts 3 procent van de oproepen heeft betrekking op openbare rusthuizen, wat natuurlijk veel zegt. Maar inderdaad, er wordt wel kwaliteit geboden en ik heb het tegendeel niet beweerd.

U verwijst ook naar de lokale autonomie. Mijn vrees is net dat, als we het overlaten en als de OCMW's hun woonzorgcentra in de etalage zetten, we geen sterke openbare sector meer hebben. De regierol is inderdaad superbelangrijk, maar in het belang van de toegankelijkheid, betaalbaarheid en de kwaliteit, is een sterke openbare sector een absolute noodzaak.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kritiek op het minderhinderbeleid van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, welke hinder is dat? U mompelt het tussen neus en lippen, maar er is nogal wat hinder. Het voorbije weekend was het de burgemeester van Mechelen die ons erop attent maakte dat er ter hoogte van de werkzaamheden van de E19 rond zijn gemeente, heel wat problemen waren. Mensen stonden meer dan twee uur in de file omdat ze niet wisten dat er werkzaamheden waren. Fileverkeer werd afgeleid naar zijn gemeente, en terecht. Het maakt de man geen politieke vriend van mij, minister, maar terecht maakt de man daar zijn bedenkingen bij. Ik zou het voor zijn rekening hebben gelaten en voor zijn politieke kleur hebben gelaten om u aan te vallen, ware het niet dat de dag nadien alweer een bericht kwam over slecht werfbeheer, ditmaal bij mij om de hoek, op de grote werf aan de Bredabaan. Er werd gemeld dat er op zeer korte tijd tien tramincidenten zijn geweest. Tien trams moesten stilstaan omdat de werf niet goed was afgesloten, of omdat de werf zo slecht was aangelegd dat trams ontspoorde.

Minister, vroeger hadden wij een visie op werfbeheer. Er waren minderhinderplannen. Vandaag stellen we vast dat we die misschien niet hebben. U stelt alleszins hopelijk met mij vast dat er heel wat hinder is, zowel voor de weggebruiker in en om Mechelen als voor de weggebruiker in en om Antwerpen. Wat gaat u daaraan doen? Welke maatregelen neemt u om het werfbeheer in Vlaanderen te verbeteren?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Penris, ik dank u voor uw vraag. Ik ben het niet met u eens als u zegt dat er vroeger wel werfbeheer was en nu niet. Sinds een aantal jaren wordt er zeer intens gewerkt aan het minderhinderbeleid in Vlaanderen. Ik geef u een paar voorbeelden. Tot voor enkele jaren werd er nooit 's nachts gewerkt, werd er nooit nagegaan wat de optimale organisatie was. Sinds 2009 is er een minderhinderoverleg met alle organisaties van weggebruikers: automobielsector, vrachtwagensector, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, politiezones, al wie van ver of dichtbij bij grote werven betrokken is. Een keer per jaar wordt de planning opgemaakt en voor grote werven wordt er driemaandelijks een individueel werfbeheer georganiseerd. Er wordt ook vaak uitleg over gegeven. Dankzij het minderhinderbeleid slagen we erin om zoveel werven uit te voeren, bijvoorbeeld langs de snelwegen.

Het incident van Mechelen van vorig weekend had niets te maken met groot werfbeheer, wel met winterasfalt dat moest worden gelegd, omdat er een veiligheidsprobleem was op een snelweg. Zes dagen op voorhand is dat ook meegedeeld aan de communicatiedienst van de stad. Het Verkeerscentrum heeft de hinderinschatting gedaan. U maakt wel terecht het punt dat automobilisten vaak, als ze in de file staan, ook al is er geen omleiding en is de juiste weg om te volgen de snelweg, zelf hun weg gaan zoeken door steden. Er is één dag een probleem geweest, maar de werken zijn veel sneller opgeschoten dan gepland, waardoor het de volgende dag al oké was.

Het is wel waar dat we heel complexe en heel grote werven aan het doen zijn vandaag, ook in Antwerpen. Voor de werf waarnaar u verwijst, meldt men mij dat een knelpunt is dat automobilisten soms de signalisatieplannen niet volgen. Als er verschillende faseringen zijn, moeten aannemers dat ook aanpassen. Waar knelpunten zijn, wordt er heel intens overlegd.

Globaal, als je het enorme aantal werven vandaag ziet op de wegen, langs het openbaar vervoer, doen de diensten dat vrij behoorlijk, zeker als je de vergelijking maakt met bijvoorbeeld de werken van nutsbedrijven.

De heer Jan Penris: Ik wil u niet tegenspreken, minister, ik zou niet durven. We hebben trouwens in de koffiekamer afgesproken dat ik vandaag vriendelijk zou blijven tegen u. Maar u mag niet ontkennen dat er vroeger wel visies waren over grote werven. Toen de Grote ring rond Antwerpen werd heraangelegd, was er een hele visie over, met een minderhinderplan dat uit verschillende fases bestond. De burger had daar kennis van kunnen nemen en deed dat ook. Nu stel ik vast dat voor twee grote werven heel recent de burger er geen kennis van heeft kunnen nemen. Minister, u moet niet 'nee' schudden. De burger heeft daar geen kennis van kunnen nemen, met alle gevolgen van dien.

Waarom ligt het verkeer in de knoop op deze grote werven? Omdat het werfbeheer te wensen overlaat. De eindverantwoordelijke bent u. Ik weet, de aannemers hebben hun verantwoordelijkheid, maar de politieke eindverantwoordelijke bent u. Bent u bereid die verantwoordelijkheid op te nemen? Ik herhaal mijn vraag: wat gaat u daaraan doen?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik wil niet ingaan op de stemmingmakerij dit weekend naar aanleiding van die werken. Ik ben er zelf van overtuigd dat er in de minderhinderproblematiek stappen gezet zijn, zeker voor de grote werken. In het concrete geval van de E19 is er gecommuniceerd naar de stad op voorhand, dat is duidelijk, en het AWV zet daar borden dat er werken gaan gebeuren. Maar is dat voldoende voor het publiek, voor de gewone chauffeur? Misschien moet er iets intensiever worden gecommuniceerd via de radio of andere kanalen.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Met het gevaar om opnieuw als voorzitter van de fanclub van minister Crevits te worden afgeschilderd, wil ik melden dat we nog nooit zo'n goede minderhinderaanpak als deze legislatuur hebben gehad. Er zijn grote stappen gezet de afgelopen jaren in de aanpak van grote werven.

Ik beklemtoon niet opnieuw de antwoorden van minister Crevits, maar ik wil het toch toonbaar maken met één concreet voorbeeld, dat de heer Kennes kan bevestigen: de Noord-Zuid Kempen in onze regio, die weldra in gebruik wordt genomen. Er was een groot minderhinderplan, de betrokken partners zijn constant gehoord, er waren nieuwsbrieven en informatie voor de bewoners en elke geïnteresseerde, om elke verandering in de werken en elke fasering aan te kondigen. Dat is een heel mooi voorbeeld van hoe het wel kan. Uiteraard is er altijd hinder bij werken, maar ik doe een oproep om bij de werken die de komende maanden zullen plaatsvinden op dezelfde manier het project te managen en informatie te geven.

De voorzitter: Nog een lid van de fanclub? De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Uiteraard ben ik een lid van de fanclub, op persoonlijk vlak, op politiek vlak is het wat anders. Ik kan me niet van de indruk ontdoen, minister, dat er af en toe te weinig rekening wordt gehouden met de gevolgen, dat men bepaalde zaken onderschat en dat men in bepaalde situaties meer oplossingsgericht moet werken.

Als men een zaak gaat doen – en hier ging het nu over het leggen van fluisterasfalt – zegt men op een bepaald moment vanuit de ivoren toren: voor ons is dat in feite niet zo'n groot werk. Men vertrekt te weinig vanuit de gedachte welke gevolgen het heeft voor de weggebruiker. Men denkt veel te veel van bovenuit, en niet van onderuit. Ik pleit er dan ook voor dat men in de toekomst voor dergelijke zaken, ook zaken die door de aannemer of het agentschap als een klein werk worden aanzien, veel meer de gevolgen zou inschatten voor de gewone weggebruiker.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Penris, uw voorbeeld van Antwerpen is natuurlijk juist. Ik denk aan de werken aan de ring van Gent, die nu rond gemaakt wordt. Dat was ook zo'n

grote werf, daar was een perfect minder-hinderplan voor. Hetzelfde geldt voor Noord-Zuid Kempen. Dat zijn de heel grote werven, die gefaseerd verlopen.

Wat de gewestwegwerven betreft, onder andere de Bredabaan, waar u naar verwijst, geldt daar vandaag ook een zeer gefaseerde aanpak. We hebben ons vandaag nog eens bevraagd. Er is een tram uit de sporen gegaan. Dat was niet doordat de chauffeur de signalisatie niet kende. Maar goed, we moeten dat nu niet uitdiscussiëren. Als je werven hebt met opeenvolgende fases, moeten die goed duidelijk gemaakt worden aan de mensen.

Mevrouw Jans, de radiospots zijn er nog maar sinds een paar jaren. We hebben bijvoorbeeld bij de werken aan het viaduct van Kraainem gezien dat die schitterend hebben gelopen. Vooraf dachten wij dat die werf één grote chaos zou worden, maar dat is niet gebeurd, dankzij de zeer actieve communicatie die er geweest is. Je kunt dat niet doen voor honderden werven. Je moet dat beperken tot de tien, twaalf grote werven die er zijn, wat nu ook gebeurt.

Wat nu specifiek de werf op de E19 dit weekend betreft: dat was eigenlijk niet nodig, en bovendien is het vanaf 's morgens permanent door het Verkeerscentrum en door de mensen gemeld. Mocht er een telefoontje gepleegd zijn naar de twee betrokken burgemeesters, was dat wel handig geweest, mijnheer Tommelein. Maar dat is dus niet gebeurd. Men heeft wel mails verstuurd en informatie bezorgd.

Die werken moeten wel gebeuren. Het zijn veiligheidswerken. Als je met grote schade zit aan een wegdek, kun je je niet permitteren om dat vier, vijf, zes weken te laten liggen. Het moest gebeuren. Het was op een zaterdag. Stel u voor dat men op het idee gekomen was om dat op maandag of dinsdag te doen. Dat zou pas problematisch geweest zijn. De aannemer heeft bovendien veel sneller kunnen werken, op zondag tien uur was alles weg. Men heeft dus alles op alles gezet.

Het enige wat je achteraf kunt bedenken, is of men actief contact had moeten opnemen met de lokale politie. Er is contact opgenomen met de federale wegpolytie. Die heeft gezegd dat er geen omleidingen noodzakelijk waren, omdat het ook maar voor één dag was.

Je zou kunnen overwegen dat het goed is om nog eens te telefoneren en te zeggen 'be alert'. Dat telefoneren kan er dus bij komen. Maar daaruit afleiden dat het minder-hinderbeleid faalt, is volledig fout. Ik zie dat de inspanningen die overal te velde gebeuren, om met de burgemeesters en lokale politie omleidingen uit te werken, zeer groot zijn. Alleen is het grote verschil met vroeger dat er enorm veel werven zijn doordat we een spectaculaire achterstand aan het inlopen zijn om de kwaliteit van de wegen te verbeteren.

De heer Jan Penris: 'Be alert', zegt u, minister. Baden Powell zei 'be prepared'. Je moet voorbereid zijn op al dat soort toestanden. Dat was in Mechelen duidelijk niet het geval, dat is de eerste conclusie.

De tweede conclusie betreft het geval Merksem, Bredabaan, N1. Wij geloven in vertramming, u gelooft in vertramming, De Lijn gelooft in vertramming. Als er één keer een incident is met een tram op een tramlijn, staat heel het tramverkeer stil. Ik vind dat we dat ook eens mogen meegeven aan de verantwoordelijken van De Lijn. Vertramming is niet het toverwoord dat wij in het mobiliteitsdossier nodig hebben. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de aanpak van mensensmokkel op snelwegparkings

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, onze goede gouverneur van West-Vlaanderen is vorige week meermaals in het nieuws geweest. De politiediensten stellen een verhoogd aantal mensensmokkelaars en vluchtelingen vast op het traject tussen Jabbeke en de Franse grens, die dan op een of andere manier in Groot-Brittannië proberen te komen.

Een aantal jaren geleden werd ook een piek bereikt, maar nu stellen de politiediensten vast dat er opnieuw een spectaculaire stijging is. De politiediensten voeren op geregelde tijdstippen controles uit, onder meer onder coördinatie van de gouverneur van West-Vlaanderen.

Op het terrein wordt vastgesteld dat het probleem zich vooral situeert op de parkings langs de autosnelweg. Op het traject tussen Jabbeke en Veurne/Franse grens liggen drie parkings: Nieuwpoort/Mannekensvere, Westkerke/Oudenburg en Jabbeke. Op de parkings te Jabbeke en Mannekensvere is er veel sociale controle, er zijn tankstations en er is veel op- en afgaand verkeer.

Het probleem stelt zich specifiek op de parking in Westkerke, een onbewaakte parking. Ik weet, minister, dat er ooit plannen waren om die parking uit te rusten met camera's, maar tot op heden is die infrastructuur nog niet aanwezig. De gouverneur van West-Vlaanderen vraagt daarom of er geen tijdelijke maatregel kan worden genomen om deze parking onder verhoogd toezicht te plaatsen of, nog radicaler, om de parking te sluiten.

Minister, staat u achter de voorstellen van de gouverneur van West-Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, mijnheer Verfaillie, ik heb de communicatie van de gouverneur uiteraard ook gehoord. Het is goed dat de strijd tegen mensenhandel wordt opgevoerd. We hebben natuurlijk al een aantal ingrepen gedaan, zo werd er onder meer gesnoeid en werd een omheining geplaatst. Er is ook het engagement om er camerabewaking te plaatsen.

Wat het afsluiten van de parking betreft in de richting van Frankrijk, zijn er twee knelpunten waarvoor een oplossing moet worden gevonden.

Het eerste is de grote nood aan vrachtwagencapaciteit. De diensten van het agentschap Wegen en Verkeer zijn aan het bekijken of er geen probleem ontstaat doordat we plots capaciteit wegnemen.

Het tweede probleem is dat er natuurlijk een risico is dat het probleem zich verplaatst. Als we een parking sluiten, is de kans immers reëel dat het probleem zich verplaatst naar een volgende parking. Een deel van de oorzaak van de problemen is nu dat de parkings net over de grens in Frankrijk, gesloten zijn. Zo is het probleem naar ons gekomen. Als wij nu een parking sluiten, lopen we het risico dat we het probleem opnieuw verleggen. Dat is een zorg die moet worden weggenomen.

Ik ben dus bereid om dit te bekijken, maar ik kan u vandaag niet zeggen dat we de parking zomaar zullen sluiten. De twee andere problemen moeten uiteraard mee bekeken worden.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik dank u voor het antwoord. U hebt een pijnpunt aangehaald, namelijk de situatie in Frankrijk. Wie doorrijdt naar Frankrijk, zal inderdaad merken dat alle parkings langs de autosnelweg op het Franse grondgebied gewoonweg gesloten zijn. We stellen ook vast dat er illegale kampen zijn in Frankrijk, waar die mensen vertoeven voor ze pogen om de oversteek te maken.

De gouverneur van West-Vlaanderen zou overleg kunnen plegen met zijn collega's aan Franse kant om te bekijken hoe de problematiek van de gesloten parkings kan worden opgelost, maar u hebt ook een ambtsgenoot in Frankrijk – van een andere politieke kleur op dit moment – en misschien kunt u ook contact met hem opnemen. De situatie is immers heel

eigenaardig, ook voor het vrachtwagenverkeer. De vrachtwagens worden massaal bij ons geparkeerd omdat ze op Frans grondgebied gewoonweg niet kunnen parkeren.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, minister, laat er geen onduidelijkheid over bestaan, ook voor ons is elk ongeval er een te veel. Moeten automobilisten voorzichtig zijn? Uiteraard.

Maar, voorzitter, met alle respect, ik vraag me toch een beetje af wat de bedoeling van deze vraag is. We spreken hier over lokale parkings in West-Vlaanderen waar illegalen zich ophouden. Een parlementslid pleit hier dan voor tijdelijke maatregelen zoals verhoogd toezicht of het sluiten van een parking. Iedereen weet wat het belang is van zulke nachtelijke rustplaatsen voor de transportsector.

Ik zou de heer Verfaillie suggesties willen doen, want hij kan nog een aantal andere dingen vragen: bruggen of tunnels over de autosnelweg, dynamisch verkeersmanagement, aanduidingen van overstekende mensen, snelheidsbeperkingen, ribbelstroken, extra verlichting... (*Rumoer*)

Er zijn dus nog een pak maatregelen te nemen. (*Rumoer*)

Voorzitter, er wordt hier een actuele vraag gesteld om maatregelen te vragen voor lokale parkings, in West-Vlaanderen. Eerlijk gezegd, ik heb toch wel wat vragen bij het gehalte van die vraag. (*Opmerkingen*)

De voorzitter: Ik heb een deel van uw betoog niet verstaan, maar goed.

Mevrouw Annick De Ridder: Ikzelf ook niet, voorzitter.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mevrouw De Ridder, we mogen nog over iets meer dan Antwerpen praten. (*Applaus bij Open Vld*)

U mag ook niet vergeten dat u nu in de meerderheid zit, en niet meer in de oppositie. (*Gelach*)

Alle gekheid op een stokje, mijnheer Verfaillie, zoals u weet, is ook de gouverneur een goede vriend van mij. U slaat echter de bal mis als u denkt dat dit het idee is van de gouverneur. De minister weet dat, en u brengt haar enigszins in een lastig parket, want sinds 2011 zijn daar al vragen over gesteld aan haar. Ze heeft daarop geantwoord. Ik heb die antwoorden bij me. Ze heeft toen geantwoord dat ze die omheining en het wegsnoeien van het struikgewas zou bekijken. Ook zou ze bekijken of er een mogelijkheid zou zijn om die bewaakte parking in Westkerke daadwerkelijk te realiseren. Ik heb trouwens die vraag herhaald in een schriftelijke vraag. Minister, het enige dat ik van u wil weten, is het volgende. In 2011 hebt u een aantal maatregelen aangekondigd. Kan dat nu, drie jaar later, worden gerealiseerd of niet?

Minister Hilde Crevits: In feite zijn er niet zoveel aanvullende vragen gesteld. Mijnheer Tommelein, ik wist dat u zich in het debat zou mengen. Uiteraard weet ik wat ik op uw vragen heb geantwoord. Alle zaken waartoe we ons hebben verbonden, zijn gerealiseerd. Het enige dat nog niet is gerealiseerd, is de plaatsing van de camera. De sleuven liggen er. De camera is ook klaar. Die kan daar dus worden geïnstalleerd, maar er is nog geen akkoord met de politie over de vraag welke dienst de permanente verantwoordelijkheid draagt als daar iets gebeurt, en dat is het probleem. Natuurlijk is het weinig zinvol om een camera te plaatsen als die niet werkt en als er geen politiedienst is die de eindverantwoordelijkheid neemt. Daar knelt het schoentje dus op dit ogenblik. De zones moeten tot een akkoord komen. Wij betalen die camera. Alles is klaar om die te installeren. Dan is die parking bewaakt.

Ik heb daarover ook gebeld met de gouverneur, na zijn communicatie, of net ervoor. Hij zat echter in Afrika op dat moment, denk ik. Het is natuurlijk wel vervelend als we afsluiten en

het probleem zich dan naar de volgende parking verlegt. Dan gaat dat altijd maar verder en is er nog minder capaciteit voor de vrachtwagens. Hij zou dus ook contact opnemen met zijn ambtgenoot in Frankrijk, om ervoor te zorgen dat er wat evenwicht is. Het kan immers ook niet dat de Fransen alle onbewaakte parkings op hun grondgebied gaan afsluiten, terwijl wij dan met de problemen blijven zitten. Ik kijk trouwens ook even naar het probleem van de grensparking in Menen, waar we hetzelfde hebben. We proberen daar een grotere capaciteit aan de beide kanten te realiseren, zowel op Frans als op Vlaams grondgebied.

We hebben dus de aangegane engagementen vervuld. Er is nog een probleem met het toezicht op die bewakingscamera. Het afsluiten wordt in overweging genomen, maar voor mij kan dat alleen maar als het echt niet anders kan, want ik maak me grote zorgen over de capaciteit die ook nodig is om vrachtwagens hun plaats te laten innemen, ook 's nachts.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Mijnheer Tommelein, ik stel voor dat u niet alleen uw eigen schriftelijke vragen nakijkt, maar ook de mijne en misschien ook die van nog andere collega's.

Mevrouw De Ridder, als het gaat over een pot verf meer of minder in Antwerpen, mogen we hier drie, vier uur debatteren. U was toen een tegenstander van die potten verf. Ik stel vast dat u vandaag een voorstander bent.

Mevrouw Annick De Ridder: Niet correct. Onvoldoende. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, ik zal u de toelichting bezorgen met betrekking tot het persoonlijk feit. Trouwens, mijn naam wordt hier voortdurend genoemd en ik roep nooit een persoonlijk feit in. *(Gelach)*

De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de concrete toekomst van het Antwerpse Nachtnet van De Lijn

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, minister, geachte leden, na een vraag over de parking, nu opnieuw een vraag over Antwerpen. *(Opmerkingen)*

Minister, onlangs heeft de regering een extra inspanning gedaan voor het nachtnet van Gent. Dat lijkt me heel goed nieuws, want een bruisende stad als Gent verdient een nachtnet. Aan de andere kant van de Schelde ligt er echter ook een bruisende stad, Mortsel, en naast Mortsel ligt er nog een bruisende stad, Antwerpen, en ook daar is er een nachtnet. Enkele jaren kwam het nachtnet even onder druk in heel de besparingsdiscussie. Toen heeft De Lijn een creatieve oplossing gevonden door dit deels te laten financieren door De Koninck. Dan heb ik het over het bier, niet over de vorst.

Dat was een heel creatieve oplossing. Ik herinner mij ook dat die tijdelijk is. Hoe staat het eigenlijk met dat contract? Loopt dat nog? Blijft dat lopen? Zo niet, wordt de leemte opgevangen, zodat de Antwerpenaar zich ook 's nachts met de bus zal kunnen verplaatsen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, collega's, het is de bedoeling om het Antwerpse Nachtnet zoals het vandaag bestaat, te handhaven. Er zijn geen uitbreidingsplannen, in tegenstelling met Gent. Het Antwerpse Nachtnet bedient de reizigers tijdens weekdagen al tot halfeen of één uur, en dat is later dan in Gent, waar het aanbod dus zal worden uitgebreid. In

het weekend is het aanbod in Antwerpen tot vier uur gegarandeerd, terwijl dat in Gent een uur of halftwee is. Er zijn dus geen plannen om het Antwerpse Nachtnet in te krimpen of uit te breiden. Wel wordt met de steden en met de privésector onderhandeld op welke manier de nachtnetten optimaal kunnen worden gefinancierd. In Antwerpen financieren de stad en de rand mee. Voor Gent is beslist dat de stad een grote bijdrage zal leveren. De onderhandelingen lopen nog, en ik heb er alle vertrouwen in dat De Lijn die goed zal afronden. In elk geval zijn er geen plannen om een stuk van het nachtnet van Antwerpen aan Gent te geven.

De heer Steve D'Hulster: Minister, dat is een hele geruststelling. *(Gelach)*

Oei, ik ben mijn kluts kwijt.

Minister Hilde Crevits: Daar ben ik wel voor.

De heer Steve D'Hulster: Het busverkeer wordt geëvalueerd. De nachtbussen zijn een speciaal geval; ik neem aan dat die op een speciale manier worden geëvalueerd. Hebt u van de stad Antwerpen concrete vragen gekregen om bijsturingen aan het nachtnet aan te brengen?

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij aan bij de ongerustheid van mijn collega. We vangen geruchten op, en eentje ervan is dat het Antwerpse Nachtnet zou worden afgebouwd. Hier zegt u letterlijk dat het de bedoeling is om het nachtnet in stand te houden; dat er geen plannen zijn om in te krimpen en dat we ons geen zorgen moeten maken. Ik ben daar erg blij mee, temeer omdat het Antwerpse stadscollege daartoe geld heeft opzijgezet.

Minister Hilde Crevits: Ik kan dat alleen maar bevestigen. Uiteraard is het zo dat de stad en de omliggende gemeenten mee financieren. Het is de bedoeling dat dit zo blijft. Dat geldt ook voor Gent. Het is niet de bedoeling om het Antwerpse Nachtnet af te bouwen. Er is interesse vanwege de privésector. Die onderhandelingen worden gevoerd door De Lijn, dus daar kan ik niets meer over zeggen. Maar het is de bedoeling om het Antwerpse Nachtnet in stand te houden.

Mijnheer D'Hulster, ik heb geen informatie over extra vragen vanwege de stad. Er zijn ook geen plannen om het nachtnet uit te breiden. Er gebeurt een permanente evaluatie. Het zou wel niet goed zijn om het nachtnet voortdurend te wijzigen, want dat zou erg vervelend zijn voor de gebruikers.

De heer Steve D'Hulster: Ik noteer net als mevrouw De Ridder dat het nachtnet in Antwerpen behouden zal blijven. Dat is een hele geruststelling. We hebben het de vorige keer gehad over de basismobiliteit en over het feit dat de overheid meer vraaggericht moet werken. En op dat moment kan het nachtnet het verschil maken en de concurrentie met de wagen aangaan. Veel mensen die geen gebruik maken van het openbaar vervoer, zullen wel gebruik maken van zo'n nachtnet.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.47 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.57 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend te Brussel op 14 maart 2013

– 2199 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend te Brussel op 14 maart 2013.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2199/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dirk de Kort en Steve D’Hulster, de dames Tine Eerlingen en Karin Brouwers, de heer Jan Roegiers en de dames Lies Jans en Els Kindt betreffende de fiets als volwaardig transportmiddel

– 2251 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Dirk de Kort en Steve D’Hulster, de dames Tine Eerlingen en Karin Brouwers, de heer Jan Roegiers en de dames Lies Jans en Els Kindt betreffende de fiets als volwaardig transportmiddel.

De bespreking is geopend.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Het is misschien merkwaardig dat dit voorstel van resolutie hoofdzakelijk en in eerste instantie werd ingediend vanuit een partij die ook de minister van Mobiliteit levert. De oppositie zou zich dan kunnen afvragen of er tijdens deze regeerperiode zo weinig is gebeurd voor het fietsbeleid. Dat is nu net niet het geval. Eigenlijk is er tijdens de voorbije legislatuur heel wat gebeurd voor het fietsbeleid. Het fietsbeleid is volwassener geworden en het budget is jaarlijks gestegen van 60 naar 100 miljoen euro. Er wordt ook heel duidelijk gekozen om de historische achterstand verder weg te werken.

Samen met de heer D’Hulster en mevrouw Eerlingen hebben we erop gewezen dat er een hele evolutie is op het vlak van het fietsbeleid en zeker in verband met het elektrisch fietsen. Op die manier heeft de fiets ook nog heel wat potentieel voor de toekomst in het kader van het woon-werkverkeer. Hij zou in de toekomst de ‘tweede gezinswagen’ kunnen worden.

Het Mobiliteitsplan Vlaanderen, dat momenteel ter inzage ligt bij de burgers, moet nog meer inzetten op de fiets. De fiets moet in de toekomst niet langer als een alternatief maar effectief als een volwaardig transportmiddel worden beschouwd.

De voorzitter: De heer D’Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, na de éminence grise van dit voorstel van resolutie, de heer de Kort, kan ik kort zijn. Voor sp.a was het heel belangrijk om het instrument van het Fietsberaad in te lassen. Dat is een soort kenniscentrum voor de fiets. Heel veel actoren en overheden geven het fietsbeleid in Vlaanderen vorm, maar dat gebeurt vaak versnipperd. Met dit voorstel van resolutie willen we de kennis van de studiebureaus, de universiteiten en de terreinkennis beter bundelen om het fietsbeleid te kunnen professionaliseren. Dat is zeker nodig. Er komen steeds weer nieuwe fietsen op de markt: bakfietsen, elektrische fietsen en dergelijke. Het fietsbeleid moet meer worden dan alleen een fietspadenbeleid, het moet een volwaardig element van het mobiliteitsbeleid worden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Fientje Moerman, de heren Ward Kennes, Jan Roegiers en Karim Van Overmeire, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heren Peter Reekmans en Jo De Ro betreffende de politieke onrust in Cambodja naar aanleiding van de Cambodjaanse verkiezingen van 28 juli 2013 – 2323 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Fientje Moerman, de heren Ward Kennes, Jan Roegiers en Karim Van Overmeire, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heren Peter Reekmans en Jo De Ro betreffende de politieke onrust in Cambodja naar aanleiding van de Cambodjaanse verkiezingen van 28 juli 2013.

De bespreking is geopend.

De heer Hendrickx, verslaggever, heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: De commissie Buitenlands Beleid behandelde dit voorstel van resolutie op 14 januari 2014. Het geniet brede steun. Het werd door bijna alle fracties ondertekend. Het is ontstaan naar aanleiding van het werkbezoek van deze commissie aan Vietnam en Cambodja en de gedachtewisseling eind november in dit huis met de heer Sam Rainsy, leider van de Cambodjaanse oppositie en mevrouw Saumura Tiouloung, volksvertegenwoordiger voor de Cambodia National Rescue Party (CNRP).

De verkiezingen van juli 2013 in Cambodja leverden als resultaat op dat de Cambodjaanse Volkspartij (CPP) met 68 zetels de meerderheid verwierf in het 123 leden tellende parlement. De oppositie, die de resterende 55 zetels kreeg toegewezen, betwist het resultaat van deze verkiezingen en eist, vanuit de overtuiging dat er gefraudeerd werd, dat er een onafhankelijke verificatie gebeurt. Ook de EU dringt daarop aan.

De indieners van het voorstel van resolutie zijn ervan overtuigd dat, in het licht van de aanhoudende onrust en demonstraties in Cambodja en gezien de vredesakkoorden van Parijs van 23 oktober 1991, het de moeite loont dat het Vlaams Parlement, ondanks zijn relatief geringe gewicht op wereldniveau, een resolutie zou goedkeuren over de toestand in Cambodja. In het voorstel van resolutie wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd om er op het Belgische federale niveau en bij de EU-lidstaten die dat nog niet hebben gedaan, op aan te dringen de vredesakkoorden van Parijs van 1991 te ondertekenen en te ratificeren. In die akkoorden staan immers een aantal bepalingen die niet alleen van belang zijn voor het instellen van een goed werkende democratie in Cambodja, maar ook voor de instandhouding ervan.

In tweede instantie wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd om op de relevante internationale fora druk uit te oefenen om een onafhankelijk onderzoek te eisen van de resultaten van de Cambodjaanse verkiezingen van 28 juli 2013, zodat duidelijk is wat het effectieve resultaat is. De derde en laatste vraag is dat de Vlaamse Regering er bij de Federale Regering zou op aandringen dat ze ervoor ijvert dat ook de Europese regeringsleiders en staatshoofden zich achter de eis voor een onafhankelijk onderzoek scharen.

Tijdens de bespreking kwamen mevrouw Moerman, de heren Roegiers en Kennes, en de voorzitter van de commissie, de heer Creyelman aan het woord. Er werd nog een amendement ingediend dat werd aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding. Het aldus geamendeerde voorstel van resolutie werd eveneens aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Het gebeurt niet zo vaak dat het Vlaams Parlement zich buigt over de interne situatie van een ander land. Hier vonden we dat wel nodig.

Ik zal niet terugkomen op wat de verslaggever al heel goed heeft uiteengezet, maar we vragen inderdaad aan de Vlaamse Regering om druk uit te oefenen op de relevante internationale fora en bij de Federale Regering om een onafhankelijk en extern onderzoek te laten voeren naar de resultaten van de verkiezingen op 28 juli 2013 in Cambodja.

Onze commissie bracht begin oktober 2013 een werkbezoek aan Cambodja en aan Vietnam. Wij hadden in Cambodja een bezoek aan het parlement op het programma staan, een parlement dat op één zetel na precies even groot is als het onze, namelijk 123 zetels. Helaas hadden we daar alleen contact met vertegenwoordigers van de heersende meerderheid, de CPP van premier Hun Sen. Waarom? Omdat de voltallige oppositie van de CNRP haar 55 zetels niet heeft ingenomen. Ze weigeren te zetelen zolang er geen onafhankelijke verificatie van de kiesresultaten is gebeurd. Wij hadden ook een ontmoeting met de vertegenwoordigers van de royalistische partij, maar deze partij is niet langer in het parlement vertegenwoordigd.

Onze commissie heeft geoordeeld dat het toch wel nodig was om een compleet plaatje van de politieke situatie te krijgen en heeft daarom op 26 november 2013 de heer Sam Rainsy, de leider van de Cambodjaanse oppositie, en mevrouw Saumura Tiouloung, volksvertegenwoordiger en ook zijn echtgenote, uitgenodigd. Ze hebben een indrukwekkende getuigenis gegeven van de politieke, sociale en economische situatie in hun land, een land dat tot op vandaag gekenmerkt blijft door een niet-aflatende onrust en door demonstraties. Begin deze maand zijn er naar verluidt zelfs vijf doden gevallen bij botsingen tussen stakende arbeiders uit de textielsector en de militaire politie. In december van vorig jaar, dus een maand geleden, vond nog een grootscheepse betoging van de oppositie plaats. Deze niet-aflatende onrust bedreigt de uitbouw van een stabiele democratie in Cambodja, een van de armste landen in de wereld waar ook de corruptie welig tiert, zoals we toen ook hebben gehoord.

Collega's, u zult zeggen: wat hebben wij daar in godsnaam mee te maken? Vlaanderen is actief, en zelfs vrij actief in de ontwikkeling van Cambodja. Zo worden met de hulp van de Vlaamse Vereniging voor Opleidingsprogramma's in het Buitenland (VVOB) Cambodjaanse leerkrachten opgeleid, Vlaamse universiteiten spelen een belangrijke rol in de economische en sociale ontwikkeling van Cambodja en het Vlaamse bedrijfsleven investeert er. Ik denk dat we dan ook niet werkloos vanaf de zijlijn kunnen blijven toekijken terwijl de politieke en de sociale situatie in het land verder degradeert.

De Europese Unie heeft eerder ook haar bezorgdheid geuit over mogelijke onregelmatigheden bij het verkiezingsproces en heeft er ook op aangedrongen die te identificeren en het proces van de verkiezingen zelf te verbeteren. Collega's, de les moet zijn dat democratie geen luxe is die voorbehouden moet blijven aan rijkere landen.

De vredesakkoorden van Parijs, van 23 oktober 1991, waar collega Hendrickx naar verwees, bepalen dat de Cambodjaanse burgers alle rechten en vrijheden moeten genieten die in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens zijn opgenomen, en ook in andere relevante internationale verdragen. De staten die die akkoorden hebben getekend en geratificeerd – ik heb het dan over de vredesakkoorden van Parijs in 1991 – hebben er zich ook toe verbonden om erop toe te zien dat zulks mogelijk is en zo nodig met vreedzame middelen een einde te stellen aan inbreuken op al deze internationaal gegarandeerde rechten. Helaas, alleen Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hebben deze akkoorden getekend en geratificeerd, maar het is nog altijd mogelijk om dit te doen. Daarom vragen wij in het voorstel van resolutie dat ons land en de andere EU-lidstaten tot de vredesakkoorden van Parijs zouden toetreden door ze te ondertekenen en te ratificeren.

Voorzitter, ik heb nog een kleine slotopmerking. Het zou goed zijn in dit concrete geval dat na de stemming van dit voorstel van resolutie uw diensten zouden zorgen voor een vertaling ervan naar het Engels zodat we ze kunnen overmaken aan de betrokkenen. Dit is misschien een tip voor de volgende legislatuur: als we onze assemblee een grotere uitstraling willen geven, zou het misschien niet slecht zijn, mochten, altijd als er iets beslist wordt met een internationale uitstraling naar Europa of de rest van de wereld, die teksten worden vertaald en ook in het Engels op onze website worden gezet.

Dat gebeurt ook in landen als Denemarken, om maar een voorbeeld te geven. Het zou ons naar een ander niveau tillen.

De voorzitter: Mevrouw Moerman, ik zal met plezier rekening houden met uw suggesties. *(Applaus bij CD&V, de N-VA en LDD)*

De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Voorzitter, ik wil even toelichten waarom we ons in de commissie hebben onthouden. Mijn fractie heeft zich bij de stemming over dit voorstel van resolutie onthouden, niet vanwege de inhoud, maar vanwege het na al die jaren langzaam aan belachelijke feit dat mijn fractie weliswaar ideeën mag leveren en langs de zijlijn mag meewerken, maar om gekende redenen nooit ofte nooit de kroon op het werk mag zetten door het uiteindelijke resultaat mee te ondertekenen. Dat wordt na al die jaren een beetje belachelijk. Dat is het enige signaal dat ik heb willen geven. We zullen ons straks bij de stemming niet langer onthouden, maar volmondig voor stemmen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jean-Jacques De Gucht, de dames Ann Brussels, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Fientje Moerman en de heer Bart Tommelein betreffende de omzetting van de resolutie van de Belgische Senaat van 24 januari 2013 aangaande de erkenning van de verantwoordelijkheid van de Belgische overheid met betrekking tot de Holocaust op het Vlaamse beleidsniveau, vooral met betrekking tot de sensibilisering van de jeugd door de Holocaust expliciet op te nemen in de eindtermen van het secundair onderwijs, en de archivering van bronnen die inzicht geven in dat verleden

– 2195 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Bart Tommelein bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heer Jean-

Jacques De Gucht, de dames Ann Brusseel, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Fientje Moerman en de heer Bart Tommelein betreffende de omzetting van de resolutie van de Belgische Senaat van 24 januari 2013 aangaande de erkenning van de verantwoordelijkheid van de Belgische overheid met betrekking tot de Holocaust op het Vlaamse beleidsniveau, vooral met betrekking tot de sensibilisering van de jeugd door de Holocaust expliciet op te nemen in de eindtermen van het secundair onderwijs, en de archivering van bronnen die inzicht geven in dat verleden.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, eergisteren stonden we tijdens de Internationale dag voor de herdenking van de slachtoffers van de Holocaust stil bij de bevrijding van Auschwitz 69 jaar geleden. Commissaris-generaal De Bolle heeft deze symbolische datum aangegrepen om een samenwerkingsakkoord met de Kazerne Dossin in Mechelen te sluiten. De federale politie zal, in samenwerking met de Kazerne Dossin, een programma ontwikkelen dat elke inspecteur in opleiding zal volgen. Ze zullen lessen trekken uit een verleden waarin Belgische agenten in razzia's op Joden zijn meegesleept. Deze historische casus van collectief geweld zal hun inzicht verschaffen in de wijze waarop een groep naar een staat van geweld kan verglijden en zal hen hier weerbaarder tegen maken.

De voorzitter: Mijnheer De Gucht, u moet even uitleggen waarom u de spoedbehandeling vraagt. U geeft hier een toelichting bij het voorstel van resolutie. Waarom vraagt u de spoedbehandeling vandaag?

De heer Jean-Jacques De Gucht: Ik vraag de spoedbehandeling om twee eenvoudige redenen. Ten eerste is de bevrijding van Auschwitz 69 jaar geleden. (*Opmerkingen*)

Ten tweede willen we een belangrijk signaal geven. In navolging van commissaris-generaal De Bolle, die een samenwerkingsakkoord met de Kazerne Dossin tot stand heeft gebracht, zouden we wat in de Tweede Wereldoorlog in verband met de Shoah of Holocaust is gebeurd, in de eindtermen opnemen.

Onze jongeren die momenteel in het onderwijs zitten, moeten die informatie meekrijgen. Ze moeten hiermee, met andere woorden, in contact komen als ze opgroeien. De enige manier om ervoor te zorgen dat mensen elkaar begrijpen en uit de geschiedenis leren, is ervoor zorgen dat ze de geschiedenis kennen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik ben het volmondig eens met de inhoud van wat de heer De Gucht heeft geschetst, maar de vraag naar de hoogdringendheid ligt hier nu voor. Ik wil toch wijzen op het feit dat het parlement in januari 2013, nagenoeg unaniem, dacht ik, een resolutie heeft goedgekeurd die de minister van Onderwijs stimuleert om de Dossinkazerne te bezoeken. Het parlement heeft er dus al aandacht aan besteed. Het was eergisteren dat de 69e verjaardag van de bevrijding werd gevierd, dus serveren we hier wellicht mosterd na de maaltijd. Dat neemt niet weg dat we achter een behandeling ten gronde in de commissie staan.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Van Malderen. Er zitten zeker belangrijke elementen in het voorstel van resolutie, met name over de herinneringseducatie enzovoort. Maar we zien er de hoogdringendheid absoluut niet van in, temeer omdat de tekst al maanden geleden is ingediend bij de diensten van het parlement. Gezien het actuele gegeven dat het eergisteren herdenkingsdag was, haalde dit voorstel misschien vorige week nog de hoogdringendheid, maar die zien we vandaag niet in. We stellen voor om hier grondig over door te bomen in de commissie.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik sluit me aan bij de twee voorgaande sprekers. We erkennen de waarde, maar denken dat dit vandaag niet bij hoogdringendheid moet worden behandeld. Laat ons die discussie de komende dagen voeren.

De voorzitter: Het voorstel van resolutie zelf is gedrukt. Het is ook digitaal te raadplegen. Als u het hebt besteld, kunt het ook gedrukt krijgen. Het stuk dateert van 2 oktober 2013.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van de heer Jean-Jacques De Gucht, de dames Ann Brusseel, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Fientje Moerman en de heer Bart Tommelein betreffende de omzetting van de resolutie van de Belgische Senaat van 24 januari 2013 aangaande de erkenning van de verantwoordelijkheid van de Belgische overheid met betrekking tot de Holocaust op het Vlaamse beleidsniveau, vooral met betrekking tot de sensibilisering van de jeugd door de Holocaust expliciet op te nemen in de eindtermen van het secundair onderwijs, en de archivering van bronnen die inzicht geven in dat verleden naar de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen verwezen.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, normaal gezien mag ik antwoorden op wat de collega's hebben gezegd over waarom de hoogdringendheid niet van toepassing is. Daar mag ik op antwoorden.

De voorzitter: Daar mag u op antwoorden, maar ik denk dat het duidelijk is dat men niet akkoord gaat met de spoedbehandeling, en dat er dus wordt verwezen naar de commissie.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Dan nog wil ik erop antwoorden.

De voorzitter: Wie ben ik om u dat te beletten, mijnheer De Gucht.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Wel, u hebt het me daarjuist belet.

De voorzitter: Ik heb u dat niet belet. Sorry, mijnheer De Gucht, u krijgt vijf minuten om het punt toe te lichten, andere partijen mogen aansluiten en vervolgens gaan we over tot de stemming. Dan is het punt afgehandeld.

Ik geef u toch het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Dank u, voorzitter.

De realiteit, beste collega's, is dat we hier een historische kans missen om een duidelijk signaal te geven op welke manier we hier als Vlaanderen mee omgaan. Het is een belangrijk gegeven. Het is trouwens bizar dat bepaalde mensen aan de linkerkant daarmee lachen, maar het is belangrijk dat we dit doen. Het is 69 jaar geleden, en als we willen dat dat nog in het onderwijs van 2014-2015 wordt toegepast, moeten we dat zo snel mogelijk bespreken. Daarom is dit hoogdringend. Dit is zowel in het federaal parlement als in het Waals Parlement besproken en goedgekeurd. Zoals in vele dossiers loopt Vlaanderen achter. Deze meerderheid wil daar duidelijk niets aan doen.

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, ik veronderstel dat u dit een van de volgende dagen aan de agenda van de commissie toevoegt.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend te Brussel op 14 maart 2013

– 2199 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

106 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dirk de Kort en Steve D'Hulster, de dames Tine Eerlingen en Karin Brouwers, de heer Jan Roegiers en de dames Lies Jans en Els Kindt betreffende de fiets als volwaardig transportmiddel

– 2251 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Fientje Moerman, de heren Ward Kennes, Jan Roegiers en Karim Van Overmeire, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heren Peter Reekmans en Jo De Ro betreffende de politieke onrust in Cambodja naar aanleiding van de Cambodjaanse verkiezingen van 28 juli 2013

– 2323 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
106 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts en de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe tot besluit van de op 14 januari 2014 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een aantal besluiten van de regering die zorgen voor een nieuwe golf van faillissementen in de kinderopvang – 2353 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Collega's, wij willen graag het belang van deze motie onderstrepen, aangezien het toch wel over een belangrijk onderwerp gaat. We worden nog steeds week na week, dag na dag om de oren geslagen met berichten over effectieve en aangekondigde sluitingen in de zelfstandige kinderopvang. De lijst is ellenlang en de sector dreigde onlangs al met stakingen en een online petitie.

De oorzaken van de financiële kwetsbaarheid van de zelfstandige voorzieningen zijn de voorbije jaren niet opgelost door het actieplan van de minister. Hier en daar werd een subsidie wat opgetrokken, maar onvoldoende om wezenlijk de financiële leefbaarheid te garanderen. De minister kondigde aan dat alle problemen van de baan zouden zijn met het nieuwe decreet Kinderopvang, aangezien alle vergunde voorzieningen dezelfde subsidiëringen zouden ontvangen, ongeacht hun beheersvorm.

Collega's, niets is minder waar. Een volledige gelijkschakeling van subsidies voor de zelfstandige sector ten opzichte van de erkende gesubsidieerde sector is pas gepland tegen 2020. Open Vld heeft zich steeds tegen het decreet gekant en heeft er ook steeds tegen gestemd. Onze waarschuwingen bleken inmiddels terecht. Een sector in nood wordt nog meer in het nauw gedreven. Vandaar deze motie.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
41 leden hebben ja geantwoord;
64 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Pehlivan.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Eerlingen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb een stemafpraak met de heer Sauwens.

■

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de op 14 januari 2014 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een aantal besluiten van de regering die zorgen voor een nieuwe golf van faillissementen in de kinderopvang

– 2362 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

16 leden hebben ja geantwoord;

64 leden hebben neen geantwoord;

27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Wim Wienen en Wim Van Dijk en mevrouw Katleen Martens tot besluit van de op 14 januari 2014 door de heer Wim Wienen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de eenheid in de Vlaamse Regering en de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord wat betreft het systeem van leercontracten

– 2356 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik ben behoorlijk nieuwsgierig naar de volgende stemming.

Waarover gaat het? Wij hebben vastgesteld dat er bij de leerlingen nog heel weinig interesse is om gebruik te maken van het systeem van leertijd, terwijl er toch heel wat interesse van het bedrijfsleven is om leerlingen die leertijd gebruiken, in hun firma's tewerk te stellen. Op mijn interpellatie heeft de minister toen geantwoord dat het een beetje een communicerend vat is: steeds meer leerlingen maken gebruik van het systeem van deeltijds beroepssecundair onderwijs (dbso). Mevrouw Poleyn heeft toen een grondige evaluatie gevraagd van het systeem van leertijd en het systeem van dbso. Ze stelde voor om die twee systemen zo veel mogelijk te laten samenwerken zodat leerlingen en het bedrijfsleven van beide systemen gebruik kunnen maken.

Voorzitter, collega's, ik vond dat een zeer waardevol voorstel van onze goede collega Poleyn. Ik heb het dan ook opgenomen in een motie waarin ik eigenlijk aan de Vlaamse Regering niet meer vraag dan wat mevrouw Poleyn letterlijk heeft gezegd. Ik ben dus nieuwsgierig naar deze stemming omdat de CD&V-fractie nu moet laten zien of ze mevrouw Poleyn steunt of mevrouw Poleyn laat vallen. Dat lijkt mij een interessante stemming.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Collega Wienen, ik ben zeer vereerd met het feit dat u aandachtig heb geluisterd tijdens de bespreking van de interpellatie, naar aanleiding van een uitspraak van de heer Bothuyne. U bent vergeten te vermelden dat ik ook heb gezegd dat we eens moesten onderzoeken of er op termijn geen beter systeem moet komen voor leren en werken. Ik heb dat in de commissie al verschillende keren gezegd. Daarom willen we de evaluatie die nu bezig is, afwachten. Ik stel voor dat we effectief de evaluatie afwachten en dan nagaan wat het beste voorstel is.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
16 leden hebben ja geantwoord;
64 leden hebben neen geantwoord;
23 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 5 februari 2014 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.28 uur.*

■